

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra práva

Diplomová práce

Ochrana duševního vlastnictví orgány Celní správy

Bc. Tomáš Drahoňovský

© 2016 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Bc. Tomáš Drahoňovský

Veřejná správa a regionální rozvoj

Název práce

Ochrana duševního vlastnictví orgány Celní správy

Název anglicky

Intellectual property protection by Customs

Cíle práce

Cílem práce bude zjistit příčiny, rozsah a způsoby porušování práv duševního vlastnictví včetně negativních dopadů z pohledu státní kontrolní a dozorové činnosti prováděné Celní správou ČR. Při zjištění nedostatků v právní úpravě, jejím dodržování, v organizaci a řízení práce navrhnout opatření k jejich eliminaci a efektivnějšímu výkonu služby.

Metodika

- soustředění právních předpisů a odborné literatury ke zkoumanému problému
- konzultace s vedoucím diplomové práce
- prostudování právních předpisů a literatury k teoretické části práce a jejich zhodnocení
- získání a prostudování konkrétních materiálů
- vyhodnocení získaných dat
- sumarizace výsledků zkoumání a jejich hodnocení

Doporučený rozsah práce

60 – 80 listů

Klíčová slova

Duševní vlastnictví, celní správa, ochranná známka, vnitřní trh, autorské právo, průmyslový vzor, padělek, spotřebitel, správní řízení, správní delikt, trestný čin

Doporučené zdroje informací

BOHÁČEK, Martin a Ladislav JAKL. Právo duševního vlastnictví. Vyd. 1. Praha: Nakladatelství Oeconomica, 2002, 322 s. ISBN 80-245-0463-4

Další literatura podohodě s vedoucím práce

KOPECKÁ, Světlana: Evropská unie a ochrana průmyslového vlastnictví. Úřad průmyslového vlastnictví, Praha 2002, ISBN 80-7282-025-7

TELEC, Ivo a Pavel TŮMA. Přehled práva duševního vlastnictví. Česká právní ochrana. 2. díl. Vyd. 1. Brno: Doplněk, 2006. 114 s. Učebnice, díl 2. ISBN 80-7239-198-4.

TELEC, Ivo. Pojmové znaky duševního vlastnictví. 1. vyd. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, s. r. o., 2012. 163 s. Právní praxe. ISBN 978-80-7400-425-4

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 355/2014 Sb., o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů

Předběžný termín obhajoby

2016/17 ZS – PEF

Vedoucí práce

JUDr. Milan Uhlík, CSc.

Garantující pracoviště

Katedra práva

Elektronicky schváleno dne 27. 10. 2015

JUDr. Jana Borská

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 11. 11. 2015

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 29. 11. 2016

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci "Ochrana duševního vlastnictví orgány Celní správy" jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autor uvedené diplomové práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 29. 11. 2016

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval panu JUDr. Milanu Uhlíkovi, CSc. za odborné vedení a konzultace při zpracování této diplomové práce.

Dále bych rád poděkoval za podporu rodině a za pomoc kolegům z Celní správy České republiky.

Ochrana duševního vlastnictví orgány Celní správy

Intellectual property protection by Customs

Souhrn

Diplomová práce si klade za cíl zjistit příčiny, rozsah a způsoby porušování práv duševního vlastnictví, včetně negativních dopadů, z pohledu státní kontrolní a dozorové činnosti prováděné Celní správou České republiky. Při zjištění nedostatků v právní úpravě, jejím dodržování, v organizaci a řízení práce navrhnout opatření k jejich eliminaci a efektivnějšímu výkonu služby. Práce je rozdělená na dvě části a to na teoretickou a praktickou. V teoretické části jsou soustředěny dle autora nejdůležitější mezinárodní smlouvy, úmluvy a dohody, také právo Evropské unie a národní právní předpisy. V praktické části je uveden autorův názor na právní úpravu v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví, stručné rozdělení práv duševního vlastnictví a rovněž jsou představeny dozorové orgány včetně Celní správy České republiky. Dále jsou v praktické části popsány postupy Celní správy České republiky vůči zboží porušující práva duševního vlastnictví a prezentovány statistické údaje vztahující se k zadrženému zboží. V diplomové práci jsou uvedeny tresty za spáchané správní delikty či trestné činy v oblasti porušení práv duševního vlastnictví. Diplomová práce obsahuje také dotazníkové šetření, které autor práce provedl mezi příslušníky Celní správy České republiky, za účelem zjištění názoru na právní úpravu, organizaci a řízení práce na úseku ochrany práv duševního vlastnictví. V závěru práce jsou vyhodnoceny výsledky zkoumání a představeny nedostatky v právní úpravě, organizaci a řízení celních orgánů na úseku ochrany duševního vlastnictví. Autorem práce jsou navrženy vhodné úpravy k eliminaci zjištěných nedostatků dle jeho nejlepšího uvážení, i přestože není právníkem. Nakonec autorem diplomové práce bude zhodnocena pojednávaná problematika a shrnut cíl této práce.

Klíčová slova: Celní správa České republiky, práva duševního vlastnictví, autorské právo, průmyslová práva, ochranná známka, padělek, zboží pod celním dohledem, vnitrostátní trh, správní řízení, správní delikt, trestný čin

Summary

The aim of this thesis is to detect the causes, extent and means of breaching the intellectual property rights, including its negative consequences from the point of supervisory activities of the Customs Administration of the Czech Republic. Also to suggest possible measures to enhance the service and to eliminate any imperfections in the legislative, its abidance or in organization and work management if found. The thesis is divided into two parts – theoretical and practical. The theoretical part contains, according to the author, the most important international treaties, conventions and agreements, as well as the European Union law and the national legislation. In the practical part the author states his opinion on the legislation concerning the protection of intellectual property rights, brief classification of the intellectual property rights and it introduces the controlling authority including the Customs Administration of the Czech Republic and its procedures towards the goods that breaches the intellectual property. Furthermore, it presents the statistic data concerning the seized goods. The thesis states the penalties for breaching the intellectual property rights, for both the administrative delicts and criminal offences. It also contains a questionnaire carried out within the Customs Administration of the Czech Republic which purpose was to find out their opinion on the legislation, organization and work management in the field of intellectual property. The results are analysed in the conclusion of the thesis and it presents the imperfections in the areas stated above. The author suggests suitable adjustments to eliminate these imperfections according to his best judgement even though he is not a lawyer. Finally the author reviews the issues mentioned throughout the whole thesis and summarizes the aim of the thesis.

Keywords: Customs Administration of the Czech Republic, intellectual property rights, copyright, industrial property rights, trademark, counterfeit, goods under custom's supervision, national market, administrative procedure, administrative delict, criminal offence

OBSAH

1	ÚVOD	10
2	CÍL PRÁCE A METODIKA	12
2.1	Cíl práce	12
2.2	Metodika	12
3	PŘEHLED PRÁVNÍ ÚPRAVY OCHRANY DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ	15
3.1	Mezinárodní smlouvy	15
3.2	Právo Evropské unie	20
3.3	Právní řád České republiky	26
4	ANALÝZA ZKOUMANÉ PROBLEMATIKY	31
4.1	Názor autora diplomové práce na právní úpravu zkoumané problematiky	31
4.2	Ochrana duševního vlastnictví obecně.....	35
4.3	Celní správa České republiky a její organizace	41
4.4	Kontrola zboží v rámci celního řízení a postup při zjištění porušení právních předpisů.....	44
4.5	Kontrola zboží prováděná na základě oprávnění orgány Celní správy na vnitrostátním trhu a postup při zjištění porušení právních předpisů	52
4.6	Škody a původ zboží porušující právní předpisy zjištěný při celním řízení za posledních 10 let.....	61
4.7	Škody a původ zboží porušující právní předpisy zjištěných na vnitrostátním trhu za posledních 10 let.....	63
4.8	Nejčastěji zadržené padělané zboží a padělané ochranné známky	65
4.9	Způsoby nakládání se zadržným zbožím	67
4.10	Správní řízení proti fyzickým a právnickým osobám za porušování právních předpisů za posledních 10 let.....	71
4.11	Trestní řízení proti fyzickým a právnickým osobám za porušování právních předpisů za posledních 10 let.....	77
4.12	Dotazníkové šetření.....	81
5	SHRNUTÍ VÝSLEDKŮ ZKOUMÁNÍ	92
5.1	Nedostatky zjištěné autorem práce v právní úpravě ochrany duševního vlastnictví	92

5.2	Nedostatky zjištěné v organizaci a řízení celních orgánů na úseku ochrany duševního vlastnictví	92
5.3	Návrhy k eliminaci nedostatků v legislativě	93
5.4	Návrhy k odstranění nedostatků v organizaci a řízení celních orgánů při ochraně duševního vlastnictví.....	94
6	ZÁVĚR.....	96
7	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	99
8	SEZNAM TABULEK.....	105
9	SEZNAM GRAFŮ	106
10	SEZNAM OBRÁZKŮ	107
11	SEZNAM ZKRATEK.....	108
12	PŘÍLOHY	109

1 ÚVOD

Téma diplomové práce si autor zvolil na základě svého služebního poměru k Celní správě České republiky (dále jen „Celní správa“), kde pracuje od roku 2012 v současné době jako referent mobilního dohledu - oddělení 62 Celního úřadu pro Liberecký kraj. Primární náplní hlídek mobilního dohledu je provádění kontrol přeprav vybraných výrobků, zboží podléhající celnímu dohledu, monitoring pohybu vozidel na pozemních komunikacích za účelem kontrol jejich nákladových prostor a dokladů související s přepravovaným zbožím. V neposlední řadě se věnují odhalování zboží, které porušuje některá práva duševního vlastnictví. Veškerá činnost hlídek mobilního dohledu probíhá na celém území České republiky v silniční, železniční i letecké dopravě.

Diplomová práce se zabývá problematikou ochrany práv duševního vlastnictví prostřednictvím kontrolní činnosti Celní správy. Je důležité se zabývat touto problematikou, jelikož porušování těchto práv je určitou hrozbou pro moderní společnost. Porušování těchto práv může negativně působit na zdraví občanů ohrožovat jejich bezpečnost, a přímo nebo nepřímo ovlivňovat národní ekonomiku jednotlivých států. Vzhledem k tomu by i celní správa měla být aktivně zapojena do boje proti porušování práv duševního vlastnictví. Autor práce především čerpal z národních právních předpisů, unijních právních předpisů a odborných publikací. Zároveň využil zkušenosti a vědomosti získané přímo ve výkonu služby.

Právní vědy považují vlastnictví za ekonomickou a právní kategorii, jež je souhrnem určitých předmětů například práv či věcí. Z obecného pohledu se na subjektivní stránku vlastnictví lze dívat jako na držbu věcí hmotných (věci movité a nemovité) a duševního vlastnictví. Kdy předmětem duševního vlastnictví nejsou věci, ale nehmotné statky, které jsou výtvorem lidské tvůrčí činnosti. Typickým znakem nehmotného statku je, že může být užíván kýmkoliv, kdekoliv a kdykoliv. Což je považováno za jeden z důvodů, proč je ochrana těchto práv náročná a jejich vymahatelnost složitá. V Listině základních práv a svobod je zakotveno, že: „každý má právo na vlastní majetek“ a „práva k výsledkům tvůrčí duševní činnosti jsou chráněna zákonem“. (Usnesení č. 2/1993 Sb., čl. 11 odst. 1 a čl. 34 odst. 1) Vezmeme-li v úvahu, že nehmotný statek má jistou majetkovou hodnotu, z čehož se odvozuje povaha těchto práv, jež se k němu vztahují a náleží jeho tvůrci v obecném slova

smyslu. Subjektivní majetková práva přísluší konkrétní osobě (fyzické či právnické osobě) mezi něž lze také zahrnout práva duševního vlastnictví (práva k nehmotným statkům). Tyto práva působí proti všem a jejich majitel (vlastník) může vyžadovat, aby do těchto práv nikdo nezasahoval bez jeho souhlasu. Je proto na vlastníkově, aby své právo prosadil a chránil.

Před vstupem České republiky do Evropské unie, se Celní správa již zabývala problematikou ochrany práv duševního vlastnictví. Kdy již od roku 1995 orgány Celní správy mohly zadržet podezřelé zboží z porušování autorských práv. Nutností byla existence pravomocného rozhodnutí soudu, jenž bylo vydáno na základě podaného návrhu na zahájení soudního řízení majitelem dotčeného práva. V roce 2000 došlo k rozšíření působnosti Celní správy, kdy se rozšířila její působnost v oblasti dozoru na vnitrostátním trhu. Avšak její pravomoci byly omezeny pouze na kontroly prováděné v terénu, nikoliv již na samotné vedení správního řízení v případě zjištěného porušení. Zjištěná porušení byla předávána příslušným orgánům, aby vedly správní řízení. Například se jednalo o Českou obchodní inspekci. V roce 2006 došlo k dalšímu rozšíření kompetencí Celní správy, což přineslo oprávnění vést vlastní správní řízení o zjištěném porušení v oblasti ochrany spotřebitele na vnitrostátním trhu před zbožím porušujícím práva duševního vlastnictví. Součástí kompetencí bylo rozhodování o propadnutí či zabránění zboží porušující práva duševního vlastnictví, případně jeho následného využití pro humanitární účely. Zásadní změna nastala v roce 2015, kdy došlo ke sjednocení právní úpravy postupů orgánů celní správy při ochraně práv duševního vlastnictví u zboží pod celním dohledem a u zboží na vnitrostátním trhu. U zboží pod celním dohledem je nutné se přednostně řídit právem unijním. Orgány Celní správy do této doby u zboží pod celním dohledem a zároveň u zboží na vnitrostátním trhu postupovaly dle různých právních norem.

2 CÍL PRÁCE A METODIKA

2.1 Cíl práce

Cílem práce bude zjistit příčiny, rozsah a způsoby porušování práv duševního vlastnictví včetně negativních dopadů z pohledu státní kontrolní a dozorové činnosti prováděné Celní správou. Při zjištění nedostatků v právní úpravě, jejím dodržování, v organizaci a řízení práce navrhnout opatření k jejich eliminaci a efektivnějšímu výkonu služby.

2.2 Metodika

Diplomová práce je rozdělena do dvou bloků, a to na teoretickou a analytickou část. Stěžejním bodem teoretické části je soustředění mezinárodní smluv, právních předpisů Evropské unie a České republiky. K naplnění kapitoly „Přehled právní úpravy ochrany duševního vlastnictví“, dospěl autor práce prostudováním a zhodnocením odborné literatury a publikací, interních pramenů Celní správy a ověřených internetových zdrojů ve vztahu ke zkoumané problematice. Z důvodu rozsahu diplomové práce jsou v této kapitole představeny základní mezinárodní dohody, smlouvy, organizace a právní předpisy jak Evropské unie, tak i České republiky, které upravují oblast duševního vlastnictví. Mezinárodní smlouvy, dohody a právní předpisy dotýkající se této problematiky, které autorem práce nebyly uvedeny přímo v kapitole „Přehled právní úpravy ochrany duševního vlastnictví“ jsou již pouze vyjmenovány a připojeny ve formě příloh.

V úvodu praktické části, autor práce vyjádří svůj názor na současnou právní úpravu zkoumané problematiky na základě získaných zkušeností. Za použití metody komparace dojde k porovnání současné a předešlé právní úpravy, a zároveň poukázání na pozitivní nebo negativní změny. K jasnému vyobrazení vývoje právní úpravy u zboží pod celním dohledem a rovněž u zboží na vnitrostátním trhu bude využito grafického ztvárnění. K tomuto ztvárnění poslouží časová osa, na které bude vyobrazen sled postupných změn. Pro lepší přehlednost bude definován pojem duševního vlastnictví a s tím spojené nejvhodnější členění práv duševního vlastnictví, jak je rozděluje český právní řád. Kompletní informace jsou zajištěny i tím, že v diplomové práci jsou zmíněny vedle Celní správy i ostatní subjekty, zajišťující ochranu práv duševního vlastnictví v České republice. Předmětem činnosti těchto

jednotlivých orgánů veřejné správy při prosazování práv duševního vlastnictví je především aplikace jednotlivých předpisů hmotného práva upravujících právo duševního vlastnictví a tyto předpisy současně představují zákonný rámec, v němž se jednotlivé orgány musí a mohou pohybovat. Přesto, že subjektů zabývajících se ochranou duševního vlastnictví je více, autor se bude vzhledem k svému služebnímu zařazení zabývat ochranou práv duševního vlastnictví v kompetenci Celní správy. Proto v kapitole „Celní správa České republiky a její organizace“ bude věnována pozornost Celní správě, její organizaci a úkolům s důrazem na ochranu duševního vlastnictví. Jelikož Celní správa vykonává kontrolní činnost v dané oblasti ve dvou rovinách, a to u zboží pod celním dohledem (v rámci celního řízení) a u zboží na vnitrostátním trhu (součást vnitřního trhu Evropské unie), zkoumání vývoje, rozsahu škod a původu zboží podřídí autor tomuto členění. Pro vypovídající výsledky zkoumání autor bude čerpat data za posledních deset let. V rámci zkoumání se také zaměří na nejčastější původ padělků, padělaných ochranných známek a na způsoby nakládání se zadržným zbožím. Protože porušování právních předpisů se mohou dopouštět jak fyzické osoby, tak osoby právnické, a ne každý zjištěný delikt musí mít charakter trestného činu, tak i vývoj postihu fyzických osob a osob právnických bude členěn podle stupně škodlivosti jednání pro společnost a závažnosti způsobených následků, respektive na postih dle předpisů správního práva a předpisů trestního práva.

Získávání a shromažďování informací pro řešení dané problematiky bude provedeno za pomoci systémového přístupu. Zkoumané postupy a jevy budou vnímány jednotlivo v jejich vnějších a vnitřních souvislostech. V diplomové práci bude využit analyticko-syntetický poznávací postup, tedy metoda syntézy a analýzy. Tyto metody tvoří nedílnou jednotku, jelikož se navzájem doplňují a prolínají. Za pomoci analýzy bude zjištěno dílčí myšlenkové rozložení řešeného jevu, což umožní chápat danou situaci jako celek. Jedná se tedy o poznání jednotlivých vazeb a zákonitosti fungování systému. Při využití syntézy dochází k vyvozování závěrů řešeného problému. Autor zde sumarizuje veškeré získané poznatky a na základě toho vyhodnotí a objasní vzájemné souvislosti jevů. Závěry řešené problematiky budou určovány pomocí vybraných analytických metod, a rovněž metod indukce a dedukce. K interpretaci numerických dat budou použity matematicko-statistické metody, které budou doplněné o grafické znázornění pro lepší vypovídající schopnost. Data potřebná pro účel této diplomové práce budou zajištěna pomocí pozorování, rozhovorů s kompetentními osobami a prostřednictvím dotazníkového šetření. Autorem sestavený

dotazník bude co nejsrozumitelnější a formulace otázek jednoznačná, aby nepřipouštěla chápání více způsoby. Pro dotazníkové šetření bude vybrána vhodná skupina respondentů. Na závěr bude dotazník vyhodnocen a budou co nejpřesněji interpretovány získané výsledky. Pro tuto diplomovou práci autor zvolil nestandardizovaný dotazník. Otázky jsou zvoleny jak otevřené, tak uzavřené. Autor získá respondentovo vyjádření a exaktní odpověď na tyto volné otázky. Z uzavřených otázek budou například použity následující typy: otázky alternativní (polytomické, multiple choice), dichotomické otázky a škály (rating scale). Cílem dotazníku bude reflektovat názor na právní úpravu, organizaci a řízení práce na úseku ochrany duševního vlastnictví v rámci Celní správy. První část dotazníku se zaměří na právní úpravu ochrany práv duševního vlastnictví, druhá část se zaměří na organizaci a řízení práce v rámci Celní správy a poslední část bude zaměřena na zjištění základních informací o začlenění respondentů dle pohlaví, služebního zařazení, dosaženého vzdělání a délky služebního poměru.

Ve shrnutí výsledků zkoumání autor uvede, přestože není právníkem, konkrétní nedostatky v právních předpisech, které podle jeho názoru ztěžují práci orgánů Celní správy při ochraně duševního vlastnictví. Dále budou uvedeny konkrétní chyby a nedostatky v organizaci a řízení práce orgánů Celní správy na úseku ochrany duševního vlastnictví. Na nedostatky v legislativě, organizaci a řízení práce orgánů Celní správy se autor pokusí uvést ekonomicky únosné (vzhledem k nedostatku finančních prostředků na chod státní správy) návrhy k eliminaci zjištěných nedostatků.

V závěru práce autor odpoví na cíl práce. Seznam použitých zdrojů bude zpracován tak, aby odpovídal požadavku fakulty. Stejně bude postupováno u kapitoly Přílohy.

3 PŘEHLED PRÁVNÍ ÚPRAVY OCHRANY DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

V této kapitole se autor diplomové práce věnuje právním normám, které souvisejí s problematikou duševního vlastnictví. Hmotněprávní úprava jednotlivých práv duševního vlastnictví je značně odlišná s ohledem na odlišnou právní, resp. institucionální podstatu jednotlivých druhů těchto práv. I s ohledem na to považuje autor za nutné rozboru vlastních metodických a procesních postupů Celní správy předeslat stručný přehled hmotného práva duševního vlastnictví, k jehož aplikaci směřuje činnost tohoto orgánu při ochraně práv duševního vlastnictví. Bez takového úvodního seznámení se s příslušnou hmotněprávní úpravou účinnou na území České republiky nelze plně pochopit a rozebrat ani současný právní stav upravující kompetence Celní správy na poli ochrany práv duševního vlastnictví, tím méně pak tento právní a na něj navazující faktický stav hodnotit a navrhnout prostředky a opatření k jeho zlepšení. Veškeré hmotněprávní předpisy týkající se oblasti duševního vlastnictví jsou zastoupeny na úrovni mezinárodního práva, práva Evropské unie a národního práva.

Jako první je uveden přehled mezinárodních právních předpisů včetně mezinárodních organizací zabývajících se problematikou duševního vlastnictví, jejichž členem je i Česká republika. Dále jsou v práci uvedeny právní předpisy společného práva Evropské unie, kde se jedná zejména o nařízení a směrnice vydané Radou, Komisí a Evropským parlamentem. Neopomenutelnou a zároveň poslední částí této kapitoly jsou národní právní předpisy.

3.1 Mezinárodní smlouvy

Mezinárodní smlouvy hrají neodmyslitelnou roli, když zakládají, mění nebo ruší vzájemná práva a povinnosti smluvních stran jednotlivých subjektů zúčastněných na dané smlouvě. Česká republika ratifikovala celou řadu mezinárodních smluv týkající se duševního vlastnictví. Zásadní právní normou této problematiky je článek 10 Ústavy: *„Vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána, jsou součástí právního řádu; stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva“*. Dle článku 10a Ústavy: *„Mezinárodní smlouvou mohou být některé pravomoci orgánů České republiky přeneseny na mezinárodní*

organizaci nebo instituci.“ (Zákon č. 1/1993 Sb., čl. 10 a čl. 10a) Tyto články vymezují vztah mezi vnitrostátním a mezinárodním právem a zvyšují právní jistotu především zahraničním subjektům při jejich činnostech v České republice.

Univerzální mezinárodní smlouvy

Významnou mezinárodní organizací v oblasti ochrany duševního vlastnictví, jejíž součástí je od 1. ledna 1993 i Česká republika je Světová organizace duševního vlastnictví, přeložené z anglického názvu World Intellectual Property Organization - WIPO. Tato mezinárodní organizace byla zřízena na základě **Úmluvy o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví**, podepsané ve Stockholmu dne 14. července 1967, o dvanáct let později dne 2. října 1979 byla novelizována¹. Světová organizace duševního vlastnictví je organizací spravující mezinárodní dohody a úmluvy z oblasti ochrany práv duševního vlastnictví (mezi které patří např. Pařížská úmluva, Madridská dohoda, Bernská úmluva a mnohé další), prostřednictvím vzájemné spolupráce, jak mezi členskými státy, tak i ostatními mezinárodními organizacemi. V roce 1970 se Světové organizace duševního vlastnictví stala odbornou mezinárodní organizací Spojených národů (OSN). Organizace sídlí v Ženevě a v současné době sdružuje 188 členských států² (stav ke 2. polovině roku 2015). (Vyhláška č. 69/1975 Sb.)

Prostřednictvím zápisného úřadu původu přihlašovatele lze žádat o zápis mezinárodní ochranné známky u Mezinárodního úřadu Světové organizace duševního vlastnictví, který je součástí Světové organizace duševního vlastnictví.

Mezi jednu z prvních mezinárodních úmluv v oblasti duševního vlastnictví patří **Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví** ze dne 20. března 1883, která byla uzavřena v Paříži.³

Na základě této Úmluvy vznikla Unie na ochranu průmyslového vlastnictví (tzv. Pařížská unie), jejímiž členy je v současné době 176 států⁴ včetně České republiky (stav ke 2. polovině roku 2015). Jedná se o samostatnou světovou organizaci,

¹ Vyhl. č. 69/1975 Sb., ve znění vyhl. č. 80/1985 Sb.

² Seznam členských států WIPO (viz. Příloha č. 1)

³ Revidovaná v Bruselu dne 14. 12. 1900, ve Washingtonu dne 2. 6. 1911, v Haagu dne 6. 11. 1925, v Londýně dne 2. 6. 1934, v Lisabonu dne 31. 10. 1958 a ve Stockholmu dne 14. 7. 1967 a změněná dne 2. 10. 1979 (vyhláška č. 64/1975 Sb., ve znění vyhl. č. 81/1985 Sb.)

⁴ Seznam členských států Pařížské úmluvy (viz. Příloha č. 2)

která ale v mezinárodních vztazích vystupuje v rámci Světové organizace duševního vlastnictví.

Předmětem ochrany průmyslového vlastnictví jsou patenty a vynálezy, užité vzory, průmyslové vzory nebo modely, tovární nebo obchodní známky, známky služeb, obchodní jméno a údaje o provenienci⁵ zboží nebo označení jeho původu. Sekundárním předmětem průmyslového vlastnictví je též potlačování nekalé soutěže. (Vyhláška č. 64/1975 Sb.)

Nejstarší mezinárodní úmluvou, která jako první definovala literární a umělecká díla a chrání tato autorská díla, je **Bernská úmluva o ochraně děl literárních a uměleckých** ze dne 9. září 1866, která za tu dobu byla několikrát doplněná a revidována⁶. Tato úmluva je založená na zásadě teritoriality, což znamená, že vztahy na základě autorského práva se řídí právním řádem státu, na jehož území se ochrana uplatňuje. Dále stanovila povinnost členským státům úmluvy poskytovat automatickou ochranu autorským právům bez nutnosti jejich registrace. Zároveň stanovuje délku trvání ochrany autorských děl, která běží po celou dobu autorova života a 50 let po jeho smrti. (Čermák a kolektiv, 2007)

Jednou z neméně důležitých úmluv je **Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví**⁷, přeložené z anglického názvu Trade Related Intellectual Property Rights – TRIPS. Tato úmluva byla sjednána dne 15. dubna 1994 v Marrakeshi, v rámci takzvaného Uruguayského kola (1986 – 1994) na konferenci GATT (Všeobecné dohody o clech a obchodu). Na rozdíl od mnohých jiných mezinárodních dohod a úmluv, které spravuje Světová organizace duševního vlastnictví (WIPO), je Dohoda TRIPS spravována Světovou obchodní organizací, přeloženo z anglického názvu World Trade Organizations - WTO. Dohoda TRIPS usiluje o dosažení cílů, které napomáhají mezinárodnímu obchodu eliminací překážek a rušivých vlivů, podporou dostatečné a efektivní ochrany práv duševního vlastnictví a zajištěním, že samotná opatření a procesy vedoucí k vymáhání práv z duševního vlastnictví se samy nestanou bariérami obchodu. (Týč, 1997)

⁵ Provenience znamená původ, místo původu

⁶ Doplněná v Paříži 4. 5. 1896, revidovaná v Berlíně 13. 9. 1908, doplněná v Bernu 20. 3. 1914 a revidovaná v Římě 2. 6. 1928, v Bruselu 26. 6. 1948, ve Stockholmu 14. 7. 1967 a v Paříži 24. 7. 1981 (ve znění rozhodnutí Shromáždění Unie ze dne 28. 9. 1979) (vyhláška ministra zahraničních věcí č. 133/1980 Sb.)

⁷ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 191/1995 Sb.

Autorské mezinárodní smlouvy

Kromě univerzální Bernské dohody, která je v této práci zmíněna výše, se v oblasti autorských práv a práv příbuzných nacházejí další zvláštní úmluvy.

Římská úmluva o ochraně výkoných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací z roku 1961⁸ je nejvýznamnější úmluva v této oblasti, která zakládá princip asimilace, což zavazuje členské státy uplatňovat národní právní režim ve vztahu k ostatním občanům signatářských států Úmluvy. (Čermák a kolektiv, 2007)

Ženevská úmluva na ochranu výrobců zvukových záznamů proti nedovolenému rozmnožování jejich zvukových záznamů z roku 1971⁹ je další úmluvou zabývající se autorskými právy. Touto úmluvou se každý členský stát zavázal chránit výrobce zvukových záznamů, kteří jsou příslušníky ostatních smluvních států. Ochrana spočívá především proti vyhotovování snímků bez oprávnění poskytnuté výrobcem a dovozu těchto snímků. To vše za předpokladu, že se tak děje za účelem veřejného rozšiřování. (Vyhláška č. 32/1985 Sb.)

Smlouva Světové organizace duševního vlastnictví o výkonech výkoných umělců a o zvukových záznamech z roku 1996¹⁰ je mezinárodní smlouvu, která rozšiřuje a lépe definuje práva výkoných umělců. Byla reakcí na modernizaci technologického a technického vývoje s pokrokem. (Koukal a Neckář, 2011)

Průmyslové mezinárodní smlouvy

V oblasti průmyslového vlastnictví existuje velké množství mezinárodních smluv, které lze dále rozdělit podle jejich užšího zaměření. Jedná se o tři oblasti, jež se vztahují k ochranným známkám, k vynálezům a průmyslovým vzorům a k označení původu.

Do oblasti, která se týká ochranných známek, patří například:

⁸ Uzavřena v Římě 26. 10. 1961 (vyhláška Ministerstva zahraničních věcí č. 192/1964 Sb., ve znění opravy č. 157/1965 Sb.)

⁹ Vyhlášena vyhláškou č. 32/1985 Sb.

¹⁰ Ženeva 1996 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 48/2002 Sb.m.s.)

Madridská dohoda o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek ze dne 14. dubna 1891 (dále jen „Madridská dohoda“), která byla od svého vzniku několikrát doplněna a revidována¹¹. Dohoda umožňuje příslušníkům členských států mezinárodní registraci ochranných známek pro své výrobky a služby zapsané v zemích původu u Mezinárodního úřadu duševního vlastnictví. (Čermák a kolektiv, 2007)

Protokol k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek sjednaný v Madridu dne 27. června 1989¹². Jedná se o samostatnou smlouvu, která ale navazuje na Madridskou dohodu o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek. Tento protokol usnadňuje zápis mezinárodních ochranných známek státům, pro něž by principy nastavené Madridskou dohodou byly na základě jejich legislativy v oblasti ochranných známek značně složité. (Úřad průmyslového vlastnictví, 2016)

Madridská dohoda o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží ze dne 14. dubna 1891¹³. Tato dohoda umožňuje členským zemím dle jejich právních řádů zabavit, zakázat dovoz nebo podat žalobu u výrobků nesoucí klamavé nebo falešné údaje o původu zboží. (Čermák a kolektiv, 2007)

Další mezinárodní dohodou je **Niceská dohoda o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek** ze dne 15. června 1957 (dále jen „Niceská dohoda“). Opět i tato dohoda zaznamenala v uplynulých letech určité změny¹⁴. Niceská dohoda dala vzniknout jednotnému systému klasifikace třídění výrobků a služeb. Tento systém třídění řadí výrobky a služby do 45 tříd, které umožňují jejich lepší identifikaci. (Čermák a kolektiv, 2007)

Locarnská dohoda o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a modelů ze dne 8. října 1968¹⁵ se dotýká oblasti průmyslových vzorů a vynálezů. Obdobně

¹¹ V Bruselu dne 14. 12. 1900, ve Washingtonu dne 2. 6. 1911, v Haagu dne 6. 11. 1925, v Londýně dne 2. 6. 1934, v Nice dne 15. 6. 1957 a ve Stockholmu dne 14. 7. 1967 a změněná v roce 1979 (vyhl. č. 75/1975 Sb., ve znění vyhl. č. 78/1985 Sb.)

¹² Pro Českou republiku vstoupil v účinnost sdělením Ministerstva zahraničních věcí č.248/1996 Sb.

¹³ Revidovaná ve Washingtonu dne 2. 6. 1911, v Haagu dne 6. 11. 1925, v Londýně 2. 6. 1934 a v Lisabonu dne 31. 10. 1958 (vyhláška č. 64/1963 Sb.)

¹⁴ Revidovaná ve Stockholmu dne 14. 7. 1967 a v Ženevě dne 13. 5. 1977, změněná dne 2. 10. 1979 (vyhláška č. 118/1979 Sb., ve znění vyhlášky č. 77/1985 Sb.)

¹⁵ Změněná dne 28. 9. 1979 (vyhláška č. 28/1981 Sb., ve znění vyhlášky č. 85/1985 Sb.)

jako Niceská dohoda, tak i tato dohoda, používá systém třídění do tříd a podtříd. (Čermák a kolektiv, 2007)

Haagská dohoda o mezinárodním přihlašování průmyslových vzorů a modelů ze dne 6. listopadu 1925, jejím hlavním smyslem je zajistit ochranu průmyslových vzorů v jednotlivých členských státech prostřednictvím jediné podané přihlášky u Mezinárodního úřadu duševního vlastnictví. (Koukal, 2007)

Třetí část v oblasti průmyslového vlastnictví se vztahuje k označování původu. Do této kategorie autor práce na ukázkou vybral **Lisabonskou dohodu o ochraně označení původu a o jejich mezinárodním zápisu** ze dne 31. října 1958, která chrání označení původu výrobků, jejichž znaky či jakost jsou dány zeměpisným názvem země, místem nebo oblastí sloužící k označení, odkud daný výrobek pochází. (Čermák a kolektiv, 2007)

Pro utvoření celkového obrazu je vhodné zmínit, že na základě **Úmluvy o udělování evropských patentů** (nebo také *Evropská patentová úmluva*) ze dne 5. října 1973¹⁶, byla zřízena Evropská patentová organizace, jejímž úkolem je udělovat evropské patenty prostřednictvím Evropského patentového úřadu, přeloženo z anglického názvu European Patent Office - EPO. Evropský patentový úřad, který má v současné době 38 členských států¹⁷ včetně České republiky (stav ke 2. polovině roku 2016), je výkonným orgánem Evropské patentové organizace a není institucí Evropské unie. (Evropská patentová úmluva, 1973)

Ostatní mezinárodní smlouvy, dohody a úmluvy dotýkající se duševního vlastnictví jsou z důvodu rozsahu diplomové práce již pouze vyjmenovány (viz. Příloha č. 4 - Ostatní mezinárodní smlouvy, dohody a úmluvy související s duševním vlastnictvím).

3.2 Právo Evropské unie

Vstup České republiky do Evropské unie představoval nejvýznamnější změnu v oblasti českého práva na ochranu duševního vlastnictví. Od 1. května 2004 platí v této oblasti vedle českých předpisů nový systém práva Evropské unie. Právo Evropské unie se člení na primární (originární) a sekundární (odvozené) právo. V zásadě platí, že primární právo je tvořeno normami, které jsou výsledkem normativní činnosti členských

¹⁶ Přijata v Mnichově dne 5. 10. 1973 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 69/2002 Sb.).

¹⁷ Seznam členských států EPO (viz. Příloha č. 3)

států Evropské unie. Obsahem primárního práva jsou prvotně zřizovací smlouvy (původní dvě smlouvy z 50-tých let) ve znění pozdějších změn a dodatků. Mezi tato práva lze zařadit zakládací smlouvy a všechny smlouvy, které založily jejich pozdější znění (Maastrichtská, Amsterodamská, z Nice, Lisabonská atd.), včetně smluv o přistoupení nových členských států. Jednou ze základních charakteristik primárního práva je, že tyto smlouvy mohou být měněny pouze prostřednictvím dohody členských států a pouze na základě jejich vůle. Toto se projevuje v řízení o ochraně duševního vlastnictví zejména tím, že je možné požadovat, aby Soudní dvůr Evropské unie vyslovil neplatnost části sekundárního práva. Nikoliv, aby vyslovil neplatnost ustanovení smlouvy. Při pohledu na primární právo skrze přezkumnou pravomoc Soudního dvoru Evropské unie jsou součástí tohoto práva i tzv. obecné zásady právní (nepsané zásady), které Soudní dvůr Evropské unie nadřazuje sekundárnímu právu a je jimi sám bezpodmínečně vázán. V oblasti vzájemného působení vnitrostátního práva a práva Unie, Soudní dvůr Evropské unie (dříve Evropský soudní dvůr) dovodil z čl. 10 Smlouvy o založení Evropského společenství zásadu, kterou nazval „Zásada povinného respektování práva společenství“, reagující na porušování povinností členských států vůči Evropskému Společenství, jež zpochybňovaly obsah a existenci své povinnosti vůči společenství, přijmout určitou normu, aby provedly Směrnici. Dále formuloval „Zásadu samostatnosti práva Evropského Společenství.“ Jedná se o specifické právní prostředí, které poskytuje právní řád odlišný od vnitrostátního i mezinárodního práva. Výše zmíněný právní řád je zpravidla popisovaný jako samostatný právní systém. Sřet normy práva Evropského Společenství s normou národního práva byl vyřešen v rozhodnutí „Costa vs. Enel“ stanovením „Zásady aplikační přednosti práva Evropského Společenství před národním právem.“ Aplikačním důsledkem zásady přednosti práva Evropského Společenství před národním právem je neaplikovatelnost národních předpisů (i později přijatých) odporujících předpisům Evropského Společenství. Aplikační přednost znamená přednostní použití normy unijního práva a naopak nepoužití normy práva vnitrostátního, která se s ní nachází v rozporu. (Janků a kolektiv, 2013)

Hlavním pramenem evropského hmotného správního práva je legislativní činnost evropských institucí. Touto legislativní činností se řídí jak členské státy, jejich orgány veřejné správy, soudy, tak i občané. Jedná se o právní akty přijaté orgány Evropské unie. Tyto orgány byly vytvořeny na základě primárního práva, kterým jsou zmocněny orgány společenství přijímat právo sekundární, ale pouze v těch oblastech, v nichž jsou k tomu

oprávněny. Sekundární právo je odvozené od práva primárního a též na něj bezprostředně navazuje. V právu sekundárním se můžeme setkat s formami právních aktů v podobě nařízení, směrnic, rozhodnutí, doporučení a stanoviska. (Sum, 2005)

Nařízení je normativní akt s obecnou závazností, jak na úrovni Evropské unie, tak na úrovni členských států. Je závazné a bezprostředně použitelné v každém členském státě, aniž by muselo být transponováno do jejich právního řádu. Nařízení zavazuje i vnitrostátní subjekty. Není-li vnitrostátní právo v souladu s nařízením má toto nařízení aplikační přednost. Aby nařízení bylo platné a účinné, musí být publikováno v Úředním věstníku Evropské unie. (Sum, 2005)

Směrnice je závazná pro členské státy, kterým je určena pouze ve svém výsledku, kterého má být dosaženo. Volba forem a prostředků, jimiž má být dosaženo těchto výsledků je ponecháno na vnitrostátních orgánech členských států. Ve lhůtě, jež je stanovena samotnou směrnicí musí být tato směrnice implementována do národního práva, kde získá plnou účinnost v členském státě. V případě nedodržení této lhůty pro implementování směrnice do právního řádu, může být členský stát sankcionován. (Sum, 2005)

Rozhodnutí je závazné ve všech svých částech pro všechny subjekty, kterým je určeno. Je směřováno jak konkrétnímu členskému státu, tak jeho vnitrostátním subjektům (právnícké i fyzické osoby). Vedle těchto rozhodnutí s individuálním dopadem existují i rozhodnutí s normativním dopadem. Účinnost rozhodnutí nabývá dnem doručení adresátovi. (Sum, 2005)

Doporučení a Stanoviska, jež jsou vydávaná Radou nebo Komisí lze pojmenovat jako dokumenty „Soft Law“. Jde o právně nezávazné projevy vůle orgánů Společenství. Lze se s nimi setkat pod různým označením jako např. pravidla a oznámení. Tyto dokumenty jsou formálně nezávazné. Těmto dokumentům je přikládán velký význam, jelikož jsou například zdrojem informací týkající se chování, na které nahlízejí rozhodující orgány Společenství. (Janků a kolektiv, 2013)

Mezi základní právní předpisy práva Evropské unie v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví patří:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, v platném znění, (dále jen „celní kodex Unie“) vstoupilo v platnost 30. října 2013. Plné účinnosti nabylo k 1. květnu 2016. Tímto dnem byl zároveň zrušen celní kodex Společenství¹⁸ a některé související právní předpisy.

Celní kodex Unie je základním právním předpisem pro činnost celních správ všech členských států Evropské unie, jež platí pro obchod mezi Evropskou unií a třetími zeměmi a pro zboží, na něž se vztahují smlouvy. Základními změnami, které celní kodex Unie přináší, je například: aktualizace terminologie, elektronická komunikace s celními úřady, revizi celních režimů, přísnější pravidla pro zajištění celního dluhu a mnohé další. (Šedivý, 2015)

Prováděcím předpisem celního kodexu Unie je nařízení Komise (EU) 2015/2447, ze dne 24. listopadu 2015, které stanovuje procesní pravidla pro některé jeho prvky v zájmu přesnosti, předvídatelnosti a jasnosti. (Prováděcí nařízení komise (EU) 2015/2447)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 (dále jen „nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013“) vstoupilo v účinnost až na drobné výjimky dne 1. ledna 2014. Účinností tohoto nařízení došlo ke zrušení Nařízení (ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (dále jen „nařízení Rady (ES) č. 1383/2003“). Hlavním cílem daného předpisu je nastolit taková opatření, která zabrání uvádění zboží porušující práva duševního vlastnictví na trh Evropské unie. Z toho důvodu, že toto protiprávní jednání vede ke značné

¹⁸ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství

újmě držitelů práv duševního vlastnictví, může docházet ke klamání spotřebitele a v neposlední řadě může ohrozit i jeho zdraví a bezpečnost. Proto by celní orgány měly mít takovou pravomoc, aby dokázaly vymáhat práva duševního vlastnictví u zboží, které podléhá celnímu dohledu nebo celní kontrole a dokázaly v dostatečné míře provádět odpovídající kontroly tohoto zboží. (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 také přesně definuje některé důležité pojmy, jako například nedovolená napodobenina, padělek, ochranná známka, průmyslový vzor nebo zeměpisné označení. Autor práce zde uvede na ukázkou pouze definici dvou pojmů.

Nedovolená napodobenina - *„zboží, které je v členském státě, v němž se zboží nachází, předmětem činu porušujícího autorské právo nebo právo s ním související nebo (průmyslový) vzor a které představuje nebo obsahuje kopie pořízené bez souhlasu držitele autorského práva nebo práva s ním souvisejícího nebo (průmyslového) vzoru, nebo bez souhlasu osoby oprávněné tímto držitelem v zemi výroby.“* (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013, čl. 2)

Padělek – *„zboží, které je předmětem činu porušujícího práva k ochranné známce v členském státě, kde se zboží nachází, a nese neoprávněně značku, která je totožná s ochrannou známkou platně zapsanou pro stejný druh zboží nebo která nemůže být od této ochranné známky ve svých podstatných znacích odlišena.“* (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013, čl. 2)

Prováděcím předpisem k výše zmíněnému nařízení je Nařízení Komise (EU) č. 1352/2013 ze dne 4. prosince 2013, kterým se zavádějí formuláře upravené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány.

Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění)

Toto nařízení specifikuje termín „ochranná známka Společenství“, která umožňuje na základě jediného řízení získat podnikům ochranu v rámci celé Evropské unie bez ohledu

na státní hranice. Dále toto nařízení pojednává o Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu, přeloženo z anglického názvu Office for Harmonization in the Internal Market – OHIM.

Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu je agenturou Evropské unie a zároveň úřadem pro průmyslové vlastnictví, který plní technickou funkci spočívající v registraci práv z průmyslového vlastnictví. (Nařízení Rady (ES) č. 207/2009)

Nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství

Nařízení vytvořilo systém ochranných známek, umožňující získat na základě přihlášky podané u Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu, takovou ochrannou známku, jež má účinek na celém území Evropské unie. (Nařízení Komise (ES) č. 207/2009)

Dne 23. března 2016 vstoupilo v účinnost **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/2424** ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory).

Tato novelizace nově přinesla například změnu, kde název „Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu“, byl nahrazen názvem „Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví“ přeloženo z anglického názvu European Union Intellectual Property Office – EUIPO a také změnu spojení, kde „ochranná známka Společenství“ byla nahrazena spojením „ochranná známka Evropské unie“. (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/2424)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví

Směrnice si klade za cíl přiblížení právních systémů při zachování vysoké homogenní a rovnocenné úrovně ochrany vnitřního trhu. (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES)

Směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES ze dne 13. října 1998 o právní ochraně (průmyslových) vzorů

Směrnice je zaměřena na harmonizaci vnitrostátních právních předpisů o ochraně (průmyslových) vzorů s cílem zajistit volný pohyb zboží, u něhož je použito (průmyslových) vzorů a zajistit volnou hospodářskou soutěž v rámci Evropské unie. (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71ES)

Ostatní právní předpisy Evropské unie a Judikatury Evropského soudního dvora související s duševním vlastnictvím

Část právních předpisů Evropské unie a Judikatury Evropského soudního dvora souvisejících s duševním vlastnictvím je z důvodu rozsahu diplomové práce, již pouze vyjmenována (viz. Příloha č. 5 - Ostatní právní předpisy Evropské unie a Judikatury Evropského soudního dvora související s duševním vlastnictvím).

3.3 Právní řád České republiky

Český právní řád patří do kontinentálního systému práva, kde hlavním pramenem práva je právo psané. Patří do něj zákony a další právní předpisy, ratifikované a vyhlášené mezinárodní smlouvy, k nimž dal souhlas Parlament ČR a nálezy Ústavního soudu, kterými Ústavní soud zrušil právní předpis nebo jeho část. (Evropská e-justice, 2016)

Níže autor práce pojedná o řadě zvláštních zákonů vztahujících se k ochraně duševního vlastnictví na národní úrovni.

Celní zákon

Dne 29. července 2016 vstoupil v účinnost zákon č. 242/2016 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“), který zcela nahradil zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon. Celní zákon upravuje právní vztahy, které vznikají při výkonu veřejné správy (konkrétně v oblasti celnictví) v přímé návaznosti na použitelné předpisy Evropské unie. Celní zákon implementuje do českého práva ustanovení celního kodexu Evropské unie. Hlavním cílem je sjednocení postupů pro výkon celního dohledu, celního řízení, celní kontroly, a to včetně výběru cla, jeho vyměření a jeho následného výběru za pomoci moderních nástrojů a technologií. (Hošťálková, 2016)

Celní zákon se skládá z dvanácti částí, kde každá část má svá specifika. Například část druhá stanovuje celní kontrolu, část třetí celní řízení a část devátá údaje pro statistické účely apod.

Zákon o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví

Zákon č. 355/2014 Sb., o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o působnosti orgánů Celní správy“), nabyl účinnosti k 1. lednu 2015. Do značné míry je nejzásadnější legislativní změnou v oblasti duševního vlastnictví, která se dotýká Celní správy od roku 2006, kdy došlo ke změně autorského zákona¹⁹ a zákona o ochraně spotřebitele²⁰, kdy celní správa získala kompetence zasahovat vůči zboží podezřelému z porušování některých práv duševního vlastnictví na vnitrostátním trhu České republiky. (Krčmářová, 2015)

Zákon o působnosti orgánů Celní správy je adaptačním zákonem k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013, a zároveň stanovuje opatření při celním dohledu a působnosti orgánů celní správy při vymáhání práv duševního vlastnictví na vnitrostátním trhu. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

Tento zákon využívá některých definic pojmů nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013, ale současně definuje určité pojmy samostatně. Jako názornou ukázkou autor práce uvede pojem „zboží na vnitrostátním trhu“: *„Zbožím na vnitrostátním trhu se pro účely tohoto zákona rozumí zboží, které se nachází na území České republiky a nepodléhá na celním území Evropské unie celnímu dohledu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²¹“*. (Zákon č. 355/2014 Sb., § 3)

Zákon o ochraně spotřebitele

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“). Tento zákon zpracovává a navazuje na přímo použitelné

¹⁹ Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon)

²⁰ Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele

²¹ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

předpisy Evropské unie. Upravuje oprávnění spotřebitelů, úkoly veřejné správy (např. České obchodní inspekce, Státní zemědělské a potravinářské inspekce a Krajská hygienické stanice atd.) v oblasti ochrany spotřebitele. Dále se vztahuje na prodej a nabízení výrobků a poskytování služeb na území České republiky. (Zákon č. 634/1992 Sb.)

Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon)

Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorský zákon“), chrání autorská práva na území České republiky, podporuje vědeckou a uměleckou tvořivost a zároveň poskytuje ochranu jedinečné tvůrčí činnosti autora, z čehož vyplývá, že poskytuje ochranu až konkrétně vnímatelnému ztvárnění díla, nikoliv samotné myšlence či ideji.

Autorský zákon definuje pojem „autorské dílo“ jako: *„dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam“*. Pod touto definicí si lze představit různé publikace, díla užitého umění, audiovizuální, hudební, výtvarná, kartografická, architektonická apod. (Zákon č. 121/2000 Sb., § 2 odst. 1)

Autorská práva lze rozdělit na práva osobnostní a majetková. Ke vzniku ochrany není potřeba jakákoliv registrace, jako tomu je například u patentu nebo ochranné známky. Práva osobnostní představují právo autora rozhodnout o zveřejnění svého díla, osobovat si autorství, právo na nedotknutelnost díla a právo udělit svolení k jakékoli změně nebo jinému zásahu do svého díla. Tato práva zanikají již smrtí autora, ale ochrany proti užívání, jež by snižovalo hodnotu autorova díla, se mohou i po jeho smrti domáhat osoby autorovi blízké, příslušný kolektivní správce nebo právnická osoba sdružující autory.

Práva majetková tvoří především právo dílo užít a udělit souhlas k užití. Trvají po celou dobu autorova života a sedmdesát let po jeho smrti. (Zákon č. 121/2000 Sb.)

Práva související s právem autorským lze rozdělit do dvou kategorií předmětů ochrany. První kategorií jsou umělecké výkony, do kterých můžeme zahrnout právo výkonných umělců (např. herců, zpěváků a dirigentů). Druhou kategorií jsou ostatní

související práva, která v první řadě mohou sloužit k ochraně investic a jejími původnímu nositeli mohou být právnické osoby. Práva autorská a práva uměleckých výkonů, lze výhradně licencovat, zatímco s předměty ochrany lze volně obchodovat. Mezi ně se například řadí - práva výkonného umělce k jeho uměleckému výkonu, právo výrobce zvukového záznamu k jeho záznamu a právo rozhlasového nebo televizního vysílatele k jeho vysílání. (Leška a Ostrouchov, 2012)

Zákon o ochranných známkách

Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o ochranných známkách“) definuje pojem „ochranné známky“ jako: „*jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby.*“ (Zákon č. 441/2003 Sb., § 1)

Zápisným úřadem pro národní ochranné známky je Úřad průmyslového vlastnictví, požívající ochrany ochranné známky zapsané v rejstříku daného úřadu mohou na území České republiky, jak fyzické, tak i právnické osoby. Zápisem ochranné známky do rejstříku získá její vlastník výlučné právo na její užívání. Doba, po kterou je ochranná známka chráněna, je deset let od data podání přihlášky ochranné známky. Tuto dobu lze vždy prodloužit o deset let na základě žádosti o obnovu ochranné známky podané v zákonem stanovené lhůtě. (Zákon č. 441/2003 Sb.)

Správní řád

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) je základním procesním předpisem upravující postup správních orgánů²² v případech, kdy zvláštní zákon nestanoví jiný postup. (Zákon č. 500/2004 Sb.)

²² Orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků, fyzických a právnických osob vykonávající působnost ve veřejné správě

Kontrolní řád

Zákon č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“) upravuje postup kontrolních orgánů²³ při kontrole činnosti orgánů územních samosprávných celků, orgánů moci výkonné, fyzických a právnických osob (dále jen „kontrolovaná osoba“). Úkolem činnosti kontrolních orgánů je zjišťování plnění povinností kontrolovaných osob, které pro ni vyplývají z právních předpisů. (Zákon č. 255/2012 Sb.)

Ostatní právní předpisy související s duševním vlastnictvím

Část právní předpisů souvisejících s duševním vlastnictvím je z důvodu rozsahu diplomové práce, již pouze vyjmenována (viz. Příloha č. 6 - Ostatní právní předpisy národní legislativy související s duševním vlastnictvím).

Vnitřní předpisy Celní správy

Na závěr této kapitoly zde autor práce uvede vnitřní předpisy Celní správy, které sjednocují výklad působnosti a stanovují jednotný postup celních orgánů v oblasti ochrany duševního vlastnictví.

- Výkladové stanovisko č. 1/2010 - Vyloučení kompetencí celních úřadů při dohledu nad ochranou spotřebitele v rámci tzv. paralelních dovozů
- Výkladové stanovisko č. 3/2010 - Výklad působnosti celních úřadů při prohlídce zboží před přidělením celně schváleného určení ve vztahu ke kompetencím v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví
- Služební předpis č. 43/2015 - Postup celních orgánů při vymáhání práv duševního vlastnictví: upravuje jednotný postup celních orgánů při výkonu kompetencí v oblasti vymáhání práv duševního vlastnictví v souladu s právní úpravou

²³ Orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků, fyzických a právnických osob vykonávající působnost ve veřejné správě

4 ANALÝZA ZKOUMANÉ PROBLEMATIKY

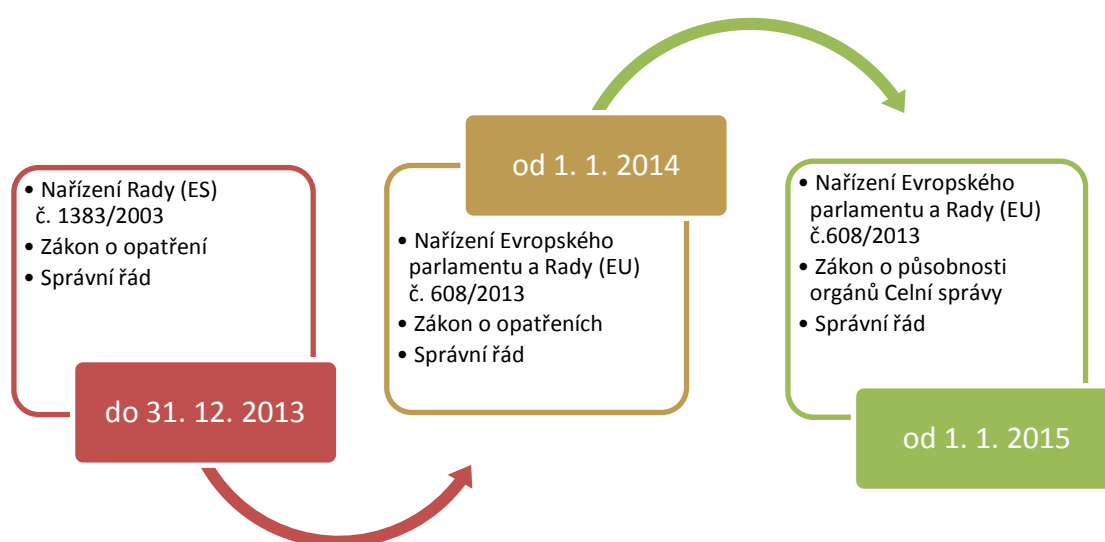
V předchozích kapitolách se autor práce věnoval právní úpravě v oblasti duševního vlastnictví. V této kapitole autor nejprve vyjádří svůj názor na současnou právní úpravu zkoumané problematiky a zhodnotí, zda právní úprava vyhovuje či nikoliv a následně uvede její pozitiva nebo naopak její negativa. Autor práce obecně definuje pojem duševního vlastnictví a vedle Celní správy uvede další subjekty ochrany práv duševního vlastnictví. Dojde k podrobnému představení Celní správy včetně její organizační struktury, popisu postupu kontroly v rámci celního řízení a kontroly zboží na vnitrostátním trhu a následného postupu při zjištění porušení právních předpisů. Dále bude shrnuto uplynulých deset let ve vývoji, rozsahu škod a původů zboží, jež porušovala právní předpisy. Jedna z kapitol se zaměří na samotný původ padělků a způsob nakládání se zadrženým zbožím. V závěru se autor práce zaměří na vývoj postihu fyzických a právnických osob za porušování právních předpisů v rámci správního a trestního řízení. V úplném závěru budou vyhodnoceny výsledky dotazníkového šetření.

4.1 Názor autora diplomové práce na právní úpravu zkoumané problematiky

V této kapitole autor diplomové práce nastíní osobní názor na právní úpravu v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví. Právní úprava v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví byla v letech 2006 až 2015 do značné míry rozpolcená. Kdy u zboží pod celním dohledem byla chráněna především práva držitelů práv duševního vlastnictví a u zboží na vnitrostátním trhu byly chráněny prioritně zájmy spotřebitele. Držitelé práv měli z této ochrany pouze zprostředkovaný prospěch. Autor práce pro lepší přehlednost vyobrazil vývoj právní úpravy u zboží pod celním dohledem na časovou osu (viz. Obrázek 1 - Vývoj právní úpravy u zboží pod celním dohledem), ze které vyplývá, že do konce roku 2013 se orgány Celní správy řídily Nařízením Rady (ES) č. 1383/2003, na které navazoval zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o opatřeních“) a jako podpůrným zákonem byl a je i do současnosti správní řád. Od roku 2014 výše zmíněné nařízení bylo nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 a v návaznosti na toto nařízení Ministerstvo financí zpracovalo návrh zákona o působnosti orgánů Celní správy, který v roce 2015 vstoupil v účinnost a byl jím zrušen zákon o opatřeních. I v tomto případě autor práce pro lepší přehlednost vyobrazil

vývoj právní úpravy u zboží na vnitrostátním trhu na časovou osu (viz. Obrázek 2 - Vývoj právní úpravy u zboží na vnitrostátním trhu). Zákon o působnosti orgánů Celní správy tak přizpůsobuje český právní řád evropské úpravě a zároveň upřesňuje a konkretizuje některé části tohoto nařízení, například v oblasti sankcí. Dále částečně sjednocuje postup orgánů celní správy při kontrole zboží v oblasti duševního vlastnictví na vnitrostátním trhu a při celním dohledu, kde je ale nutné se přednostně řídit nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013.

Obrázek 1 - Vývoj právní úpravy u zboží pod celním dohledem

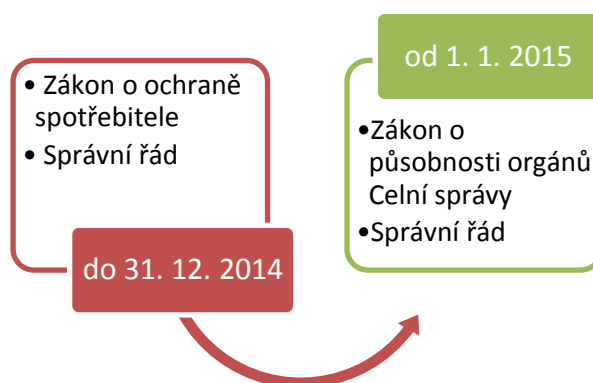

Zdroj: (Hušek, 2014), vlastní zpracování

Přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 došlo nově k rozšíření počtu práv duševního vlastnictví, která jsou vymáhána, čímž se zvyšuje ochrana držitelů těchto práv, což lze hodnotit velmi pozitivně. Nařízení nově přineslo povinné použití zjednodušeného postupu pro zničení zboží podezřelého z porušení práv duševního vlastnictví na základě souhlasu dotčených stran. Tím dochází k vynechání soukromoprávního prostředku vymáhání práv duševního vlastnictví (podání určovací žaloby, zda podezřelé zboží skutečně porušuje práva duševního vlastnictví). Dle autorova názoru toto opatření přináší rychlejší, úspornější a mnohdy i efektivnější postup oproti soudnímu řízení. Dále zavádí zvláštní postup pro malé zásilky, kdy lze zboží podezřelé z porušení práv duševního vlastnictví zničit bez účasti držitele práv, v případech kdy o to zažádal v žádosti o přijetí opatření. Nařízení také zavádí unijní databázi systému

COPIS, jež urychluje výměnu informací mezi jednotlivými celními orgány Evropské unie při poskytování kvalitních informací k posuzování rizik a možnosti provádění rozborů. Nařízení zároveň upravuje lhůty v rámci postupů zúčastněných stran. V některých případech může docházet ke kolizním situacím, jelikož stanovené lhůty jsou dosti hraniční a tím pádem může být problematické dosáhnout splnění úkonu. Příkladem může být, pokud držitel práva nemá zastoupení v České republice a je potřeba ho vyrozumět (určitá časová ztráta může vzniknout i při jazykové bariéře). Z toho všeho lze vyvodit, že snahou nařízení je snížení administrativní zátěže při zachování maximální ochrany držitelů práv duševního vlastnictví.

Obrázek 2 - Vývoj právní úpravy u zboží na vnitrostátním trhu

Zdroj: (Hušek, 2014), vlastní zpracování

Zákonem o působnosti orgánů Celní správy byly zavedeny dva režimy pro vymáhání práv duševního vlastnictví - při celním dohledu a na vnitrostátním trhu. Přijetím zákona se tak podařilo odstranit procesní nejednotnost, která do té doby panovala v české právní úpravě. Došlo tak k odstranění dvojího postavení orgánů celní správy, kdy před přijetím tohoto zákona postupovaly dle zákona o ochraně spotřebitele a prioritně tak chránily spotřebitele. Důležitým aspektem je, že došlo k přizpůsobení ochrany práv duševního vlastnictví soukromoprávnímu charakteru, kdy orgány Celní správy přijímají opatření vždy ve spojení s držiteli práv duševního vlastnictví. O tom, zda došlo k porušení práv duševního vlastnictví, rozhoduje soud. Jak je tomu u výše zmíněného nařízení, tak i v tomto zákoně bylo myšleno na co nejrychlejší a nejefektivnější řízení s minimalizací nákladů, při kterém není potřeba soudního rozhodnutí o tom, zda zboží podezřelé z porušování práv duševního vlastnictví toto právo porušuje. Jedná se o zničení zboží ve zjednodušeném řízení na základě

souhlasu osoby, které bylo zboží zadrženo a držitele rozhodnutí o přijetí opatření. Podání návrhu na zničení zboží není v tomto případě povinné. Velmi užitečné a prospěšné, co v zákoně bylo zachováno, je bezúplatný převod padělků k humanitárním účelům. Avšak jednou z podmínek převodu je odstranění ochranných markantů (ochranná známka nebo zeměpisné označení) ze zboží na náklady přejímající organizace. V mnoha případech se této možnosti nevyužije, jelikož náklady na odstranění markantů značně převyšují finanční možnosti přejímajících organizací, kterým by bylo zboží převedeno. Co by se dalo vytknout je, že v uváděném zákoně není jednoznačně definován pojem osobní potřeba fyzické osoby, jako tomu je u nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013, kde je konkrétně uvedeno, že *„toto nařízení se nevztahuje na zboží neobchodní povahy v osobních zavazadlech cestujících“*. (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013, čl. 1 odst. 4) Protože v zákoně o působnosti orgánů Celní správy je uvedeno, *že je zakázáno nakládat se zbožím porušující právo duševního vlastnictví, na což „nakládáním se zbožím se pro účely tohoto zákona rozumí zejména výroba, zpracování, doprava, přeprava, skladování, prodej nebo jiný převod, nabízení, dovoz, vývoz, uvádění na trh, převzetí, užití nebo držení tohoto zboží, pokud k tomuto nakládání nedochází pro osobní potřebu fyzické osoby.“* (Zákon č. 355/2014 Sb., § 5) Orgány Celní správy se mohou dostat do spekulativních situací, kdy budou pochybovat o tom, zda se zbožím podezřelým z porušení práv duševního vlastnictví je nakládáno pro osobní potřebu fyzické osoby či nikoliv.

Za pozitivně hodnocené lze považovat také řízení o přijetí opatření u zboží pod celním dohledem, tak i u zboží na vnitrostátním trhu, které vede Celní úřad pro Královehradecký kraj. Pro podání samotné žádosti není potřeba zvláštních odborných znalostí. Stačí odevzdání vyplněného formuláře s potřebnými informacemi. Podání žádosti ani její vedení není zatíženo žádnými administrativními poplatky.

Autor práce po shrnutí výše zmíněného vyvodil závěr, že současnou právní úpravu na úrovni Evropské unie, tak i na té národní, zabývající se ochranou práv duševního vlastnictví, lze zhodnotit jako dostačující nástroje pro ochranu těchto práv. Pro co nejefektivnější výsledek v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví je důležité, aby se vzájemně doplňovaly soukromoprávní prostředky s oprávněním orgánů veřejné moci (v tomto případě myšleno orgánů celní správy).

4.2 Ochrana duševního vlastnictví obecně

Pro přehlednost je potřeba si stručně definovat pojem duševní vlastnictví. Právo duševního vlastnictví lze charakterizovat jako souhrn právních norem, jež upravují vztahy vznikající při tvůrčí činnosti lidí. Předmětem duševního vlastnictví je majetek nehmotné povahy. Práva duševního vlastnictví mají povahu absolutních práv, což znamená, že působí proti všem subjektům. (Munková, 2007)

Pro účely této práce se jeví nejvhodnější členění práv duševního vlastnictví, jak je rozděluje český právní řád. Podle něho lze práva k duševnímu vlastnictví rozdělit do dvou skupin a to na průmyslová práva (nazývaná též „průmyslové vlastnictví“) a práva autorská, a práva související s právem autorským (viz. Tabulka 1 - Dělení práv duševního vlastnictví).

Tabulka 1 - Dělení práv duševního vlastnictví

Duševní vlastnictví			
Autorská práva	Průmyslová práva		
- autorská díla (<i>umělecká, vědecká</i>)	Výsledky tvůrčí činnosti	Označení	Ostatní
	- vynálezy - užité vzory - průmyslové vzory - topografie polovodičových výrobků	- ochranná známka - označení původu - zeměpisné označení - obchodní firma	- know-how - odrůdy rostlin - obchodní tajemství - plemena zvířat

Zdroj: (Kopecká, 2001), vlastní zpracování

Subjekty ochrany duševního vlastnictví obecně

Proti porušování práv duševního vlastnictví lze bojovat jak cestou soukromoprávní (právo soukromé), tak i cestou veřejnoprávní (právo veřejné). Základním znakem práva

soukromého je civilní žaloba, kterou se držitelé práv duševního vlastnictví domáhají nápravy v občanském soudním řízení u civilních soudů. Právo veřejné se vyznačuje integrací orgánů veřejné správy. Občanský zákoník²⁴ stanovuje zásadu, že: „*uplatňování soukromého práva je nezávislé na uplatňování práva veřejného*“. (Zákon č. 89/2012 Sb., § 1 odst. 1)

Následně autor práce představí správní orgány podílející se na ochraně a prosazování práv k duševnímu vlastnictví vedle Celní správy, jejich kompetence a postupy.

Podle zákona o ochraně spotřebitele, kde je uveden výčet dozorových orgánů (Česká obchodní inspekce, Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Státní ústav pro kontrolu léčiv nebo Státní veterinární správa) lze provádět kontroly jak na základě vlastní činnosti, tak z podnětu majitele práva duševního vlastnictví. U kontrol prováděných na základě podnětu majitele práva duševního vlastnictví nebo jiné oprávněné osoby, jsou tyto osoby povinny složit přiměřenou jistotu, jež má pokrýt náklady dozorového orgánu v případech, kdy kontrolou nebyla prokázána oprávněnost podnětu. Dozorové orgány rozhodují v rámci řízení o správních deliktech, zda byl porušen zákaz nabízení, prodeje nebo skladování výrobků porušujících některá práva duševního vlastnictví. Nerozhodují tedy přímo o porušení práva duševního vlastnictví, jež přísluší pouze civilním soudům. (Zákon č. 634/1992 Sb.)

a) Úřad průmyslového vlastnictví

Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) se sídlem v Praze je ústředním orgánem státní správy České republiky, v jehož čele je předseda, kterého jmenuje a odvolává vláda. Pravomoci a oblast působnosti Úřadu upravuje zákon č. 14/1993 Sb., o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto zákona Úřad vydává rozhodnutí o poskytování ochrany na průmyslové vzory, užité vzory, vynálezy, topografie polovodičových výrobků, označení původu výrobků a ochranné známky, dále vede ústřední fond patentové literatury a vykonává činnost podle předpisů o patentových zástupcích. (Zákon č. 14/1993 Sb.)

Z definice předmětu činnosti Úřadu je patrné, že Úřad vystupuje jako registrační místo průmyslových práv, z čehož plyne, že jeho hlavní podíl na ochraně práv k průmyslovému vlastnictví spočívá v udělování a správě těchto práv. V rámci správního řízení rozhoduje

²⁴ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

o tom, jeli možné udělit ochranu potenciálním předmětům průmyslového vlastnictví nebo nikoliv (tzv. přihlašovací řízení) a zdali byla již existující ochrana poskytnuta oprávněně (tzv. řízení výmazová, resp. zrušovací). Úřad spolupracuje s ostatními orgány (Policie ČR, Celní správa, Česká obchodní inspekce, Státní zemědělská a potravinářská inspekce a Státní zastupitelství), které se podílejí na ochraně práv průmyslového vlastnictví, jímž poskytuje informace, stanoviska a vyjádření týkající se jednotlivých případů řešených těmito orgány. (Čermák a kolektiv, 2007)

b) Ministerstvo vnitra

Ministerstvo vnitra je ústředním orgánem státní správy pro vnitřní věci²⁵, plní koordinační úlohy v oblastech správního řízení, správního trestání a spisové služby, dále v oblasti organizace a výkonu veřejné správy a služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Zajišťuje komunikační síť pro územní orgány státní správy, Policii České republiky a složky integrovaného záchranného systému. Ministerstvo řídí Hasičský záchranný sbor České republiky a je nadřizeno Policii České republiky. (Zákon č. 2/1969 Sb.)

Policie České republiky

Policie České republiky (dále jen „Policie“) je ozbrojeným bezpečnostním sborem, který je podřízen ministerstvu vnitra. Policie je tvořena útvary, jimiž jsou Policejní prezídium, útvary policie s celostátní působností, krajská ředitelství policie a útvary zřízené v rámci krajského ředitelství. Základním úkolem Policie je chránit bezpečnost osob a majetek, předcházet trestné činnosti, a následně provádět odhalování trestných činů, přestupků a jejich projednávání. (Zákon č. 273/2008 Sb.)

Vyšetřováním trestných činů spáchaných na území České republiky, na základě vlastního podnětu nebo podnětu druhé osoby se zabývá Služba kriminální policie a vyšetřování (dále jen „SKPV“). Organizační struktura SKPV je s celorepublikovou, krajskou i okresní působností. Krajské i okresní útvary SKPV se zabývají vyšetřováním

²⁵ Týkající se veřejného pořádku, dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu, evidencí obyvatel, shromažďovací práva, veřejných sbírek, zbraní a střeliva, požární ochrany, cestovních dokladů, územního členění státu, státní symboliky, voleb do zastupitelstev, Parlamentu ČR, Evropského parlamentu a volby prezidenta, krizového řízení, integrovaného záchranného systému a oblasti informačních systémů veřejné správy. (Zákon č. 2/1969 Sb.)

trestných činů z oblasti práv duševního vlastnictví. Pro věcnou nepříslušnost tomu tak není u SKPV s celorepublikovou působností. Policie spolupracuje s Celní správou a poskytuje součinnost jiným dozorovým orgánům (Státní zemědělské a potravinářské inspekci, České obchodní inspekci) při akcích proti porušování práv duševního vlastnictví, kde zajišťují organizaci a bezpečnost těchto orgánů. (Čermák a kolektiv, 2007)

c) Ministerstvo průmyslu a obchodu

Ministerstvo průmyslu a obchodu je ústředním orgánem státní správy pro státní průmyslovou, obchodní a zahraničně ekonomickou politiku, využívání nerostného bohatství a tvorbu jednotné surovinové politiky²⁶. Koordinuje zahraničně obchodní politiku České republiky, realizuje ekonomickou a obchodní spolupráci s mezinárodními organizacemi (např. ESVO, WTO, OECD atd.), řídí a vykonává činnosti spojené s uplatňováním licenčního režimu a posuzuje dovoz dumpingových výrobků²⁷. Ministerstvu je podřízena Česká obchodní inspekce, Česká energetická inspekce, Licenční úřad a Puncovní úřad. (Zákon č. 2/1969 Sb.)

Česká obchodní inspekce

Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o České obchodní inspekci“) definuje Českou obchodní inspekci (dále jen „ČOI“) jako orgán státní správy, který je podřízen Ministerstvu průmyslu a obchodu a člení se na ústřední inspektorát a jemu podřízené inspektoráty. ČOI provádí kontroly fyzických a právnických osob, které prodávají nebo dodávají výrobky na vnitrostátní trh, poskytují služby nebo vyvíjejí obdobnou činnost na vnitrostátním trhu, poskytují spotřebitelský úvěr nebo provozují tržnice, pokud nevykonává dozor jiný správní úřad podle zvláštních právních předpisů. (Zákon č. 64/1986 Sb.)

Cílem ČOI je snaha zabránit klamání spotřebitele prodejem výrobků, které by mohly porušovat práva duševního vlastnictví, za využití zákona o ochraně spotřebitele. Kontrolu

²⁶ Mezi další oblasti, které jsou v kompetenci ministerstva lze zařadit – podporu podnikání a investování v oblasti zpracovatelského průmyslu, podporu malých a středních podniků, vnitřní obchod a ochrana spotřebitele, technickou normalizaci, elektronické komunikace a poštovní služby. (Zákon č. 2/1969 Sb.)

²⁷ Dle čl. 2 písm. a) vyhl. č. 115/1968 o Dohodě o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu se jedná o výrobek, jehož vývozní cena, za kterou je vyvážen do České republiky, je nižší než normální hodnota obdobného výrobku při běžném obchodu v zemi vývozu.

lze provádět na základě vlastního podnětu, podnětu spotřebitele, jiného státního orgánu nebo podnětu přijatého od držitele práva duševního vlastnictví. (Čermák a kolektiv, 2007)

d) Ministerstvo zemědělství

Ministerstvo zemědělství je ústředním orgánem státní správy pro zemědělství, potravinářský průmysl, vodní hospodářství a zároveň také ústředním orgánem pro myslivost, rybářství a správu lesů, mimo území národních parků²⁸. Ministerstvo řídí Státní veterinární správu České republiky, Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci, Českou plemenářskou inspekci a Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský. (Zákon č. 2/1969 Sb.)

Státní zemědělská a potravinářská inspekce

Státní zemědělská a potravinářská inspekce (dále jen „SZPI“) je správním úřadem podřízeným Ministerstvu zemědělství. Je tvořena ústředním inspektorátem a jemu podřízenými územními inspektoráty. SZPI provádí kontrolu u fyzických a právnických osob, kde předmětem kontroly jsou zemědělské výrobky, potraviny nebo tabákové výrobky. Zjišťuje se například, zda splňují požadavky stanovené zvláštními právními předpisy, zda při výrobě nebo jejich uvádění do oběhu jsou splněny zvláštní právní předpisy, nebo zda nedochází ke klamání spotřebitele. (Zákon č. 146/2002 Sb.)

SZPI na základě pravomocí stanovených zákonem č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní zemědělské a potravinářské inspekci“) kontroluje, zda nedochází ke klamání spotřebitele dle zákona o ochraně spotřebitele, podle kterého se za klamání spotřebitele považuje také nabídka, prodej a skladování výrobků porušující práva duševního vlastnictví. Dále SZPI dle zákona výše zmíněného kontroluje, zda nedochází k porušování práv zeměpisného označení a označení původu u výrobků, surovin, potravin nebo tabákových výrobků. (Čermák a kolektiv, 2007)

²⁸ Mezi další oblasti, jež jsou v kompetenci ministerstva lze zařadit - správu ve věcech komoditních burz, rostlinářské péče, veterinární péče, péče o potraviny, péče o ochranu zvířat proti týrání a ochranu práv k novým odrudám rostlin a plemenům zvířat. (Zákon č. 2/1969 Sb.)

e) Ministerstvo kultury ČR

Ministerstvo kultury je ústředním orgánem státní správy České republiky: „*pro umění, kulturně výchovnou činnost, kulturní památky, pro věci církví a náboženských společností, pro věci tisku, včetně vydávání neperiodického tisku a jiných informačních prostředků, pro rozhlasové a televizní vysílání, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, dále pro provádění autorského zákona a pro výrobu a obchod v oblasti kultury.*“ (Zákon č. 2/1969 Sb., § 8)

Ministerstvo kultury zodpovídá za provádění autorského zákona v oblasti duševního vlastnictví. Dle organizačního uspořádání Ministerstva kultury má tuto problematiku na starost Samostatné oddělení autorského práva, jež se konkrétně zabývá například výkonem dohledu nad kolektivními správci práv, ve správním řízení rozhoduje o udělení nebo odnětí oprávnění k výkonu kolektivní správy práv podle autorského zákona a mnohé další. (Ministerstvo kultury, 2016)

f) Ministerstvo spravedlnosti

Ministerstvo spravedlnosti je ústředním orgánem státní správy pro státní zastupitelství, soudy, vězeňství, probaci²⁹ a mediaci³⁰. Dále zastupuje Českou republiku při vyřizování stížností na porušení Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a jejich Protokolů a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, vystavuje právní posudky k úvěrovým a garančním dohodám, v nichž je smluvní stranou Česká republika. (Zákon č. 2/1969 Sb.)

Soudní ochrana práv duševního vlastnictví je prováděna jak v rovině soukromoprávní, tak i v rovině veřejnoprávní, a je zajišťována především soudy a státními zastupitelstvími. (Čermák a kolektiv, 2007)

Soudy a státní zastupitelství aktivně nevyhledávají případy porušování práv duševního vlastnictví a jejich porušovatele, ale provádí nalézací činnost, kdy hodnotí důkazy a informace shromážděné jinými subjekty (např. Policie, Celní správa a Česká obchodní inspekce).

²⁹ Probace - pojem latinského původu, jež znamená zkoušení a ověřování. V trestní praxi může soudce nebo státní zástupce uložit obviněnému nebo odsouzenému probační dohled pokud uznají za vhodné po určitou dobu kontrolovat a sledovat chování pachatele. (Probační a mediační služba České republiky, 2016)

³⁰ Mediace – (mimosoudní řešení konfliktu) patří mezi nástroje řešení trestných činů a jejich důsledků mezi poškozeným a pachatelem. (Probační a mediační služba České republiky, 2016)

g) Ministerstvo financí

Ministerstvo financí je ústřední orgán státní správy pro státní rozpočet republiky, státní závěrečný účet republiky, státní pokladnu České republiky, finanční trh s výjimkou dozoru nad kapitálovým trhem v rozsahu působnosti Komise pro cenné papíry, daně, poplatky a clo, finanční hospodaření, finanční kontrolu, účetnictví, audit a daňové poradenství, věci devizové včetně pohledávek a závazků státu vůči zahraničí, ochranu zahraničních investic, pro tomboly, loterie a jiné podobné hry, hospodaření s majetkem státu, privatizaci majetku státu, pro věci pojišťoven, penzijních fondů, ceny a pro činnost zaměřenou proti legalizaci výnosů z trestné činnosti. Dále ministerstvo koordinuje příjem zahraniční pomoci, zajišťuje členství v mezinárodních finančních orgánech a finančních institucích. Ministerstvu je podřízena Celní správa, Finanční správa České republiky, Státní tiskárna cenin, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Státní pokladna centrum sdílených služeb. (Zákon č. 2/1969 Sb.)

4.3 Celní správa České republiky a její organizace

Celní správa je ozbrojeným bezpečnostním sborem a soustavou správních orgánů. Mezi prioritní úkoly, které celní správa plní je ochrana a regulace domácího trhu prostřednictvím výběru cla z dováženého zboží a dohled nad tím, aby toto zboží neohrožovalo žádným způsobem zdraví lidí, zvířat či rostlin nebo dokonce jejich životy. (Celní správa České republiky, 2016)

Celní správa se aktivně podílí na boji proti pirátství a padělání za pomoci svých pravomocí, pramenících z evropské i národní legislativy, neboť se jako první setkává se zbožím vstupujícím na území Evropské unie. Orgány Celní správy mají pravomoc zakročit vůči zboží, které je podezřelé z porušování práv duševního vlastnictví a tím ulehčit cestu majitelům dotčených práv k jejich ochraně. (Celní správa České republiky, 2016)

Pirátství a padělatelství je hrozbou nejen pro jednotlivé faktory ekonomiky (například nezaměstnanost a národní výsledky), ale i pro společnost a jednotlivce, kde může mít nepříznivý vliv na jejich bezpečnost a zdraví. Obchod s padělaným zbožím je výnosným obchodem, který dle odhadu dosahuje obrátu několika miliard eur ročně a zasahuje téměř do všech výrobních odvětví. (Prezentace Generálního ředitelství cel)

K 1. lednu 2013 vstoupil v účinnost nový zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě české republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Celní správě“), jež nahradil zákon

č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, a který nově uspořádal organizační strukturu celní správy z třístupňové na dvoustupňovou. Nově tedy došlo ke zrušení celních ředitelství. Dvoustupňové organizační uspořádání má přinést větší flexibilitu a efektivnější výkon při řešení vzniklých situací v rámci svěřených kompetencí.

Celní správa je tvořena Generálním ředitelstvím cel (dále jen „GŘC“), jež je podřízeno Ministerstvu financí a patnácti celními úřady, které jsou podřízeny GŘC. V čele GŘC je generální ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr financí a podle zákona o Celní správě se jím může stát jen celník. GŘC sídlí v Praze, vykonává působnost pro celé území České republiky a je samostatnou účetní jednotkou. Celní úřady (čtrnáct krajských celních úřadů a Celní úřad Praha Ruzyně) vykonávají svoji působnost zpravidla na území vyšších samosprávných celků, jejichž název se promítá do názvu celních úřadů. Výjimku tvoří Celní úřad Praha Ruzyně, který vykonává svoji působnost na území celního prostoru Celního úřadu Praha Ruzyně, který sídlí na Letišti Václava Havla v Praze, které se řadí mezi největší mezinárodní letiště v České republice, a kde se zároveň nachází vnější schengenská hranice na českém území. (Zákon č. 17/2012 Sb.)

Celní úřad pro Královéhradecký kraj

Místně příslušným úřadem ve věcech rozhodování o žádostech o přijetí opatření je Celní úřad pro Královéhradecký kraj. Touto agendou se na celním úřadě zabývá oddělení 05 - Ochrany duševního vlastnictví. Oddělení Ochrany duševního vlastnictví je pod přímou řídicí působností ředitele celního úřadu. Činnost tohoto oddělení zajišťují čtyři pracovníci včetně vedoucího oddělení.

Hlavními činnostmi oddělení Ochrany duševního vlastnictví je:

- vyřizování žádostí o přijetí opatření podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2014
- vyřizování žádostí o přijetí o patření na vnitrostátním trhu podle zákona o Celní správě
- příprava a administrace smluv o bezúplatném převodu padělků pro humanitární účely

Příslušníci a kompetence celní správy

Úkoly celní správy plní celníci, kteří jsou ve služebním poměru k České republice dle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů. Na příslušníky celní správy se tedy vztahují obecně stejné povinnosti, práva a omezení jako na příslušníky ostatních bezpečnostních sborů. Mimo příslušníků celní správy vykonávají úkoly i občanští zaměstnanci, kteří jsou v pracovním poměru.

Obecně mezi úkoly Celní správy lze zařadit zajištění bezpečnosti zahraničního obchodu, boj proti porušování celních předpisů, ochranu společnosti a životního prostředí. Při konkrétním výčtu kompetencí, kterými se Celní správa zabývá, může autor práce uvést:

- celní řízení a správa cel
- správa spotřebních daní (z lihu, piva, vína a meziproductů, minerálních olejů a tabákových výrobků) a energetických daní
- dělená správa³¹
- kontrola přepravy omamných a psychotropních látek
- kontrola v oblasti silniční dopravy
- kontrola zaměstnávání cizinců
- kontrola omezení plateb v hotovosti; ohlašovací povinnosti osob při dovozu a vývozu cenných věcí a finančních prostředků
- ochrana práv duševního vlastnictví
- ochrana přírody (dle úmluvy CITES³²)
- ochrana předmětů historické a kulturní hodnoty
- trestní řízení³³ (Celní správa České republiky, 2016)

V roce 2009 byl v rámci Celní správy zřízen Referát internetové kriminality, který se zabývá soustavným monitorováním internetové sítě, jejímž prostřednictvím může docházet k protiprávnímu jednání ve vztahu ke kompetencím celní správy v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví, zákazů a omezení, spotřebních daní a správy cla. Referát

³¹ Vymáhání a vybírání peněžitých plnění, jež byla uložena jinými správními úřady.

³² Úmluva o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, cílem této úmluvy je zabránění vyhubení ohrožených živočichů a rostlin

³³ Kompetence získané na základě zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), orgány Celní správy získaly postavení orgánů činných v trestním řízení u vybraných trestných činů v souvislosti s výkonem působnosti celní správy.

spolupracuje s ostatními útvary celní správy v rámci České republiky, tak i s těmi zahraničními. Dále spolupracuje s Policií ČR, poskytovateli internetových služeb a provozovateli bazarových a aukčních serverů. Zároveň přijímá a zpracovává podněty od veřejnosti. (Celní správa České republiky, 2016)

4.4 Kontrola zboží v rámci celního řízení a postup při zjištění porušení právních předpisů

Na základ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 celní správa přijímá opatření k zabránění porušování práv duševního vlastnictví vůči zboží, které podléhá celnímu dohledu nebo celní kontrole. Zboží, které podléhá celnímu dohledu lze považovat za takové, které je v celním prohlášení navrženo k propuštění do volného oběhu, k vývozu nebo zpětnému vývozu. Dále pokud vstupuje nebo opouští celní území Evropské unie, nebo takové zboží, které je umístěno do režimu s podmíněným osvobozením od cla, do svobodného skladu či svobodného pásma. (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013)

Opatření, které orgány Celní správy přijímají, spočívají v zadržení nebo nepropuštění zboží do navrhovaného celního režimu. Tím vytvářejí prostor pro držitele práv duševního vlastnictví, aby podal návrh na zničení zboží ve zjednodušeném řízení nebo podal návrh na zahájení soudního řízení prostřednictvím určovací žaloby, zda byla nebo nebyla porušena práva duševního vlastnictví. Důležitou podmínkou k přijetí těchto opatření orgány Celní správy je, aby držitel práva duševního vlastnictví podal žádost o přijetí opatření celních orgánů.

Přijetí opatření z moci úřední

V případech zjištění zboží podezřelého z porušení práv duševního vlastnictví, kdy nebyla držitelem práva podána žádost o přijetí opatření celními orgány, mohou příslušné celní úřady pozastavit propuštění zboží nebo zboží zadržet s výjimkou zboží podléhající zkáze³⁴ z moci úřední. Před samotným pozastavením, propuštěním nebo zadržením podezřelého zboží, mohou celní úřady kontaktovat osoby nebo subjekty, jež by mohly být potenciálně oprávněny podat žádost o přijetí opatření a požadovat veškeré rozhodné

³⁴ Zboží, u něhož podle celních orgánů dojde k znehodnocení při skladování kratším než dvacet dnů od pozastavení propuštění nebo zadržení (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013)

informace, které by mohly potvrdit nebo vyvrátit pojaté podezření z porušení práv duševního vlastnictví. Pokud poskytnuté informace potvrdí pojaté podezření, celní úřad o pozastavení nebo zadržení zboží sepíše protokol³⁵. Stejnopis tohoto protokolu doručí do jednoho pracovního dne od pozastavení propuštění nebo zadržení držiteli zboží³⁶ nebo deklarantovi³⁷. V situacích, kdy celní úřad ponechá zboží u osoby, jež jej navrhuje do některého z celních režimů, přistoupí k institutu pozastavení propuštění. V ostatních případech zboží zadrží. V Protokolu o pozastavení propuštění zboží z moci úřední, náležitě poučí osobu, které bylo pozastaveno propuštění zboží o skutečnostech, že toto zboží nesmí zničit, nakládat s ním, krom jeho držení nebo skladování a v případě, že tento zákaz poruší, hrozí této osobě potrestání³⁸. Osoba, která v době zadržení zboží má dané zboží ve svém držení, je povinna toto zboží neprodleně vydat a pokud tak neučiní, bude jí odňato³⁹. Osoba, vůči které bylo přijato opatření, může do pěti pracovních dnů ode dne oznámení o přijetí opatření, podat námitku u celního úřadu. Námitka nemá odkladný účinek a rozhoduje o ní ředitel celního úřadu. Téhož dne nebo bezodkladně poté, co bylo držiteli zboží nebo deklarantovi oznámeno přijetí opatření, se doručí oznámení⁴⁰ o přijetí opatření osobám nebo subjektům, oprávněným podat žádost o přijetí opatření. Oznámení obsahuje informace o zničení zboží a zahájení řízení o určení. Tyto osoby nebo subjekty by měly podat žádost o přijetí opatření Celnímu úřadu pro Královéhradecký kraj, který své rozhodnutí o schválení nebo zamítnutí žádosti oznámí žadateli do dvou dnů od přijetí žádosti. Na základě lhůty, stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013, po kterou může být zboží podezřelé z porušení práv duševního vlastnictví zadržováno, je využíváno oprávnění nejprve doručovat držiteli zboží nebo deklarantovi a až následně osobám nebo subjektům oprávněným podat žádost o přijetí opatření. Tento postup se uplatňuje v případě nesouhlasu se zničením zboží ze strany držitele zboží nebo deklaranta. Tímto vzniká určitý časový prostor pro držitele rozhodnutí, jež v této lhůtě musí zahájit řízení o tom, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví. Toto oprávnění doručovat jednotlivým subjektům, může být

³⁵ Protokol o zadržení z moci úřední nebo Protokol o pozastavení propuštění zboží z moci úřední

³⁶ Vlastník nebo ten, kdo má právo se zbožím nakládat nebo kdo má nad zbožím fyzickou kontrolu

³⁷ Osoba, v jejímž popisu práce je vystavovat celní doklady, kontrolovat dodržování celních předpisů a ověřovat správnost deklarovaných zásilek.

³⁸ Fyzická osoba se může dopustit přestupku podle § 31 odst. 1 písm. b), právnická osoba se může dopustit správního deliktu podle § 33 odst. 1 písm. b) zákona o působnosti orgánů Celní správy

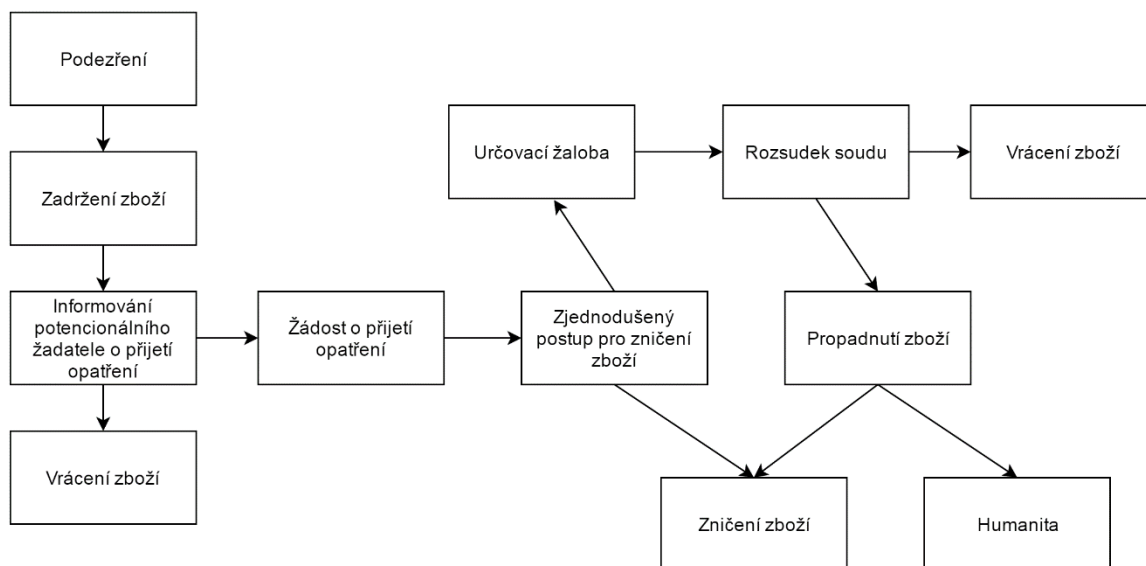
³⁹ O odnětí bude sepsán Protokol o odnětí zboží - po zadržení z moci úřední

⁴⁰ Oznámení o pozastavení propuštění zboží z moci úřední oprávněné osobě nebo Oznámení o zadržení zboží z moci úřední oprávněné osobě,

využito i v případech postupů u přijetí opatření po schválení žádosti o přijetí opatření. Celní úřad pro Královéhradecký je informován o přijetí opatření z moci úřední před schválením žádosti o přijetí opatření pomocí aplikace COPIS⁴¹. (Služební předpis č. 43/2015)

Celní úřad okamžitě ukončí zadržení zboží nebo zboží propustí, pokud jsou splněny všechny celní formalities. Zároveň pokud se do jednoho pracovního dne od přijetí opatření nepodaří určit osobu oprávněnou podat žádost o přijetí opatření týkající se údajného porušení práv duševního vlastnictví, nebo Celní úřad pro Královéhradecký kraj neobdrží žádost o přijetí opatření do čtyř pracovních dnů od oznámení o přijetí opatření nebo takovou žádost zamítne. Zboží, které bylo zadrženo, se vrátí dotčené osobě a o vrácení se sepíše protokol⁴². (Služební předpis č. 43/2015) Výše popsany postup přijetí opatření z moci úřední je znázorněn pomocí grafického schématu (viz. Obrázek 3 - Schéma přijetí opatření z moci úřední).

Obrázek 3 - Schéma přijetí opatření z moci úřední

Zdroj: (Jirák), vlastní zpracování

⁴¹ Aplikace COPIS je evidenční aplikací Celní správy, do které se zapisují žádosti o přijetí opatření společně s rozhodnutím o těchto žádostech a dále veškeré zboží proti, kterému bylo přijato opatření

⁴² Protokolu o vrácení zadrženého zboží

Přijetí opatření po schválení žádosti o přijetí opatření

Tento postup se od předchozího odlišuje tím, že v případech zjištění zboží podezřelého z porušení práv duševního vlastnictví, kdy již byla držitelem práva podána žádost o přijetí opatření celními orgány a tato žádost byla schválena, celní úřad zadrží nebo pozastaví propuštění tohoto zboží. Před samotným pozastavením propuštění nebo zadržením podezřelého zboží mohou celní úřady kontaktovat držitele rozhodnutí⁴³ a požadovat veškeré rozhodné informace, které by mohly potvrdit nebo vyvrátit pojaté podezření z porušení práva duševního vlastnictví. Celní úřad může držitele rozhodnutí informovat o předpokládaném nebo skutečném množství zboží, jeho povaze a také mu poskytnout vyobrazení tohoto zboží. Stejně jako tomu je u výše zmíněného postupu (přijetí opatření z moci úřední), celní úřad o pozastavení nebo zadržení zboží sepíše protokol⁴⁴, stejnopis tohoto protokolu doručí do jednoho pracovního dne od pozastavení propuštění nebo zadržení držiteli zboží nebo deklarantovi. Postup se shoduje i v situacích, kdy celní úřad ponechá zboží u osoby, jež jej navrhuje do některého z celních režimů, kde přistoupí k institutu pozastavení propuštění. V ostatních případech zboží zadrží. V rozhodnutí o uložení povinnosti – po zadržení po schválení žádosti, náležitě poučí osobu, které bylo pozastaveno propuštění zboží o skutečnostech, že toto zboží nesmí zničit, nakládat s ním, krom jeho držení nebo skladování a v případě, že tento zákaz poruší, hrozí této osobě potrestání. Osoba, která v době zadržení zboží má dané zboží ve svém držení, je povinna toto zboží neprodleně vydat a pokud tak neučiní, bude jí odňato⁴⁵. Osoba, vůči které bylo přijato opatření, může do pěti pracovních dnů ode dne oznámení přijetí opatření podat námitku u celního úřadu. Námitka nemá odkladný účinek a rozhoduje o ní ředitel celního úřadu. Tentýž den nebo bezodkladně poté, co bylo držiteli zboží nebo deklarantovi oznámeno přijetí opatření, se doručí oznámení⁴⁶ o přijetí opatření držiteli rozhodnutí. Na základě žádosti držitele rozhodnutí je celní úřad oprávněn mu sdělit informace⁴⁷ o jménech a adresách odesílatele, příjemce, držitele zboží nebo deklaranta, vůči kterým bylo přijato opatření a dále i celní režim, původ zboží popřípadě i místo určení, pokud jsou mu tyto informace známy. Celní

⁴³ Držitel rozhodnutí o schválení žádosti

⁴⁴ Protokol o pozastavení propuštění zboží po schválení žádosti nebo Protokol o zadržení zboží po schválení žádosti

⁴⁵ V případě odnětí zboží bude sepsán Protokol o odnětí zboží - po zadržení po schválení žádosti

⁴⁶ Oznámení o pozastavení propuštění zboží po schválení žádosti držiteli rozhodnutí nebo Oznámení o zadržení zboží po schválení žádosti držiteli rozhodnutí

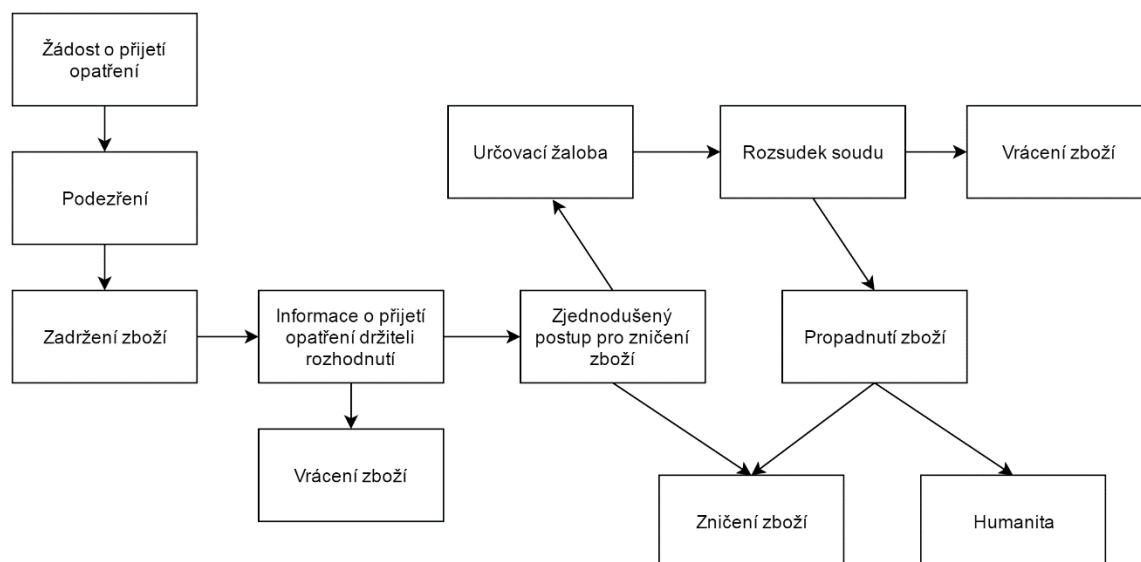
⁴⁷ Sdělení informací na žádost držitele rozhodnutí – po schválení žádosti

úřady jsou oprávněny odebírat vzorky zboží na žádost držitele rozhodnutí za účelem technické analýzy ve vztahu k padělkům nebo nedovoleným napodobeninám. Po dokončení technické analýzy držitel rozhodnutí vrátí vzorky zpět celnímu úřadu (s výjimkou, která se nevztahuje na patenty). (Služební předpis č. 43/2015)

Držitel rozhodnutí je povinen uhradit náklady, které vznikly celnímu úřadu v souvislosti s držením zboží pod celním dohledem, jeho manipulací a zničením zboží. V případě propadlého či zabraného zboží, které porušuje práva duševního vlastnictví, hradí výše zmíněné náklady osoba, jež měla zboží v době zadržení u sebe anebo pachatel správního deliktu. (Služební předpis č. 43/2015)

Výše popsany postup přijetí opatření po schválení žádosti o přijetí opatření je znázorněn pomocí grafického schématu (viz. Obrázek 4 - Schéma přijetí opatření po schválení žádosti o přijetí opatření).

Obrázek 4 - Schéma přijetí opatření po schválení žádosti o přijetí opatření

Zdroj: (Jirák), vlastní zpracování

Zjednodušený postup pro zničení zboží

V usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. prosince 2008 o dopadu padělatelství na mezinárodní obchod se uvádí, že zjednodušený postup, uvedený v Nařízení (ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003, umožňoval členským státům aplikovat postup zničení určitých druhů zboží, bez povinnosti zahájit řízení o určení, zda bylo porušeno právo

duševního vlastnictví. Tam, kde byl k dispozici tento postup, se jeho uplatnění velice osvědčilo, a proto se tento postup v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 stal povinným standardem. V rámci zjednodušeného postupu může být zadržené zboží, jež je podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví zničeno, aniž by muselo být příslušným soudem rozhodnuto, zda skutečně toto právo porušuje. (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013)

Tyto podmínky se vztahují jak pro postup zahájený z moci úřední, tak i pro postup přijetí opatření po schválení žádosti o přijetí opatření. Aby celní úřad rozhodl o zničení zboží, musí držitel rozhodnutí do deseti pracovních dnů, a u zboží podléhající zkáze do třech pracovních dnů, písemně celnímu úřadu potvrdit, že dle jeho mínění bylo porušeno právo duševního vlastnictví a dále ve stejném termínu písemně potvrdit svůj souhlas se zničením zboží, což je považováno za návrh na zahájení řízení o zničení tohoto zboží. Současně osoba⁴⁸, vůči které bylo přijato opatření, musí ve stejných termínech jako držitel rozhodnutí potvrdit celnímu úřadu svůj souhlas se zničením zboží. Pokud se uvedená osoba ve stanoveném termínu nevyjádří (nepotvrdí souhlas nebo neoznámí svůj nesouhlas se zničením zboží), bere se tato nečinnost jako vyjádření souhlasu se zničením zboží (tzv. tichý souhlas). Stanovené termíny (deset pracovních dnů nebo tři pracovní dny) počínají běžet od oznámení o přijetí opatření jak držiteli rozhodnutí, tak i osobě vůči které bylo přijato opatření. Pokud jsou splněny veškeré výše uvedené podmínky, celní úřad vydá rozhodnutí o zničení zboží⁴⁹. Zboží se zničí pod dohledem tříčlenné komise celního úřadu a o zničení se sepíše protokol⁵⁰. (Služební předpis č. 43/2015)

Může nastat taková situace, kdy po splnění veškerých celních formalit celní úřad ukončí zadržení zboží, vůči kterému bylo přijato opatření, nebo toto zboží propustí za předpokladu, že celní úřad neobdrží ve lhůtě deseti pracovních dnů (u zboží podléhající zkáze do tří pracovních dnů) od držitele rozhodnutí písemné potvrzení, že dle jeho přesvědčení bylo porušeno právo duševního vlastnictví a jeho souhlas se zničením zboží. Dále pokud nebude vyrozuměn o podání určovací žaloby, jež má stanovit, zda bylo porušeno

⁴⁸ Míněno deklarant nebo držitel zboží

⁴⁹ Rozhodnutí o zničení - po pozastavení propuštění nebo zadržení z moci úřední, anebo Rozhodnutí o zničení - po pozastavení propuštění nebo zadržení po schválení žádosti

⁵⁰ Protokol o zničení zboží - po pozastavení propuštění nebo zadržení z moci úřední, anebo Protokolu o zničení zboží - po pozastavení propuštění nebo zadržení po schválení žádost

právo duševního vlastnictví. Anebo také obdrží-li písemný nesouhlas deklaranta nebo držitele zboží se zničením zboží a po okamžitém vyrozumění držitele rozhodnutí ještě před vypršením časové lhůty neobdrží oznámení o zahájení soudního řízení, jež by určilo, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví. V případě poslední varianty, kdy se nejedná o zboží podléhající zkáze, může usnesením celní úřad desetidenní lhůtu prodloužit na základě odůvodněné žádosti podané držitelem rozhodnutí. Avšak tato lhůta může být prodloužena nanejvýš o deset pracovních dnů, za předpokladu, že tato žádost byla celnímu úřadu doručena ještě před uplynutím původní lhůty. (Služební předpis č. 43/2015)

Žádost o přijetí opatření celními orgány

Žádost o přijetí opatření celními orgány podává držitel práva duševního vlastnictví (držitel ochranné známky, průmyslového vzoru, autorského práva nebo práva souvisejícího atd.) jako podnět k přijetí opatření, k nimž jsou celní orgány kompetentní. Žádost může držitel práva podat preventivně pro případ, kdyby mohlo v budoucnu docházet k porušování jeho práv duševního vlastnictví, anebo dodatečně v okamžiku, kdy takové zboží již orgány Celní správy zajistily. (Služební předpis č. 43/2015)

Rozlišují se dva druhy žádostí dle rozsahu působnosti, a to vnitrostátní s účinkem pro Českou republiku a unijní s účinkem pro celou Evropskou unii. Vnitrostátní žádost se podává pro všechna práva duševního vlastnictví, jež požívají ochrany v rámci České republiky. Unijní žádost se podává pro veškerá práva, která jsou chráněna na základě právních předpisů Evropské unie (držitel ochranné známky Společenství, označení původu Společenství atd.). V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 v čl. 6 odst. 3 písm. a) až q) jsou specifikovány veškeré náležitosti, které žádost musí obsahovat. Žádost o přijetí opatření se podává u Celního úřadu pro Královehradecký kraj na formuláři⁵¹, jež je přílohou Nařízení komise (EU) č. 1352/2013⁵², který o ní rozhodne do třiceti pracovních dnů od přijetí žádosti. U žádosti podané po oznámení celního úřadu o přijetí opatření z moci úřední Celní úřadu pro Královehradecký kraj o ní rozhodne do dvou pracovních dnů od přijetí této žádosti a výsledek rozhodnutí o schválení či zamítnutí oznámí žadateli. Žádost o přijetí opatření je platná po dobu jednoho roku a lze ji opakovaně

⁵¹ Formulář žádosti o přijetí opatření uveden v příloze č. 7

⁵² Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1352/2013, ze dne 4. prosince 2013, kterým se zavádějí formuláře upravené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013, o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány

prodloužit, přičemž její vyřízení není zatíženo žádnými administrativními poplatky ani poplatky za její udržování. (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013)

Určovací žaloba

Obdrží-li celní úřad písemný nesouhlas deklaranta nebo držitele zboží se zničením zboží, jež je podezřelé z porušení práv duševního vlastnictví, okamžitě o této skutečnosti informuje držitele rozhodnutí. Držitel rozhodnutí tak před uplynutím stanovené lhůty, která běží od chvíle oznámení o přijetí opatření, musí zahájit soudní řízení⁵³ (zahájeno dnem, kdy byla soudu podána žaloba), které má určit, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví. O zahájení občanského soudního řízení musí držitel rozhodnutí informovat před uplynutím stanovené lhůty deseti nebo tří pracovních dnů celní úřad, který tuto skutečnost musí mít prokazatelně doloženou (např. prosté písemné oznámení nebo kopie žaloby s podacím razítkem soudu). Pokud v soudním řízení bude rozhodnuto, že dané zboží porušuje právo duševního vlastnictví, celní úřad na základě pravomocného rozsudku zahájí řízení ve věci spáchaného deliktu. Kdy správní orgány celního úřadu uloží pokutu, propadnutí zboží, které se následně zničí nebo bezúplatně převede k humanitárním účelům. GŘC může propadlé zboží namísto jeho zničení využít pro potřeby výuky, výcviku nebo zkoušek. Rozhodne-li soud tak, že zadržené zboží neporušuje právo duševního vlastnictví, celní úřad vrátí zadržené zboží osobě, jež jí bylo zadrženo. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

Poskytnutí jistoty

Celní úřad po oznámení o zahájení soudního řízení o určení, zda došlo k porušení patentu, užitého vzoru, průmyslového vzoru, topografie polovodičového výrobku nebo odrůdového práva, může dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013, na základě žádosti držitele zboží nebo deklaranta toto zboží propustit nebo ukončit jeho zadržení ještě před skončením tohoto řízení. Za podmínky, kdy byly splněny veškeré celní formalities, deklarant nebo držitel zboží složil dostatečně vysokou jistotu, tak aby chránila práva držitele rozhodnutí a soud příslušný k určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví, nenařídil žádná předběžná opatření. Jistota může být

⁵³ Ve smyslu § 82 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., Občanský soudní řád

poskytnuta buď složením částky na zvláštní účet celního úřadu, nebo poskytnutím bankovní záruky. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

Zničení zboží v malých zásilkách

Nejprve je potřeba si specifikovat pojem „malá zásilka“. Jedná se o poštovní nebo expresní zásilku doručovanou kurýrní službou, jejíž hrubá hmotnost není vyšší než dva kilogramy nebo neobsahuje více než tři jednotky (za jednotku se považuje kus, pár, ..., pokud je zboží nebalené nebo se jedná o jedno spotřebitelské balení, /vychází se z celní nomenklatury/). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 zavedlo postup pro zničení zboží v malých zásilkách, které je pod celním dohledem. Podmínkami pro zničení takového zboží je podezření, že se jedná o padělek nebo nedovolenou napodobeninu, nejedná se o zboží podléhající zkáze, na zboží se vztahuje rozhodnutí o schválení žádosti o přijetí opatření a držitel rozhodnutí v žádosti o přijetí opatření požádal o využití postupu pro zničení zboží v malých zásilkách. Oznámení o přijetí opatření se oznamuje pouze deklarantovi nebo držiteli zboží do jednoho pracovního dne od přijetí opatření. Opět jako i u předchozích postupů oznámení o přijetí opatření obsahuje informace o zničení zboží a možnosti vyjádření deklaranta nebo držitele zboží. Následný postup je shodný se standardním postupem pro zničení zboží. Oznámením nesouhlasu deklaranta nebo držitele zboží se zničením zboží, začíná teprve běžet desetidenní lhůta (pracovní dny) pro držitele práva k oznámení o zahájení řízení zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví, tuto lhůtu nelze prodloužit. (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013)

4.5 Kontrola zboží prováděná na základě oprávnění orgány Celní správy na vnitrostátním trhu a postup při zjištění porušení právních předpisů

Celní správa v roce 2006 na základě zákona o ochraně spotřebitele získala kompetence zasahovat vůči zboží podezřelému z porušování některých práv duševního vlastnictví na vnitrostátním trhu, kde na základě toho zákona vykonávala dozor nad dodržováním zákazu klamání spotřebitele. Jednalo se o sdílenou kompetenci s jinými dozorovými orgány, jež některé autor práce zmínil výše. Je zřejmé, že dříve ochrana práv duševního vlastnictví vyznívala spíše ve prospěch spotřebitele než samotných držitelů práv duševního vlastnictví. (Hušek, 2014)

Až s účinností zákona o působnosti orgánů Celní správy došlo k zásadnější změně na vnitrostátním trhu a tím i k účinnější ochraně držitelů práv. Opatření orgánů celní správy v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví je realizováno na základě spolupráce s držitelem práva duševního vlastnictví.

Princip vymáhání práv duševního vlastnictví je obdobný jako při vymáhání práv podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 u zboží, které se nachází pod celním dohledem.

Celní správa na vnitřním trhu postupuje podle zákona o působnosti orgánů Celní správy, který stanovuje procesní postup a opatření, jež spočívá v zadržení zboží porušující některá práva duševního vlastnictví. Při zadržení zboží osoba oprávněna vymáhat práva duševního vlastnictví získá určitý čas a potřebné podklady k uplatnění svých práv. Oprávněná osoba podá návrh na zahájení zjednodušeného řízení o zničení zboží nebo podá návrh na zahájení soudního řízení o určení, zda bylo nebo nebylo porušeno právo duševního vlastnictví. Důležitou podmínkou pro to, aby celní správa přijala opatření na vnitrostátním trhu je podání žádosti o přijetí opatření na vnitrostátním trhu, osobou oprávněnou vymáhat práva duševního vlastnictví. Obdobně jako tomu je u zboží pod celním dohledem, tak i u zboží na vnitřním trhu je možnost, tuto žádost podat dodatečně ve stanovené lhůtě pokud tomu tak nebylo učiněno před zadržením zboží. Orgány Celní správy zadržené zboží uvolní, pokud osoba oprávněná vymáhat práva duševního vlastnictví ve stanovené lhůtě nepodá návrh na zahájení zjednodušeného řízení o zničení zboží nebo neoznámí orgánům Celní správy, že podala návrh na zahájení soudního řízení. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

Přijetí opatření z moci úřední

Celní úřad při výkonu dohledu na vnitrostátním trhu může přijmout opatření z moci úřední a zadržet zboží, jež je podezřelé z porušování práv duševního vlastnictví, pro které nebylo vydáno rozhodnutí pro vnitrostátní trh, s výjimkou zboží podléhající zkáze. Před samotným zadržením zboží může celní úřad kontaktovat oprávněnou osobu, jež by mohla celnímu úřadu poskytnout podstatné informace na základě, kterých celní úřad rozhodne u zadržení tohoto zboží. Osobě, která měla v době zadržení zboží u sebe, celní úřad ústně oznámí informaci o zadržení a poučí ji o právních důsledcích zjednodušeného řízení

o zničení zboží. O zadržení zboží celní úřad sepíše protokol⁵⁴, ve kterém poučí osobu, které bylo zboží zadrženo o povinnosti toto zboží vydat. Do protokolu celní úřad uvede, zda dotyčná osoba zboží vydala dobrovolně nebo jí bylo odňato. O případném odnětí zboží celní úřad sepíše protokol⁵⁵. Pokud osoba, jež se jí zboží zadržuje, je odlišné od osoby, která měla zboží v době zadržení u sebe, se oznámení o přijetí opatření realizuje zasláním oznámení⁵⁶ o této skutečnosti, ve které budou uvedeny veškeré příslušné informace o zadržení zboží. Osoba, které bylo zboží zadrženo, může do pěti pracovních dnů ode dne oznámení o přijetí opatření, podat u celního úřadu, který toto opatření přijal námitku. Námitka nemá odkladný účinek a ředitel celního úřadu, který dané opatření přijal, o dané námitce rozhodne, tak že ji vyhoví nebo ji zamítne⁵⁷. Při zadržení zboží nejpozději následující pracovní den po zadržení zboží musí celní úřad zaslat oprávněné osobě oznámení⁵⁸, ve kterém ji informuje o povaze a skutečném nebo předpokládaném množství zboží. Oprávněná osoba může do čtyř pracovních dnů od oznámení o přijetí opatření podat žádost o přijetí opatření u Celního úřadu pro Královéhradecký kraj, který o této žádosti rozhodne do dvou pracovních dnů od jejího přijetí. Oprávněná osoba byla v oznámení o zadržení zboží poučena o možnosti zničení zboží bez nutnosti rozhodnutí soudu o porušení práva duševního vlastnictví v tzv. zjednodušeném řízení. Blíže se zjednodušenému řízení autor práce bude věnovat níže. Po oznámení rozhodnutí o schválení žádosti Celním úřadem pro Královéhradecký kraj, držitel rozhodnutí písemně informuje celní úřad o souhlasu se zničením zboží. (Služební předpis č. 43/2015)

Výše popsany postup přijetí opatření z moci úřední je znázorněn pomocí grafického schématu (viz. Obrázek 5 - Schéma přijetí opatření na vnitrostátním trhu z moci úřední).

⁵⁴ Protokol o zadržení zboží (VT) z moci úřední

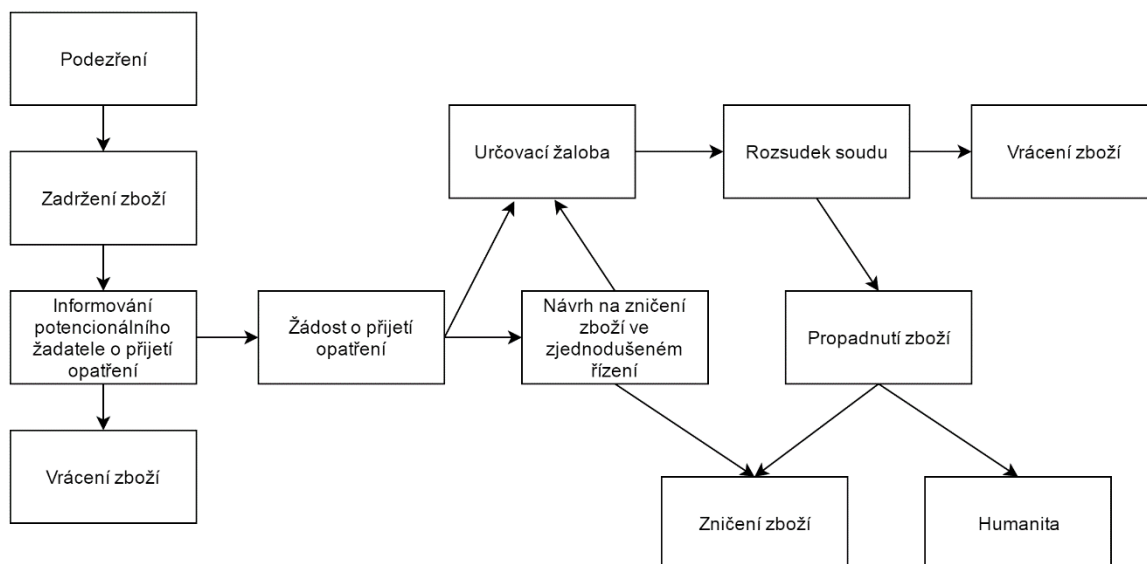
⁵⁵ Protokolu o odnětí zboží podle § 61 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb.

⁵⁶ Oznámení o zadržení zboží osobě, které bylo zboží zadrženo

⁵⁷ Rozhodnutí o námitkách (zamítnutí) nebo Rozhodnutí o námitkách (vyhovění)

⁵⁸ Oznámení potencionální oprávněné osobě o zadržení zboží

Obrázek 5 - Schéma přijetí opatření na vnitrostátním trhu z moci úřední

Zdroj: (Jirák), vlastní zpracování

Přijetí opatření po schválení žádosti o přijetí opatření

Celní úřad před zadržením zboží podezřelého z porušování práv duševního vlastnictví, pro které bylo vydáno rozhodnutí o přijetí opatření pro vnitrostátní trh, může vyzvat držitele rozhodnutí o poskytnutí informací k podezřelému zboží, na základě kterých dojde k jeho zadržení. Celní úřad o zadržení sepíše protokol o zadržení zboží⁵⁹, ve kterém poučí osobu, které bylo zboží zadrženo, o povinnosti toto zboží okamžitě vydat. Dále do protokolu uvede, zda dotyčná osoba dané zboží vydala dobrovolně nebo jí bylo odňato. Pokud nebylo zboží vydáno dobrovolně, celní úřad sepíše protokol o odnětí tohoto zboží. Stejně jako tomu je u přijetí opatření z moci úřední, tak i v tomto případě celní úřad nejprve ústně oznámí zadržení zboží osobě, která má toto zboží v dané době u sebe a poučí tuto osobu o právních důsledcích plynoucích ze zjednodušeného řízení o zničení zboží. Nejdéle pak následující pracovní den po zadržení zboží zašle osobě, které bylo zboží zadrženo, oznámení o zadržení zboží s poučením o právních důsledcích plynoucích ze zjednodušeného řízení o zničení zboží. V případě, že se nejedná o jednu a tutéž osobu, které se zboží zadržuje a která měla zboží v době zadržení u sebe, se zašle oznámení o přijetí opatření s veškerými informacemi týkající se zadržení zboží. Následný postup se již sjednocuje s postupem po přijetí opatření z moci úřední. Je možné, aby osoba, které bylo zboží zadrženo, podala do pěti pracovních

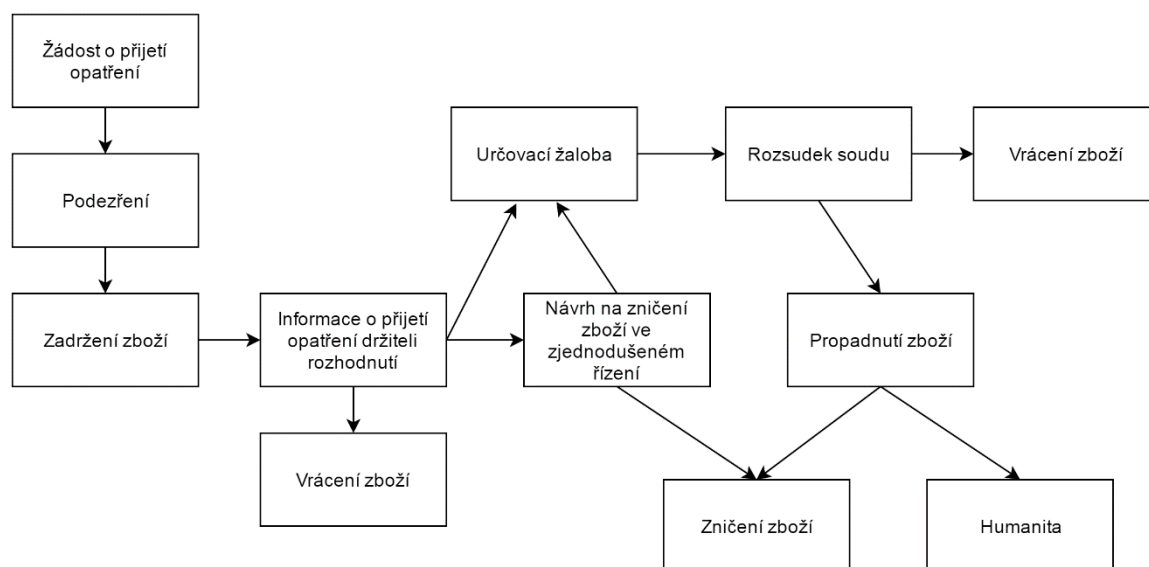
⁵⁹ Protokol o zadržení zboží, pro které bylo vydáno rozhodnutí

dnů respektive u zboží poléhající zkáze do třech pracovních dnů námitku. Námitka nemá odkladný účinek a bezodkladně o ní rozhoduje ředitel celního úřadu, který dané opatření přijal. (Služební předpis č. 43/2015)

Celní úřad nejpozději následující pracovní den po zadržení zboží zašle držiteli rozhodnutí oznámení o zadržení zboží. S informacemi o datu zadržení, skutečném nebo předpokládaném množství zboží a jeho povaze. Pokud je známa osoba, které bylo zboží zadrženo, zašle i identifikační údaje této osoby. Držitel rozhodnutí je následně povinen do deseti pracovních dnů nebo u zboží podléhající zkáze do třech pracovních dnů ode dne oznámení o zadržení zboží, podat návrh na zahájení zjednodušeného řízení o zničení zboží nebo celnímu úřadu oznámit, že podal návrh na zahájení soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví. Celní úřad musí mít tuto skutečnost prokazatelně doloženou. (Služební předpis č. 43/2015)

Výše popsany postup přijetí opatření po schválení žádosti o přijetí opatření je znázorněn pomocí grafického schématu (viz. Obrázek 6 - Schéma přijetí opatření na vnitrostátním trhu po schválení žádosti o přijetí opatření).

Obrázek 6 - Schéma přijetí opatření na vnitrostátním trhu po schválení žádosti o přijetí opatření

Zdroj: (Jirák), vlastní zpracování

Celní úřad po zadržení zboží může z moci úřední rozhodnout o tom, že zadržené zboží ponechá osobě, které bylo zadrženo. Zároveň na základě vydaného rozhodnutí⁶⁰ dotyčné osobě uloží povinnost, že se zbožím nesmí nikterak nakládat ani ho zničit, kromě toho, že ho bude držet a skladovat. V opačném případě zadržené zboží drží nebo skladuje celní úřad na náklady osoby, které bylo zboží zadrženo a pokud není známa, tak na náklady držitele rozhodnutí. Celní úřad je také oprávněn odebírat vzorky zadrženého zboží a na základě žádosti držitele rozhodnutí mu je může poskytnout za účelem analýzy, kterou provede na vlastní náklady a odpovědnost. Po provedení analýzy je držitel rozhodnutí povinen vzorky zboží vrátit celnímu úřadu, který mu jej poskytl nebo prokázat, že provedením analýzy byly vzorky zničeny eventuálně natolik poškozeny, že to znemožnilo jejich vrácení. (Služební předpis č. 43/2015)

Žádost o přijetí opatření na vnitrostátním trhu

Žádost o přijetí opatření na vnitrostátním trhu může podat pouze osoba, které je oprávněna vymáhat právo duševního vlastnictví podle autorského zákona nebo zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví“), (dále jen „oprávněná osoba“). Žádost se podává na předepsaném formuláři, jež je přílohou vyhlášky č. 358/2014 Sb., k provedení některých ustanovení zákona o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví, Celnímu úřadu pro Královéhradecký kraj, který je místně příslušný i ve věcech rozhodování o žádostech o přijetí opatření na vnitrostátním trhu. Pokud jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí, Celní úřad pro Královéhradecký kraj schválí žádost o přijetí opatření na vnitrostátním trhu. Podmínkami jsou dle § 8 odst. 1 písm. a) až c) zákona o působnosti orgánů Celní správy, že oprávněná osoba sdělila skutečnosti umožňující přijetí opatření, žádost o přijetí opatření se skutečně vztahuje k právu duševního vlastnictví, které je vymahatelné na území České republiky a informaci o bezdlužnosti oprávněné osoby. V žádosti musejí být uvedené informace, jako např.: údaje o žadateli, postavení žadatele, údaje o zástupcích žadatele, které jsou zmocněny k právním a technickým záležitostem, právo nebo práva duševního vlastnictví, které mají být vymáhána, atd. Celní úřad pro Královéhradecký kraj stanoví lhůtu pro přijímání opatření na vnitrostátním trhu

⁶⁰ Rozhodnutí o uložení povinnosti k zadrženému zboží (ponechání zboží u osoby)

a počátek od kdy má být přijata, maximální délka lhůty činí jeden rok a může být opakovaně prodloužena opět o jeden rok. (Služební předpis č. 43/2015)

Zjednodušené řízení

V případech kdy držitel rozhodnutí nechce podávat k soudu určovací žalobu o tom, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví, je možné využít postupu zjednodušeného řízení o zničení zboží. Podmínkami pro zničení zboží ve zjednodušeném řízení jsou, aby držitel rozhodnutí oznámil celnímu úřadu souhlas se zničením zboží, což se bere jako návrh na zahájení zjednodušeného řízení, do deseti pracovních dnů nebo do třech pracovních dnů u zboží podléhající zkáze ode dne oznámení o přijetí opatření. Ve stejném termínu jako držitel rozhodnutí musí oznámit svůj souhlas i osoba, které bylo zboží zadrženo. Při přijetí opatření z moci úřední lhůta, ve které má držitel rozhodnutí oznámit svůj souhlas se zničením zboží, začíná běžet až ode dne oznámení rozhodnutí pro vnitrostátní trh Celním úřadem pro Královéhradecký kraj. Pokud osoba, které bylo zboží zadrženo, neoznámí celnímu úřadu svůj písemný nesouhlas se zničením zboží v předepsaném termínu nebo pokud nekomunikuje, či dokonce není známa, může být toto zboží podezřelé z porušení práv duševního vlastnictví zničeno bez jejího souhlasu. Celní úřad po ukončení řízení vydá rozhodnutí⁶¹ o tom, že dané zboží bude zničeno nebo zničeno nebude. V případě rozhodnutí o zničení zboží celní úřad stanoví tříčlennou komisi, pod jejímž dohledem bude dané zboží zničeno a o zničení zboží sepíše protokol⁶². (Služební předpis č. 43/2015)

Postup při neaplikování zjednodušeného řízení

V případě, že nejsou splněny podmínky pro zničení zboží ve zjednodušeném řízení, držitel rozhodnutí po doručení rozhodnutí o nezničení zboží, který celní úřad vydá bezodkladně, musí do deseti pracovních dnů nebo u zboží podléhající zkáze do třech pracovních dnů, oznámit celnímu úřadu, že podal návrh na zahájení soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví. Na základě žádosti držitele rozhodnutí lze lhůtu pro oznámení o podání návrhu na zahájení soudního řízení prodloužit až o deset pracovních dnů, nejedná-li se o zboží podléhající zkáze. O době prodloužení rozhoduje celní

⁶¹ Rozhodnutí o zničení zadržného zboží v ZJŘ (§ 18 odst. 3) nebo Rozhodnutí o nezničení zboží v ZJŘ (§ 20 odst. 1)

⁶² Protokol o zničení zboží v ZJŘ (§ 19 odst. 2)

úřad na základě vydaného usnesení⁶³, není tedy pravidlem, že se lhůta prodlužuje vždy o celých deset pracovních dnů. (Služební předpis č. 43/2015)

Určovací žalobu podává držitel práva u soudu na základě návrhu na zahájení řízení ve smyslu § 80 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Soudní řízení je zahájeno⁶⁴ dnem, kdy soud obdržel žalobu. Následně v soudním řízení bude rozhodnuto, zda podezřelé zboží porušuje práva duševního vlastnictví či nikoliv.

Stejně jako tomu je u zboží pod celním dohledem, tak i v tomto případě, kdy soud rozhodne, že dané zboží porušuje právo duševního vlastnictví, celní úřad na základě pravomocného rozsudku zahájí řízení ve věci spáchaného deliktu. Kdy správní orgány celního úřadu uloží pokutu a propadnutí zboží, které se následně zničí nebo bezúplatně převede k humanitárním účelům. Propadnutí zboží je součástí rozhodnutí správního orgánu o deliktu.

GŘC může rozhodnout, že místo zničení zboží, jej využije pro potřeby výuky, výcviku nebo zkoušek. Rozhodne-li soud, tak že zadržené zboží neporušuje právo duševního vlastnictví, celní úřad vrátí zadržené zboží osobě, jež jí bylo zadrženo. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

V případě kdy nebude zboží zničeno ve zjednodušeném řízení a nebude zahájeno ani soudní řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví, celní úřad dá na vědomí příslušnému dozorovému orgánu podle zákona o ochraně spotřebitele o přijetí opatření, aby zhodnotil, zda zadržené zboží může posloužit jako důkazní prostředek v řízení o porušení zákona o ochraně spotřebitele. Celní úřad dozorový orgán vyrozumí doručením oznámení⁶⁵ společně s informacemi o zadržném zboží (datum zadržení, množství, povaze, odůvodnění zadržení zboží a identifikační údaje osoby, které bylo zboží zadrženo) a dostupnou dokumentací. To platí i pro situaci, kdy bylo zadrženo zboží, pro které nebylo vydáno rozhodnutí pro vnitrostátní trh, a současně nebyla dohledána oprávněná osoba k podání žádosti. Pokud orgán, příslušný dle zákona o ochraně spotřebitele, do deseti pracovních dnů od doby, kdy mu bylo oznámeno zadržení zboží, zašle celnímu úřadu

⁶³ Usnesení o prodloužení lhůty k oznámení podání určovací žaloby (§ 20 odst. 2)

⁶⁴ Ve smyslu § 82 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád

⁶⁵ Oznámení orgánu příslušnému k výkonu dozoru (§ 53 odst. 1)

oznámení, že dané zboží může být jako důkazní prostředek, celní úřad zadržené zboží předá příslušnému dozorovému orgánu k dalšímu řízení. Celní úřad je povinen o tomto postupu sepsat protokol⁶⁶. (Služební předpis č. 43/2015)

Ukončení zadržení zboží a jeho vrácení

V případě, kdy jsou splněny podmínky pro ukončení přijatého opatření z moci úřední a vrácení zboží, celní úřad toto zboží vrátí osobě, které bylo zadrženo na základě sepsaného protokolu⁶⁷. Podmínky pro vrácení zboží jsou:

- do následujícího pracovního dne po přijetí opatření nebylo možné zjistit potenciálně oprávněnou osobu k podání žádosti o přijetí opatření na vnitrostátním trhu, nebo
- ve lhůtě čtyř pracovních dnů ode dne oznámení o přijetí opatření nebyla podána žádost o přijetí opatření na vnitrostátním trhu (anebo pokud tato žádost byla podána, ale byla zamítnuta), a nelze rozhodnout o zabránění zboží, a
- celní úřad neobdržel vyjádření od dozorového orgánu dle zákona o ochraně spotřebitele, že dané zboží lze použít jako důkazní prostředek v řízení o porušení zákona o ochraně spotřebitele (Služební předpis č. 43/2015)

Dále celní úřad ukončí přijaté opatření a vrátí zadržené zboží, pro které bylo již vydáno rozhodnutí o přijetí opatření na vnitrostátním trhu. Po splnění níže uvedených podmínek bude toto zboží vráceno osobě, které bylo zadrženo. Zboží, které bylo zadrženo, nebylo zničeno ve zjednodušeném řízení o zničení zboží a následně držitel rozhodnutí celnímu úřadu neoznámil, že podal návrh na zahájení soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví. U zadržného zboží nejde rozhodnout o jeho zabránění, a jak je uvedeno výše, celní úřad neobdržel vyjádření od orgánu, který vykonává dozor dle zákona o ochraně spotřebitele, že zadržené zboží poslouží jako důkazní prostředek v řízení o porušení zákona o ochraně spotřebitele. Na základě podané námítky proti zadržení zboží a v následném řízení o námitkách celní úřad zjistí, že prvotní posouzení otázky porušení práv duševního vlastnictví při zadržení zboží bylo provedeno nesprávným

⁶⁶ Protokol o předání zboží orgánu příslušnému k výkonu dozoru k dalšímu řízení

⁶⁷ Protokol o vrácení zboží podle § 16 odst. 4

způsobem. Zboží bude vráceno na základě protokolu⁶⁸, jenž potvrdí podpisem osoba, které bylo dané zboží zadrženo. (Služební předpis č. 43/2015)

4.6 Škody a původ zboží porušující právní předpisy zjištěný při celním řízení za posledních 10 let

Podle studie Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, přeloženo z anglického názvu The Organisation for Economic Co-operation and Development – OECD a Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví – EUIPO vyplývá, že nejčastější zemí původu zboží porušující práva duševního vlastnictví je Čínská lidová republika. Dále studie poukazuje na to, že v roce 2013 až pět procent zboží dováženého do Evropské unie porušovalo práva duševního vlastnictví.

Za uplynulých deset let v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví u zboží pod celním dohledem došlo dvakrát ke změně právní úpravy, podle které se celní orgány řídí. Jak již bylo zmíněno v předchozích kapitolách, došlo na úrovni evropského práva k nahrazení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013. Na národní úrovni došlo k nahrazení zákona o opatřeních zákonem o působnosti orgánů Celní správy. Dále také došlo k novému uspořádání organizační struktury Celní správy z třístupňové na dvoustupňovou, což se samozřejmě dotýká i zboží na vnitrostátním trhu. Veškeré tyto změny se nějakým způsobem promítly do vykazovaných statistik v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví. Úkolem celní správy u zboží pod celním dohledem je zabránění vstupu zboží porušující práva duševního vlastnictví na vnitřní trh Evropské unie. Proto autor práce v sestavených tabulkách vysvětlí vývoj škod a původ zboží porušující právní předpisy zjištěných při celním řízení za uplynulých deset let. V tabulce níže je uvedeno souhrnné množství zadržného zboží porušující práva duševního vlastnictví pro jednotlivé roky od roku 2006 až do srpna roku 2016 včetně vyčíslené hodnoty zadržného zboží majiteli práv (viz. Tabulka 2 - Zboží pod celním dohledem 2006 – 2016 (srpen)). Pokud se podíváme na jednotlivé roky, je zřejmé, že množství zadržného zboží není zrovna malé a škody, které by vznikly prodejem toho zboží majitelům práv, jsou obrovské. Za období deseti let se množství zadržného zboží vyšplhalo téměř na šestnáct milionů kusů/párů, v hodnotě bezmála dvanácti miliard korun českých. Ačkoli čísla

⁶⁸ Protokol o vrácení zboží podle § 15 odst. 5

vycházející z tabulky jsou značně vysoká, finanční ztráta pro subjekty, které vyrábějí nebo uvádějí zboží porušující práva duševního vlastnictví do obchodního toku, nemusí být až tak citelná. Přestože Celní správa se intenzivně snaží zabraňovat porušování práv duševního vlastnictví, zadržené zboží je jen poměrnou částí z celkového objemu zboží, které porušuje práva duševního vlastnictví a je nelegálně uváděno na trh.

Tabulka 2 - Zboží pod celním dohledem 2006 – 2016 (srpen)

Období	Počet ks/párů	Hodnota v Kč
2006	976 043	8 867 655,-
2007	923 475	1 130 738 144,-
2008	980 672	1 103 306 412,-
2009	2 072 385	2 062 644 515,-
2010	1 453 261	3 114 961 954,-
2011	1 862 662	1 930 607 454,-
2012	654 744	1 106 673 650,-
2013	1 014 599	723 321 880,-
2014	735 154	404 898 431,-
2015	775 953	235 598 869,-
2016 (srpen)	4 289 741	109 158 609,-
Celkem	15 738 689	11 930 777 573,-

Zdroj: Statistická data Celní správy, vlastní úprava

Ze statistických dat Celní správy od roku 2006 do srpna roku 2016 vází se k nejčastějšímu původu zboží, které bylo celními orgány odhaleno při celním řízení, vyplývá, že nejvíce zboží pochází právě z Čínské lidové republiky. Čínská produkce zboží porušující práva duševního vlastnictví jednoznačně převyšuje ostatními státy. Hlavním důvodem této nadvlády je velká a levná pracovní síla, která je dána počtem obyvatel v této zemi. Vynecháme-li Čínu, jako nejproduktivnější zemi ve výrobě zboží porušující práva duševního vlastnictví, tak původ tohoto zboží je velmi rozmanitý. Z tohoto důvodu autor práce v tabulce (viz. Tabulka 3 - Nejčastější původ padělaného zboží 2006 – 2016 (srpen)) uvedl jednotlivé země, z kterých bylo zboží porušující práva duševního vlastnictví odesláno. Tyto země jsou seřazeny sestupně dle počtu kusů/párů zadrženého zboží. Spodní hranice pro uvedenou tabulku byla stanovena na deset tisíc kusů/párů zadrženého zboží. Pokud by v tabulce měly být uvedeny všechny státy odeslání, kdy došlo k zadržení zboží porušující práva duševního vlastnictví, byl by tento výčet zemí příliš dlouhý.

Tabulka 3 - Nejčastější původ padělaného zboží 2006 – 2016 (srpen)

Země původu	Počet kusů/párů
Čínská lidová republika	13 178 387
Turecko	733 727
Vietnam	433 775
Hongkong	430 982
Spojené Arabské Emiráty	168 108
Indie	152 685
Spojené státy Americké	124 739
Thajsko	71 110
Saúdská Arábie	56 402
Moldávie	50 430
Pákistán	44 875
Bangladéš	26 858
Makedonie	20 000
Tchaj-wan	18 113
Rusko	13 013
Izrael	11 428

Zdroj: Statistická data Celní správy, vlastní úprava

4.7 Škody a původ zboží porušující právní předpisy zjištěných na vnitrostátním trhu za posledních 10 let

Z předešlých kapitol je zřejmé, že Celní správa v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví na vnitrostátním trhu prošla změnou právní úpravy, která měnila její kompetence vůči zboží na vnitrostátním trhu. V roce 2006 celní správa získala kompetence zasahovat na vnitrostátním trhu vůči zboží podezřelému z porušování práv duševního vlastnictví na základě zákona o ochraně spotřebitele, kde především chránila zájmy spotřebitele. V roce 2015 vstoupil v účinnost zákon o působnosti orgánů Celní správy, na základě kterého došlo k odejmutí kompetencí celních orgánů při ochraně práv duševního vlastnictví v rámci dozoru podle zákona o ochraně spotřebitele. V níže uvedené tabulce je autorem práce zpracován přehled zadržného zboží (počet kusů/párů) od roku 2006 do srpna roku 2016 a hodnota tohoto zboží vyčíslena majiteli práv (viz. Tabulka 4 - Zboží na vnitrostátním trhu 2006 – 2016 (srpen))

Tabulka 4 - Zboží na vnitrostátním trhu 2006 – 2016 (srpen)

Období	Počet ks/párů	Hodnota v Kč
2006	277 750	567 356 732,-
2007	894 566	987 382 478,-
2008	4 918 593	683 972 060,-
2009	667 035	482 569 724,-
2010	903 805	1 172 543 428,-
2011	1 965 128	814 231 550,-
2012	1 050 168	2 867 072 498,-
2013	498 961	828 066 905,-
2014	234 450	341 617 948,-
2015	487 641	565 620 792,-
2016 (srpen)	183 356	354 356 293,-
Celkem	12 081 453	2 867 072 498,-

Zdroj: Interní data Celní správy, vlastní zpracování

Oproti zboží pod celním dohledem, kde známe zemi odeslání, u zboží na vnitrostátním trhu nelze s přesností určit, z jakého státu pochází. Z toho vyplývá, že není možné určit, zda toto zboží bylo na území republiky vyrobeno nebo na její území nelegálně dovezeno. Z tohoto důvodu byl sestaven přehled míst zadržení zboží porušující práva duševního vlastnictví od roku 2006 až do srpna roku 2016 (viz. Tabulka 5 - Původ zboží na vnitrostátním trhu 2006 – 2010 a Tabulka 6 - Původ zboží na vnitrostátním trhu 2011 – 2016 (srpen)). Ve statistických datech je kategorie „Ostatní“ uváděna až od roku 2007. Za „Ostatní“ jsou považována místa, která nelze zařadit do kategorie „Tržnice, Kamenný obchod a Dohled silnice“.

Tabulka 5 - Původ zboží na vnitrostátním trhu 2006 - 2010

	2006	2007	2008	2009	2010
Tržnice	162 147	529 318	517 546	228 300	581 371
Kamenný obchod	70 245	108 255	4 275 478	105 961	15 193
Dohled silnice	45 358	31 549	17 831	14 414	47 412
Ostatní	---	225 444	107 738	318 360	259 829

Zdroj: Interní data Celní správy, vlastní úprava

Pozn.: Číselné hodnoty jsou uvedeny v kusech/párech

Tabulka 6 - Původ zboží na vnitrostátním trhu 2011 – 2016 (srpen)

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Tržnice	1 692 991	710 138	260 801	105 422	52 639	80 478
Kamenný obchod	102 991	112 843	102 884	35 722	16 042	21 952
Dohled silnice	21 434	65 022	21 849	5 903	6 443	20 107
Ostatní	147 712	162 165	113 427	87 403	412 517	60 819

Zdroj: Interní data Celní správy, vlastní úprava

Pozn.: Číselné hodnoty jsou uvedeny v kusech/párech

Z výše uvedených tabulek vyplývá, že nejčastějším místem, kde dochází k zadržování zboží porušující práva duševního vlastnictví, je tržnice a kamenný obchod. V celkovém součtu zadrženého zboží porušující práva duševního vlastnictví je na prvním místě kamenný obchod, což je především způsobeno zadržením velkého množství zboží v roce 2008. Z jednotlivých let je však zřejmé, že množství zadrženého zboží porušující práva duševního vlastnictví na tržnicích převyšuje množství zadrženého zboží v kamenných obchodech.

4.8 Nejčastěji zadržené padělané zboží a padělané ochranné známky

Podle studie Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, přeloženo z anglického názvu The Organisation for Economic Co-operation and Development – OECD a Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví – EUIPO vyplývá, že nejčastějším padělaným zbožím byla obuv, oblečení, galanterie, hodinky a elektronika.

Z interních statistických dat Celní správy vyplývá, že mezi nejčastěji zadržené zboží porušující práva duševního vlastnictví jak u zboží pod celním dohledem, tak u zboží na vnitrostátním trhu, lze zařadit obuv, oblečení, hračky a hry. V tabulkách níže je zpracován výčet tohoto zadrženého zboží v období od roku 2006 až do srpna roku 2016. (viz. Tabulka 7 - Nejčastěji zadržené padělané zboží 2006 – 2011 a Tabulka 8 - Nejčastěji zadržené padělané zboží 2007 – 2016 (srpen))

Tabulka 7 - Nejčastěji zadržené padělané zboží 2006 - 2011

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Obuv	80 429	206 393	693 175	555 197	622 592	390 648
Oblečení	737 843	975 351	487 675	1 286 307	984 009	1 307 978
Hračky a hry	10 093	123 235	27 062	91 014	129 896	249 991

Zdroj: Interní data Celní správy, vlastní úprava

Pozn.: Číselné hodnoty jsou uvedeny v kusech/párech

Tabulka 8 - Nejčastěji zadržené padělané zboží 2007 – 2016 (srpen)

	2012	2013	2014	2015	2016
Obuv	150 192	100 737	50 795	27 587	59 411
Oblečení	377 586	510 673	169 399	33 291	23 880
Hračky a hry	65 807	121 597	297 457	80 370	4 217 021

Zdroj: Interní data Celní správy, vlastní úprava

Pozn.: Číselné hodnoty jsou uvedeny v kusech/párech

Neobvykle vysoký počet zadržného zboží v kategorii „hračky a hry“ v roce 2016 byl způsoben zadržením hracích karet, jelikož byly vykázány jednotlivé hrací karty z každého balíčku.

V tabulce níže jsou uvedeny nejčastěji padělané ochranné známky u zboží pod celním dohledem v období od roku 2006 do srpna roku 2016 (viz. Tabulka 9 – Nejčastěji padělané ochranné známky u zboží pod celním dohledem 2006 – 2016 (srpen)). A nejčastěji padělané ochranné známky na vnitrostátním trhu ve stejném období (viz. Tabulka 10 – Nejčastěji padělané ochranné známky na vnitrostátním trhu 2006 – 2016 (srpen)).

Tabulka 9 - Nejčastěji padělané ochranné známky u zboží pod celním dohledem 2006 – 2016 (srpen)

Ochranná známka	Počet kusů/párů
ADIDAS	1 053 141
HELLO KITTY	551 846
NIKE	316 919
LOUIS VUITTON	89 790
NOKIA	86 338
HEAD & SHOULDERS	56 400
APPLE	41 011
VIAGRA	38 467
SAMSUNG	30 965
CIALIS	27 947

Zdroj: Interní data Celní správy, vlastní zpracování

Tabulka 10 - Nejčastěji padělané ochranné známky na vnitrostátním trhu 2006 – 2016 (srpen)

Ochranná známka	Počet kusů/párů
LACOSTE	894 318
HANNAH MONTANA	329 424
ADIDAS	301 715
PUMA	212 422
NIKE	108 513
LOUIS VUITTON	96 720
DOLCE & GABBANA	84 244
ED HARDY	64 039
JACK WOLFSKIN	37 206
ESPRIT	32 011

Zdroj: Interní data Celní správy, vlastní zpracování

4.9 Způsoby nakládání se zadrženým zbožím

V okamžiku zadržení zboží, podezřelého z porušování práv duševního vlastnictví, může být zboží prvotně zničeno ve zjednodušeném řízení, bez toho aniž by bylo soudem rozhodnuto, zda toto zboží porušuje právo duševního vlastnictví. Druhá situace, která může

nastat, je podání návrhu na zahájení řízení o určení, zda zboží porušuje či neporušuje právo duševního vlastnictví. Výsledkem tohoto řízení je pravomocné rozhodnutí soudu o tom, zda dané zboží porušuje právo duševního vlastnictví, či nikoliv. Úkolem Celní správy je zajistit, aby toto zboží nebylo propuštěno do volného oběhu nebo jiného celního režimu anebo se nedostalo do užívání osobě, které bylo zadrženo. Zákon o působnosti orgánů Celní správy dává celním úřadům oprávnění vůči zboží porušujícím právo duševního vlastnictví využít institutu propadnutí zboží nebo zabránění zboží. V některých případech po splnění určitých podmínek může být toto zboží převedeno k humanitárním účelům. (Služební předpis č. 43/2015)

Propadnutí a zabránění věci

Pokud je soudem pravomocně rozhodnuto o tom, že zadržené zboží porušuje právo duševního vlastnictví, celní úřad podle § 36 zákona o působnosti orgánů Celní správy uloží sankci propadnutí zboží nebo nástrojů, materiálů a zařízení, které byly zcela nebo částečně používány při činnostech porušujících právo duševního vlastnictví. Nezbytně nutnou podmínkou pro uložení této sankce je, aby toto zboží náleželo pachateli správního deliktu a bylo v přímé souvislosti s tímto deliktem. To znamená, že spácháním uvedeného správního deliktu bylo toto zboží získáno, nebo jím byl správní delikt přímo spáchán. Materiál, nástroje a zařízení, které byly zcela nebo částečně použity při činnostech porušujících právo duševního vlastnictví a jejich hodnota je ve značném nepoměru k povaze spáchaného správního deliktu nelze uložit jejich propadnutí. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

Celní úřad dle § 37 zákona o působnosti orgánů Celní správy může rozhodnout o zabránění zboží, které náleží osobě, kterou není možné za tento správní delikt stíhat, nebo vůbec či částečně nenáleží pachateli správního deliktu, anebo není vůbec možné zjistit vlastníka zboží. Stejně jako u propadnutí nelze zabrat věci (materiál, nástroje a zařízení), které byly použity buď zcela, nebo jen částečně při činnostech porušujících právo duševního vlastnictví a jejich hodnota je ve značném nepoměru k povaze spáchaného správního deliktu. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

Stát se stává vlastníkem propadlé nebo zabrané věci (myšleno zboží porušující právo duševního vlastnictví, materiál, zařízení a nástroje, které byly použity buď zcela, nebo jen částečně při činnostech porušujících toto právo). Zboží porušující právo duševního

vlastnictví, které propadlo, nebo bylo zabráno, se zničí pod dohledem tříčlenné komise GŘC. GŘC může za splnění podmínek rozhodnou o bezúplatném převodu výše zmíněného zboží pro humanitární účely nebo pro potřeby výcviku, výuky a zkoušek v rámci působnosti celní správy. Náklady spojené se zničením propadlé nebo zabrané věci a jejich správou hradí pachatel správního deliktu u propadlé věci a u věci zabrané osoba, u níž byla věc zadržena. Dotčené osoby mohou podat odvolání proti rozhodnutí celního úřadu o propadnutí věci nebo zabránění věci. Odvolání proti rozhodnutí nemá u propadnutí věci odkladný účinek s výjimkou odvolání o zabránění věci. (Služební předpis č. 43/2015)

Zničení zboží

U zboží pod celním dohledem je zjednodušený postup zničení zboží povinným standardem a u zboží na vnitrostátním trhu se zjednodušené řízení o zničení zboží pouze preferuje jako jedna z možností. Ve zjednodušeném řízení lze zničit zboží podezřelé z porušení práv duševního vlastnictví bez pravomocného rozhodnutí soudu o tom, zda toto zboží právo duševního vlastnictví porušuje. Celní úřad rozhodne o zničení zboží ve zjednodušeném řízení na základě souhlasu držitele rozhodnutí a osoby, které bylo zboží zadrženo. U této osoby postačí i tzv. konkludentní souhlas⁶⁹. Dotčené strany se musí vyjádřit ve stanovené lhůtě. Pokud dojde k marnému uplynutí lhůty a celní úřad od držitele rozhodnutí neobdržel souhlas se zničením zboží, který se bere jako návrh na zahájení řízení o zničení zboží, a následně neobdrží ani oznámení o zahájení řízení o určení, zda podezřelé zboží porušuje právo duševního vlastnictví, celní úřad zruší přijaté opatření a vrátí zboží osobě, které bylo zadrženo. Byl-li jednou oznámen souhlas se zničením podezřelého zboží, platí, že tento souhlas nelze vzít zpět. Zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví se zničí pod dohledem tříčlenné komise celního úřadu. Náklady na zničení zboží ve zjednodušeném řízení připadají k tíži držitele rozhodnutí. Celní úřad je oprávněn před zničením zboží odebrat vzorky, které budou použity pro vzdělávací činnost s výjimkou zboží, které bylo zničeno ve zjednodušeném řízení dle § 18 zákona o působnosti orgánů Celní správy. (Služební předpis č. 43/2015)

⁶⁹ Právní úkon učiněný jiným způsobem než ústně nebo písemně (např. nevyjádřením protestu)

Převod zboží k humanitárním účelům

K uzavírání smluv o bezúplatném převodu padělku k humanitárním účelům je dle rozkazu GŘC pověřen Celní úřad pro Královeshradecký kraj, oddělení 05 Ochrany duševního vlastnictví. Na základě pravomocně uloženého propadnutí nebo zabránění zboží, které porušuje právo duševního vlastnictví, jsou celní orgány oprávněny dle zákona o působnosti orgánů Celní správy převádět toto zboží na humanitární účely. Pro humanitární účely lze použít pouze zboží, které porušuje práva k ochranné známce a k zeměpisnému označení, souhrnně se toto zboží dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 nazývá padělky. Toto zboží slouží zejména při zajišťování základních potřeb obyvatelstva, jež bylo postiženo mimořádnou událostí nebo se nachází v tíživé životní situaci. Pro tyto účely nelze použít zboží, které by bylo zdravotně závadné nebo nebezpečné.

Pro to, aby padělané zboží mohlo být bezúplatně převedeno, je třeba souhlasu držitele rozhodnutí dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 nebo držitele rozhodnutí pro vnitrostátní trh dle zákona o působnosti orgánů Celní správy. Převodem padělaného zboží dochází k převodu vlastnických práv nebo změně příslušnosti k hospodaření s tímto zbožím na základě zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů. O bezúplatný převod padělků mohou požádat státní příspěvkové organizace, organizační složky státu, územní samosprávné celky, právnické osoby založené nebo zřízené územním samosprávným celkem nebo jiné právnické osoby, které jsou bezdlužné, jejichž účelem není podnikání a při jejichž činnostech lze využít padělané zboží pro humanitu (nejméně po dobu dvou let).⁷⁰ Přejímací organizace jsou na základě sjednané smlouvy o bezúplatném převodu padělků povinny na své náklady zajistit odstranění markantů ze zboží, které porušuje právo k ochranné známce nebo zeměpisnému označení a zajistí jejich zničení. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

Dále jsou povinny využívat padělky jen k účelům určeným, přijímat taková opatření, která zabrání jejich případnému zneužití a opětovnému uvedení padělků do obchodního toku, vést jejich evidenci a jak je uvedeno v § 47 odst. 2 zákona o působnosti orgánů Celní správy: „*uchovávat zápis v evidenci padělků po dobu 3 let od konce kalendářního roku,*

⁷⁰ U státních bezpříspěvkových organizací a právnických osob je podmínkou, aby působili v oblasti školství, zdravotnictví nebo byli zřízeni za účelem poskytování sociálních služeb

ve kterém byl vystaven doklad, na jehož základě byl zápis v evidenci padělků proveden, nejdéle však po dobu 10 let ode dne provedení zápisu v evidenci padělků“. (Zákon č. 355/2014 Sb., § 47 odst. 2)

Samotné řízení o bezúplatném převodu padělků probíhá na základě podané žádosti žadatele (přejímací organizace) Celnímu úřadu pro Královéhradecký kraj. Žádost se podává volnou formou (osobně, poštou nebo elektronicky), kde jsou ale stanovené náležitosti a dokumenty, které je potřeba doložit. V okamžiku, kdy má celní úřad v držení padělky, které by byly vhodné pro tyto účely, Celní úřad pro královéhradecký kraj o této skutečnosti vyrozumí žadatele s údaji o množství a místě uskladnění. Na základě této informace žadatel zpětně informuje celní úřad o svém požadavku. Následně výše zmíněný celní úřad sestaví návrh smlouvy o bezúplatném převodu padělků, který vychází z konkrétního požadavku žadatele a tento návrh mu zašle. Po podepsání smlouvy Celní úřad pro Královéhradecký kraj informuje přejímací organizaci s instrukcemi o postupu při odběru padělků z celních skladů. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

4.10 Správní řízení proti fyzickým a právnickým osobám za porušování právních předpisů za posledních 10 let

Cílem této kapitoly je obsáhnout výsledky správního řízení proti fyzickým a právnickým osobám za porušování právních předpisů v oblasti duševního vlastnictví za uplynulých deset let. Je potřeba brát v úvahu, že celní orgány, které rozhodovaly ve správním řízení, postupovaly nejprve dle zákona o ochraně spotřebitele u zboží na vnitrostátním trhu. Dále také dle zákona o opatřeních u zboží pod celním dohledem a od účinnosti zákona o působnosti orgánů Celní správy rozhodují současně podle tohoto zákona jak u zboží na vnitrostátním trhu, tak i u zboží pod celním dohledem.

Správním deliktem lze označit porušení povinnosti stanovené zákonem, kdy za správní delikt je označeno protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem, za které orgány Celní správy ukládají správněprávní sankci, jež je stanovena normou správního práva. Správní delikty lze rozdělit do několika skupin, ale vzhledem k problematice, které se věnuje tato práce, postačí rozdělení do dvou skupin, a to na přestupky a jiné správní delikty, zejména pak správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob. (Janků a kolektiv, 2013)

Obecně lze přestupek dle § 2 zákona odst. 1 č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) definovat jako: „*zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin*“. (Zákon č. 200/1990 Sb.)

Správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob jsou postihované bez ohledu na zavinění⁷¹, což je hlavním rozdílem oproti přestupkům. (Janků a kolektiv, 2013)

Správní delikty dle zákona o opatřeních

Pro srovnání se současnou právní úpravou v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví, kdy proti zboží porušující tato práva zasahují celní orgány, je vhodné uvést předešlou právní normu, která se vztahovala ke zboží pod celním dohledem. Fyzická osoba se dopustila naplnění skutkové podstaty přestupku tím, že:

- *„podala celní prohlášení na propuštění zboží, kterým byla porušena práva duševního vlastnictví, do volného oběhu nebo režimu vývozu nebo režimu s podmíněným osvobozením od cla,*
- *podala žádost na propuštění zboží, kterým byla porušena práva duševního vlastnictví, ke zpětnému vývozu nebo požádala o jeho umístění do svobodného pásma či svobodného skladu,*
- *přepravila na celní území Evropské unie, vlastnila, držela, skladovala nebo prodávala na území České republiky zboží, které uniklo celnímu dohledu a jehož výrobou nebo úpravou byla porušena práva k duševnímu vlastnictví, nebo*
- *jako osoba, které bylo celním úřadem ponecháno zadržené zboží, toto zboží používala, zcizila nebo s ním jiným způsobem nakládala“* (Zákon č. 191/1999 Sb., § 15 písm. a) až d))

⁷¹ Zavinění představuje zejména subjektivní stránku správního deliktu, kdy k odpovědnosti za přestupek postačuje zavinění z nedbalosti, pokud zákon výslovně nestanoví požadavek úmyslného zavinění. U mnohých správních deliktů se otázka zavinění vůbec nezkoumá a jedná se o tzv. objektivní odpovědnost. (Mates a kolektiv, 2010)

Výše pokut se u prvních dvou přestupků pohybovala do 100 000 Kč, u třetího přestupku výše pokuty mohla dosáhnout až 20 000 000 Kč v závislosti na rozsahu porušené povinnosti. Za poslední přestupek mohla být uložena pokuta do výše 1 000 000 Kč. (Zákon č. 191/1999 Sb.)

Právnická nebo fyzická osoba podnikající se dopustila naplnění skutkové podstaty správního deliktu tím, že:

- *„podala celní prohlášení na propuštění zboží, kterým byla porušena práva duševnímu vlastnictví, do režimu volného oběhu, režimu vývozu nebo režimu s podmíněným osvobozením od cla,*
- *podala žádost o propuštění zboží, kterým byla porušena práva k duševnímu vlastnictví, ke zpětnému vývozu nebo požádá o jeho umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu,*
- *jako přejímající organizace nesplnila po bezúplatném převodu padělků některou z povinností,*
- *přepravila na celní území Evropské unie, vlastnila, držela, skladovala nebo prodávala na území České republiky zboží, které uniklo celnímu dohledu, nebo*
- *jako osoba, které bylo celním úřadem ponecháno zadržené zboží, toto zboží používala, zcizila nebo s ním jiným způsobem nakládá“ (Zákon č. 191/1999 Sb., § 23 písm. a) až e))*

Výše pokut se u prvních třech správních deliktů pohybovala do 100 000 Kč, u čtvrtého správního deliktu výše pokuty mohla dosáhnout až 20 000 000 Kč v závislosti na rozsahu porušené povinnosti. Za poslední správní delikt mohla být uložena pokuta do výše 1 000 000 Kč. (Zákon č. 191/1999 Sb.)

Stejně jako tomu je v zákoně o působnosti orgánů Celní správy, tak i v této právní úpravě bylo podmínkou pro zahájení řízení o přestupku nebo správního deliktu pravomocné rozhodnutí soudu o tom, že dané zboží porušuje právo duševního vlastnictví. Dále bylo současně se sankcí pokuty uloženo propadnutí zboží nebo ochranné opatření zabránění zboží.

Správní delikty dle zákona o ochraně spotřebitele

Zákon o ochraně spotřebitele v rámci dozorové činnosti celních orgánů postihoval pouze správní delikty právnických a fyzických osob podnikajících, které vykonávali určitou podnikatelskou činnost. Jednalo se o výrobce, vývozce, dovozce, prodávající a dodavatele. Tyto subjekty se dopustili naplnění skutkové podstaty správního deliktu tím, že:

- Porušili zákaz používání nekalých obchodních praktik, zahrnující také klamavé obchodní praktiky. Za tyto praktiky bylo možné považovat nabízení nebo prodej výrobků či služeb porušující určitá práva duševního vlastnictví. Taktéž skladování těchto výrobků za účelem jejich nabízení či prodeje a neoprávněného užívání ochranné známky v obchodním styku bylo možné považovat za praktiky, jež porušovaly práva duševního vlastnictví.
- Nabízeli, prodávali nebo vyváželi výrobky, jež byly určeny pro humanitární účely a označeny nápisem „humanita“.

K naplnění skutkové podstaty správního deliktu se také dopustil provozovatel tržiště (tržnice), který nevedl nebo nepředložil evidenci prodávajících.

Za výše uvedené správní delikty ukládaly celní orgány pokuty v případech, kdy vykonávaly dozor nad dodržováním těchto povinností. Maximální výše pokuty, která mohla být udělena, činila 5 000 000 Kč. Správní delikt bylo možné vyřešit na místě vydaným příkazem a udělit tak pokutu do výše 5 000 Kč. Jelikož zákon o ochraně spotřebitele neupravoval instituty propadnutí a zabránění zboží, celní orgány těchto institutů využívali na základě oprávnění, které jim dával zákon o opatřeních. (Šilhart, 2009)

Správní delikty dle zákona o působnosti orgánů Celní správy

Zákon o působnosti orgánů Celní správy vymezuje správní delikty v oblasti ochrany duševního vlastnictví. Správní delikty jsou rozděleny na přestupky fyzických osob a správní delikty právnických osob a fyzických osob podnikajících.

Fyzická osoba na úseku dohledu nad plněním povinností a zákazů v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví se dopustí naplnění skutkové podstaty přestupku tím, že:

- nakládá se zbožím porušující právo duševního vlastnictví;

- neposkytne novou jistotu, nebo
- nakládá se zbožím v rozporu se stanovenými podmínkami k bezúplatnému převodu k humanitárním účelům

Za přešupek neposkytnutí nové jistoty lze uložit pokutu ve výši neposkytnuté jistoty. U zbylých přešupku je možné uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

Fyzická osoba, jako držitel rozhodnutí (případně rozhodnutí pro vnitrostátní trh) na úseku opatření při vymáhání práv duševního vlastnictví ve spolupráci s držitelem rozhodnutí nebo držitelem rozhodnutí pro vnitrostátní trh, se dopustí naplnění skutkové podstaty přešupku tím, že:

- neoznámí celnímu úřadu skutečnosti, které by mohly vést ke zrušení rozhodnutí (eventuálně rozhodnutí pro vnitrostátní trh);
- zneužije informace poskytnuté celním úřadem, nebo
- celnímu úřadu nevrátí poskytnuté vzorky zboží (eventuálně neprokáže jejich zničení)

Za tyto přešupky lze uložit pokutu až do výše 500 000 Kč. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

Právníká nebo fyzická osoba podnikající na úseku dohledu nad plněním povinností a zákazů v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví se dopustí naplnění skutkové podstaty správního deliktu tím, že:

- nakládá se zbožím porušující právo duševního vlastnictví;
- neposkytne novou jistotu, nebo
- nakládá se zbožím v rozporu se stanovenými podmínkami k bezúplatnému převodu k humanitárním účelům

Za správní delikt neposkytnutí nové jistoty lze uložit pokutu ve výši neposkytnuté jistoty. U správního deliktu, který se týká bezúplatného převodu pro humanitární účely, lze uložit pokutu do výše 1 000 000 Kč u ostatních správních deliktů je možné uložit pokutu až do výše 10 000 000 Kč. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

Právnícká nebo fyzická osoba podnikající, jako držitel rozhodnutí (případně rozhodnutí pro vnitrostátní trh) na úseku opatření při vymáhání práv duševního vlastnictví ve spolupráci s držitelem rozhodnutí nebo držitelem rozhodnutí pro vnitrostátní trh se dopustí naplnění skutkové podstaty správního deliktu tím, že:

- neoznámí celnímu úřadu skutečnosti, které by mohli vést ke zrušení rozhodnutí (eventuálně rozhodnutí pro vnitrostátní trh);
- zneužije informace poskytnuté celním úřadem, nebo
- celnímu úřadu nevrátí poskytnuté vzorky zboží (eventuálně neprokáže jejich zničení)

Za tyto správní delikty lze uložit pokutu až do výše 500 000 Kč. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

V případě bezúplatného převodu padělků k humanitárním účelům se právnícká osoba jako přejímací organizace může dopustit správního deliktu tím, že:

- nezabrání zneužití padělků a jejich zpětného uvedení do obchodního toku;
- zneužije padělky pro jiné účely, než pro které byly určeny, nebo
- nezajistí úpravu padělků

Za správní delikt, kdy jsou padělky využity pro jiné účely než je humanita, lze uložit pokutu do výše 1 000 000 Kč a za zbylé správní delikty je možné uložit pokutu až 500 000 Kč. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

K tomu aby celní orgány mohly zahájit řízení o přestupku fyzické osoby a správním deliktu právnícké nebo fyzické osoby podnikající, které v rozporu se zákonem o působnosti orgánů Celní správy nakládaly se zboží porušující právo duševního vlastnictví, je nutná existence pravomocného rozhodnutí soudu o tom, že bylo porušeno právo duševního vlastnictví. Lhůty pro zahájení řízení o přestupku fyzické osoby a správním deliktu právnícké nebo fyzické osoby podnikající neběží po dobu soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví. Společně s pokutou je uložena sankce propadnutí zboží, u kterého byla porušena práva duševního vlastnictví, náleží pachateli správního deliktu nebo byla-li jím získána či užita. V případech, kdy nebylo možné uložit propadnutí zboží (např. z důvodu zániku odpovědnosti za přestupek), celní orgány rozhodnou o zabrání

zboží. V tomto případě se jedná o ochranné opatření, nikoli o sankci. Důvodem tohoto opatření je zabránění zpětného uvedení zboží, které porušuje právo duševního vlastnictví, do obchodního toku. (Zákon č. 355/2014 Sb.)

4.11 Trestní řízení proti fyzickým a právnickým osobám za porušování právních předpisů za posledních 10 let

Autor práce považuje za podstatné v úvodu této kapitoly přiblížit obecné rozdíly mezi správněprávní odpovědností a trestněprávní odpovědností. Za správní delikty respektive přestupky jsou odpovědné jak fyzické osoby, tak i právnické osoby. U trestněprávní odpovědnosti do doby přijetí zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o trestní odpovědnosti právnických osob“) byly za trestné činy trestně odpovědné pouze fyzické osoby. Zákonem o trestní odpovědnosti právnických osob, jenž nabyl účinnosti 1. ledna 2012, byl do českého právního řádu nově zaveden institut trestní odpovědnosti právnických osob. Tento zákon v oblasti duševního vlastnictví tedy nově zavedl odpovědnost právnických osob za porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi, jež je definována v zákoně č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“). Dalším důležitým rozdílem je společenská odpovědnost spáchaného činu, kdy k naplnění skutkové podstaty správního deliktu postačí, aby jednání neslo znaky škodlivosti pro společnost, tudíž nevykazovalo znaky nebezpečnosti a bylo vymezeno v zákonech. U trestných činů jednání nese znaky nebezpečnosti pro společnost a tyto znaky jsou jednoznačně uvedeny v trestním zákoníku. Trestné činy lze rozdělit dle typové závažnosti na přečiny⁷² a zločiny⁷³. Trestní zákoník nepostihuje tresty pouze dokonané trestné činy, ale za určitých okolností trestá i pokus o trestný čin nebo jeho přípravu. Tresty za přípravu trestného činu jsou udělovány jen u zvláště závažných zločinů, kdežto pokus je trestán u všech druhů trestných činů. Rozdíl, který můžeme sledovat u rozhodování o spáchaných správních deliktech a trestných činech je, že o správních

⁷² „Přečiny jsou všechny nedbalostní trestné činy a ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby do pěti let.“ (Zákon č. 40/2009 Sb., § 14 odst. 2)

⁷³ „Zločiny jsou všechny trestné činy, které nejsou podle trestního zákona přečiny; zvláště závažnými zločiny jsou ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.“ (Zákon č. 40/2009 Sb., § 14 odst. 3)

deliktech rozhoduje správní orgán a rozhodnutí o trestných činech náleží pouze trestním soudům. (Telec a Tůma, 2004)

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“) stanovuje orgány činné v trestním řízení, jimiž je soud, státní zástupce a policejní orgán. Postavení policejního orgánu v rámci celní správy plní pověřené celní orgány (GŘC) v řízení o trestných činech. Tyto orgány mají oprávnění provádět úkony trestního řízení, jejichž účelem je objasnění trestných činů, jež byly spáchány porušením: *„celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů; právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropské unie, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky; daňových předpisů upravujících daň z přidané hodnoty; daňových předpisů v případech, kdy jsou celní orgány správcem daně podle jiných právních předpisů“* (Zákon č. 141/1961 Sb., § 12 odst. 2 písm. d))

Pověřené celní orgány jsou oprávněny provádět úkony pouze v přípravném řízení, nikoliv již samotné vyšetřování. V případech zjištění skutečnosti, odůvodňující započetí trestního stíhání, jsou celní orgány povinny případ předat příslušnému policejnímu orgánu, který je oprávněn konat vyšetřování. Jedná se o SKPV. (Zákon č. 141/1961 Sb.)

Ve sledovaném období, tedy od roku 2006 až do konce roku 2009, kdy byl v účinnosti dnes již zrušený zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon (dále jen „starý trestní zákon“), byl postih za porušení práv duševního vlastnictví v oblasti trestněprávní odpovědnosti upraven v §§ 150 až 152 starého trestního zákona. Tyto paragrafy se vztahovaly k porušování práv ochranné známky, obchodního jména a chráněného označení původu, dále k porušování průmyslových práv a jako poslední k porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi. Pachatelům těchto trestných činů mohl být uložen peněžitý trest, propadnutí věci nebo trest odnětí svobody v délce trvání od šesti měsíců až do pěti let v závislosti na druhu spáchaného trestného činu a velikosti získaného prospěchu.

K datu 1. ledna 2010 vešel v účinnost zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), kterým byl zrušen a nahrazen starý trestní

zákon. Podle trestního zákoníku jsou tedy od roku 2010 až po současné sledované období 2016 vedena trestní řízení za porušení práv duševního vlastnictví v oblasti trestněprávní odpovědnosti. Trestní zákoník v oblasti duševního vlastnictví vymezuje čtyři trestné činy. Výčet skutkových podstat trestných činů je stanoven v §§ 268 až 271 trestního zákoníku. Tyto skutkové podstaty se dotýkají průmyslových práv a práv autorských. Jednotlivé trestné činy dle paragrafů: § 268 trestního zákoníku pojednává o porušování práv k ochranné známce a jiným označením, § 269 trestního zákoníku pojednává o porušení chráněných průmyslových práv, § 270 trestního zákoníku pojednává o porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi a nakonec § 271 trestního zákoníku pojednává o padělání a napodobování děl výtvarného umění. Tresty, které mohou být uloženy za výše zmíněné trestné činy, poskytují ochranu zákonem vymezených společenských vztahů. Pachateli těchto trestných činů může být uložen peněžitý trest, propadnutí věci, zákaz činnosti nebo dokonce trest odnětí svobody v délce trvání od třech měsíců až do deseti let v závislosti na velikosti získaného prospěchu a druhu spáchaného trestného činu. Oproti předcházející právní úpravě je možné v současné době uložit i trest zákazu činnosti a zároveň došlo i k prodloužení doby trvání odnětí svobody s horní hranicí v délce deseti let u vybraných trestných činů.

V následujících tabulkách je pro lepší přehlednost autorem práce, zpracován přehled pro jednotlivé roky od 2006 až do roku 2016 (stav k 7. listopadu 2016) dle počtu podezření ze spáchání trestných činů u jednotlivých skutkových podstat dle starého trestního zákona a trestního zákoníku, které byly předány k realizaci. Realizace ve smyslu předání do vyšetřování Policie. Počet trestných činů dle starého trestního zákona u jednotlivých skutkových podstat, bráno za celou Českou republiku od roku 2006 do roku 2009 (viz. Tabulka 4 - Počet trestných činů dle starého trestního zákona v rámci České republiky). Souhrnný počet trestných činů dle trestního zákoníku pro jednotlivé skutkové podstaty v rámci celé České republiky za období od 2010 do srpna 2016 je uvedeno níže v tabulkách (viz. Tabulka 9 - Počet trestných činů dle trestního zákoníku v rámci České republiky a Tabulka 10 - Počet trestných činů dle trestního zákoníku v rámci České republiky).

Tabulka 11 - Počet trestných činů dle starého trestního zákona v rámci České republiky

	2006	2007	2008	2009
§ 150	3	371	241	285
§ 151	0	0	17	17
§ 152	1	114	67	89

Zdroj: Interní data Celní správy, vlastní zpracování

Tabulka 12 - Počet trestných činů dle trestního zákoníku v rámci České republiky

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
§ 268	326	305	194	186	178	83	60
§ 269	57	49	20	13	15	3	0
§ 270	102	43	30	19	20	4	2

Zdroj: Interní data Celní správy, vlastní zpracování

Jelikož autor práce působí na Celním úřadě pro Liberecký kraj, zahrnul pro srovnání počet trestných činů dle starého trestního zákona a trestního zákoníku za Liberecký region u jednotlivých skutkových podstat od roku 2006 až do roku 2016 (stav k 7. listopadu 2016) (viz. Tabulka 11 - Počet trestných činů dle starého trestního zákona v rámci Libereckého regionu a Tabulka 12 - Počet trestných činů dle trestního zákoníku v rámci Libereckého regionu)

Tabulka 13 - Počet trestných činů dle starého trestního zákona v rámci Libereckého regionu

	2006	2007	2008	2009
§ 150	28	33	45	47
§ 151	0	0	0	0
§ 152	2	2	1	30

Zdroj: Interní data Celní správy, vlastní zpracování

Tabulka 14 - Počet trestných činů dle trestního zákoníku v rámci Libereckého regionu

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
§ 268	61	51	6	5	3	2	1
§ 269	27	25	1	0	0	0	0
§ 270	24	10	0	1	1	0	0

Zdroj: Interní data Celní správy, vlastní zpracování

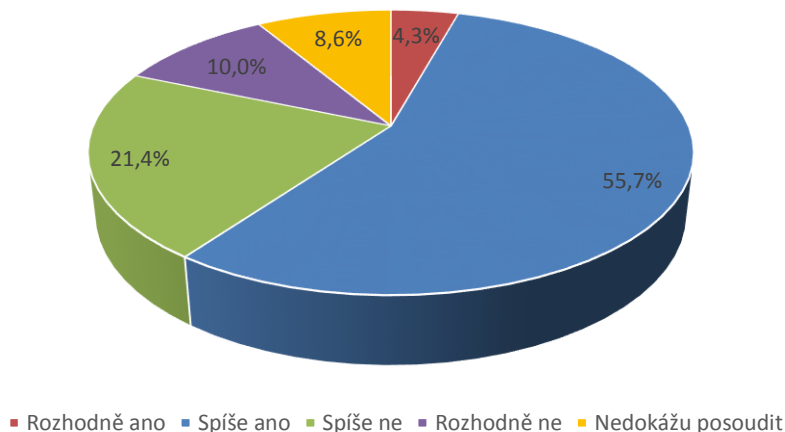
4.12 Dotazníkové šetření

V této kapitole budou shrnuty a prezentovány výsledky zkoumání, které autor práce získal na základě techniky sběru dat prostřednictvím dotazníkového šetření. Celkový počet oslovených respondentů byl cca sto padesát příslušníků celní správy, přičemž zpětná vazba k dotazníku byla získána od sedmdesáti respondentů. Dotazník byl rozšířen mezi příslušníky celních úřadů Libereckého kraje, Ústeckého kraje, Pardubického kraje, Plzeňského kraje, Jihomoravského kraje, hlavního města Prahy a Ruzyně. Na těchto celních úřadech je předpoklad, že v oblasti porušování práv duševního vlastnictví budou disponovat vyšším počtem případů. Tato skutečnost neplatí u Celního úřadu pro Liberecký kraj. Tento úřad byl do dotazníkového šetření zařazen z důvodu služební příslušnosti autora práce k tomuto úřadu. Respondenti byly z odboru Právní - oddělení Správního trestání, oddělení Celní, oddělení Ochrany duševního vlastnictví, odboru Dohledu – oddělení Dohledu nad subjekty a oddělení Mobilního dohledu. Tato oddělení byla vybrána, jelikož kompetence spojené s ochranou práv duševního vlastnictví připadají právě na tato oddělení, která se setkávají se zbožím porušující práva duševního vlastnictví (při kontrole zboží, nebo ve správním řízení) nebo rozhodují o schválení žádosti o přijetí opatření. Cílem dotazníku s názvem „Názor na právní úpravu, organizaci a řízení práce na úseku ochrany duševního vlastnictví v rámci Celní správy“ bylo zjistit názor příslušníků na tuto problematiku. Dotazník obsahuje celkem sedmáct otázek (viz. Příloha č. 9 - Formulář dotazníku). První čtyři otázky jsou zaměřeny na právní úpravu ochrany práv duševního vlastnictví, dalších devět otázek se zaměřuje na organizaci a řízení práce v rámci Celní správy. Zbýlé čtyři otázky zjišťují základní informace o začlenění respondentů dle pohlaví, služebního zařazení, dosaženého vzdělání a délky služebního poměru.

Dále autor práce postupně uvede jednotlivé otázky z dotazníku i s vyhodnocením odpovědí oslovených respondentů.

- Otázka č. 1 - Považujete stávající legislativní úpravu v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví za dostatečnou? Z odpovědí je patrné, že 55,7 % respondentů, považuje současnou právní úpravu za dostatečnou naopak 21,4 % respondentů ji, považuje spíše za nedostatečnou. Přesně 8,6 % příslušníku nedokáže relevantně posoudit.

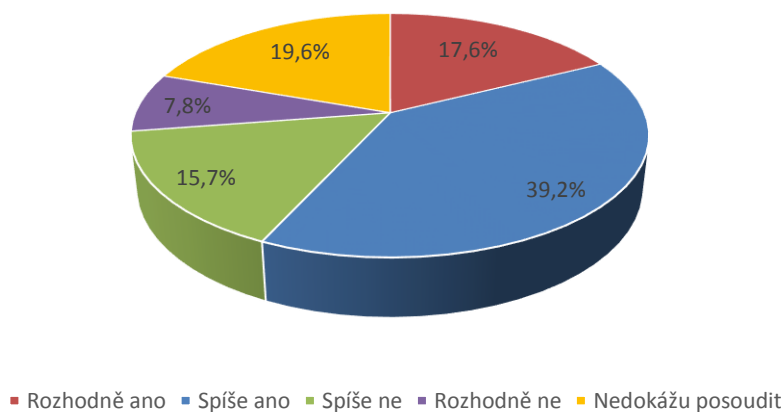
Graf 1 - Legislativní úprava v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

- Otázka č. 2 – bylo zjišťováno, zda příslušníci považují stanovené lhůty při ochraně práv duševního vlastnictví v rámci postupů u zboží pod celním dohledem za dostatečné. Časové lhůty stanovené pro postupy u zboží pod celním dohledem jsou dle respondentů z převažující části dostatečné, kdy 17,6 % respondentů se přiklonilo k odpovědi „Rozhodně ano“ a 39,2 % k odpovědi „Spíše ano“. Tento názor nesdílí 15,7 % respondentů, kteří zvolili odpověď „Spíše ne“ a v 7,8 % zvolili odpověď „Rozhodně ne“. 19,6 % respondentů nedokázalo posoudit.

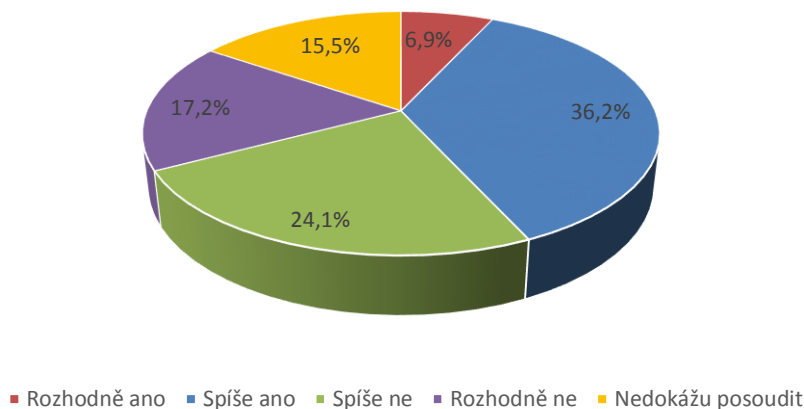
Graf 2 - Lhůty při ochraně práv duševního vlastnictví v rámci postupů u zboží pod celním dohledem

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

- Otázka č. 3 – bylo zjišťováno, zda příslušníci považují stanovené lhůty při ochraně práv duševního vlastnictví v rámci postupů u zboží na vnitrostátním trhu za dostatečné. Celkem 43,1 % respondentů považuje lhůty u zboží na vnitrostátním trhu za dostatečné, z čehož se pro odpověď „Rozhodně ano“ rozhodlo 6,9 % respondentů a 36,2 % respondentů se rozhodlo pro odpověď „Spíše ano“. Lhůty jako nedostatečné shledává celkem 41,3 % respondentů, z čehož se pro odpověď „Rozhodně ne“ rozhodlo 17,2 % respondentů a pro odpověď „Spíše ne“ 24,1 % respondentů. Odpověď „nedokážu posoudit“ volilo celkem 15,5 % respondentů. Z odpovědí respondentů není tedy možné jednoznačně rozhodnout, zda lhůty u zboží na vnitrostátním trhu jsou dostatečné či nikoliv.

Graf 3 - Lhůty při ochraně práv duševního vlastnictví v rámci postupů u zboží na vnitrostátním trhu

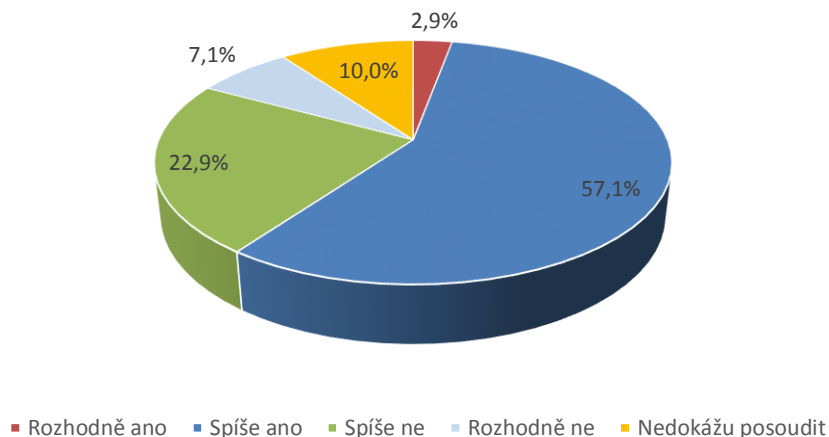

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

U otázek č. 2 a 3 je nutno podotknout, ač u těchto otázek bylo stanoveno, pro koho jsou určeny, že zahrnují i odpovědi respondentů z jiných oddělení, než pro které byly tyto otázky určeny.

- Otázka č. 4 - Domníváte se, že stávající interní předpisy v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví jsou dostatečné? Nadpoloviční většina respondentů, přesně se jedná o 57,1 %, se domnívá, že současné interní předpisy řešící problematiku duševního vlastnictví jsou dostatečné. Naproti tomu 22,9 % respondentů se domnívá, že interní předpisy jednoznačně nepodchycují danou problematiku.

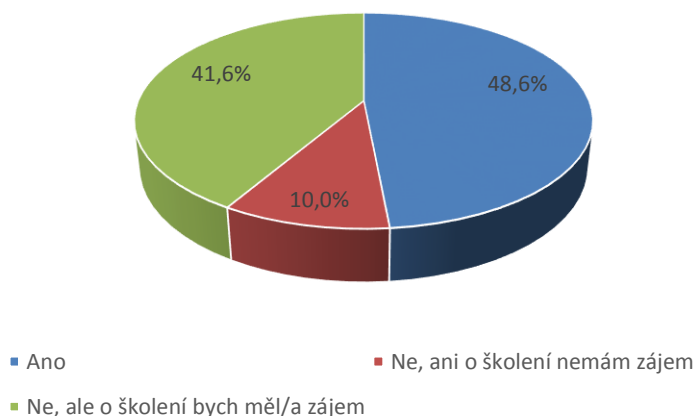
Graf 4 - Interní předpisy v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

- **Otázka č. 5 - Byli jste proškoleni v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví?**
Cílem této otázky bylo zjistit, zda jsou respondenti proškoleni v dané problematice. Pokud by nebyli, jestli by o takové školení měli zájem, či nikoliv. Z výsledku je zřejmé, že 48,6 % respondentů proškoleni bylo, 41,4 % proškoleni nebylo, ale chtěli by se takového školení zúčastnit a 10 % respondentů proškoleni nebylo a o školení v dané problematice nemají zájem.

Graf 5 - Proškolení v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví

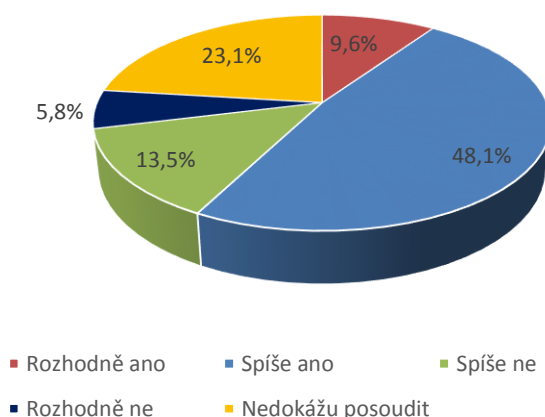

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

Otázka č. 6 – bylo zjišťováno, zda příslušníci považují četnost kontrol v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví u zboží pod celním dohledem za dostatečnou. Nejčteněji volenou

odpovědí byla odpověď „spíše ano“, pro kterou se rozhodlo 48,1 % respondentů. „Rozhodně ano“ volilo 9,6 % respondentů. 13,5 % respondentů se rozhodlo pro odpověď „spíše ne“, 5,8 % respondentů se rozhodlo pro odpověď „rozhodně ne“ a odpověď „nedokážu posoudit“ byla volena u 23,1 % respondentů. Z odpovědí respondentů lze tedy usuzovat, že četnost kontrol je dostatečná.

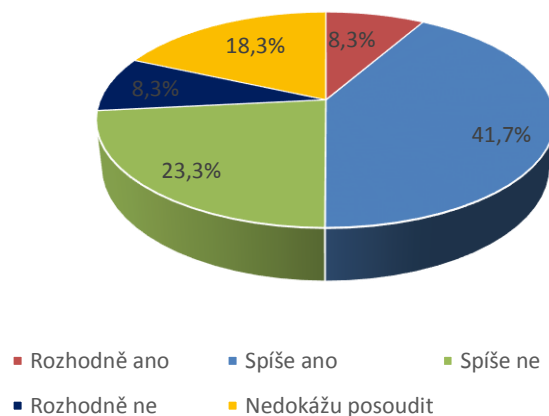
Graf 6 - Četnost kontrol v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví u zboží pod celním dohledem

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

- Otázka č. 7 – bylo zjišťováno, zda příslušníci považují četnost kontrol v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví u zboží na vnitrostátním trhu za dostatečnou. Nejčteněji volenou odpovědí byla odpověď „Spíše ano“, pro kterou se rozhodlo 41,7 % respondentů. „Rozhodně ano“ volilo 8,3 % respondentů. 23,3 % respondentů se rozhodlo pro odpověď „Spíše ne“, 8,3 % respondentů se rozhodlo pro odpověď „Rozhodně ne“ a odpověď „Nedokážu posoudit“ byla volena 18,3 % respondenty. Z odpovědí respondentů lze tedy usuzovat, že četnost kontrol je dostatečná.

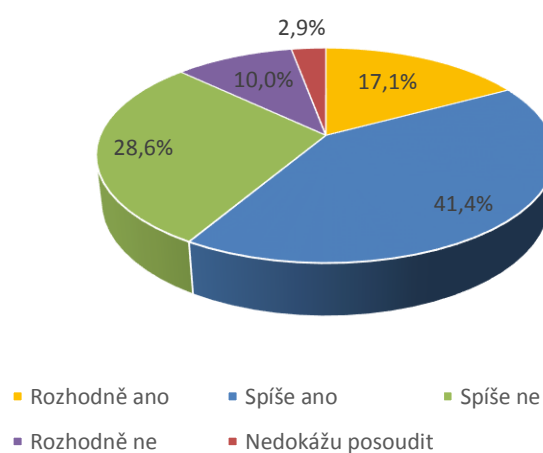
Graf 7 - Četnost kontrol v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví u zboží na vnitrostátním trhu

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

- Otázka č. 8 - Jeví se Vám kontroly prováděné v oblasti ochrany duševního vlastnictví jako účinné? Odpovědi na tuto otázku se kloní k názoru, že kontroly prováděné v oblasti duševního vlastnictví jsou do značné míry účinné. 41,4 % respondentů zvolilo odpověď „Spíše ano“ a 17,1 % zvolilo odpověď „Rozhodně ano“. Odpověď „Spíše ne“ zvolilo 28,6 % respondentů, odpověď „Rozhodně ne“ jich zvolilo 10 % a 2,9 % respondentů nedokázalo účinnost kontrol posoudit.

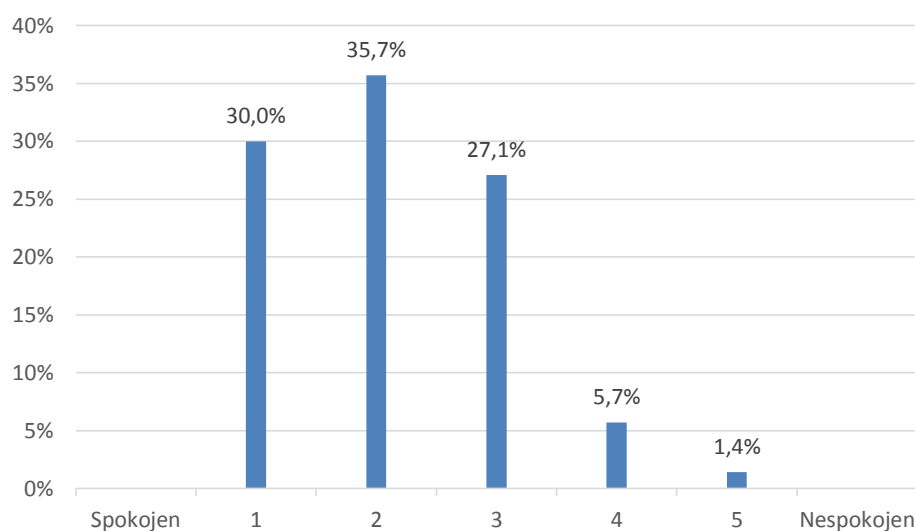
Graf 8 - Účinnost kontrol v oblasti ochrany duševního vlastnictví

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

- Otázka č. 9 – Otevřená otázka, kde každý mohl vyjádřit svůj osobní názor na problematiku ochrany duševního vlastnictví orgány Celní správy. Z odpovědí respondentů, v podobě jejich vlastních názorů, nelze vyvodit jednoznačný závěr, jelikož každý názor se zabývá jinou částí problematiky ochrany práv duševního vlastnictví. Bližší seznámení s názory respondentů je možné v příloze (viz. Příloha č. 10 – Odpovědi k otevřené otázce č. 9).
- Otázka č. 10 - Jste spokojeni s Vaším pracovním prostředím? U této otázky byla vytvořena stupnice od jedné až do pěti (kde jedna znamená „spokojen“ a pět „nespokojen“). Po vyhodnocení odpovědí u této otázky se dá říci, že respondenti jsou spokojeni se svým pracovním prostředím.

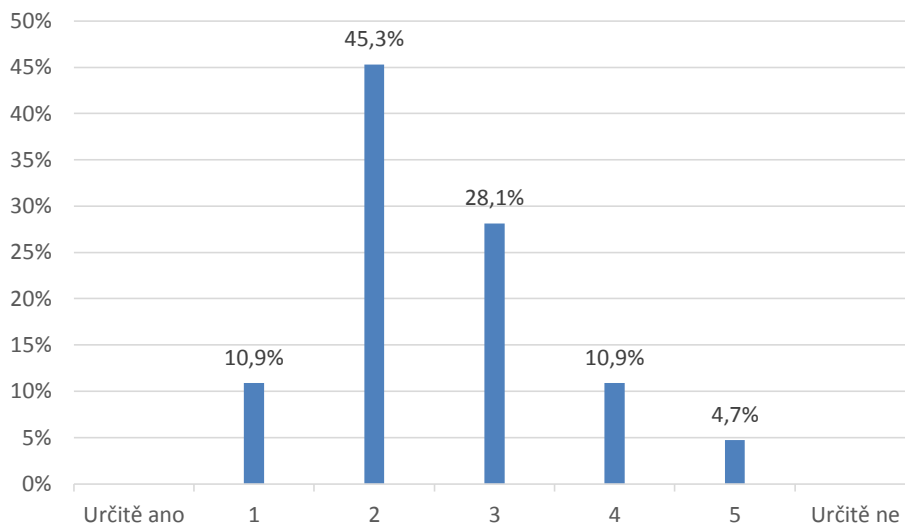
Graf 9 - Spokojenost s pracovním prostředím

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

- Otázka č. 11 - Motivuje Vás Celní správa jako zaměstnavatel k výkonu služby? Na stupnici od jedné až do pěti (kde jedna znamená „určitě ano“ a pět „určitě ne“) měli respondenti určit, jak moc jsou Celní správou motivováni k výkonu služby. Z odpovědí respondentů vyplývá, že jsou Celní správou jako zaměstnavatelem motivováni k výkonu služby.

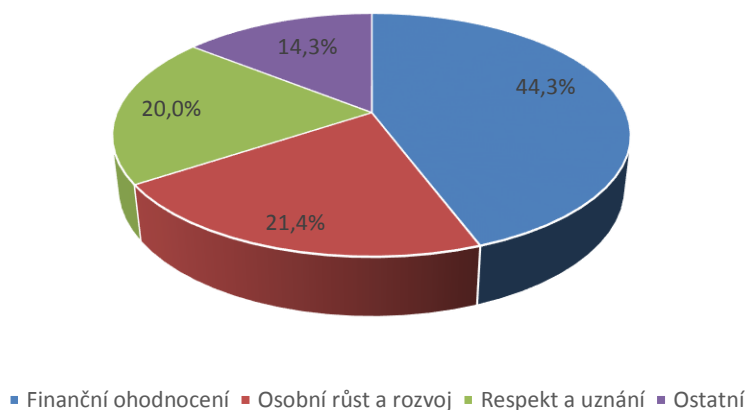
Graf 10 - Motivace zaměstnavatelem k výkonu služby

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

- Otázka č. 12 - Co Vás nejvíce motivuje k výkonu služby? Příslušníci u této otázky měli na výběr, jestli je nejvíce motivuje finanční ohodnocení, osobní růst a rozvoj, respekt a uznání na pracovišti popřípadě něco jiného. Nejvíce odpovědí bylo, že hlavním motivačním stimulem jsou finance a to ve 44,3 %. Ve 21,4 % je druhou největší motivací pro respondenty osobní růst a rozvoj. Pro 20 % respondentů je důležitý respekt a uznání na pracovišti a pro 14,3 % respondentů je motivačním stimulem něco jiného.

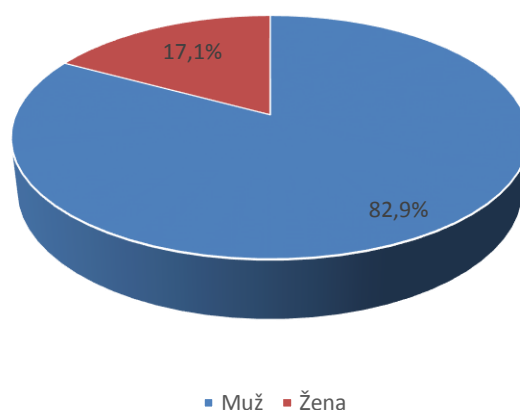
Graf 11 - Motivace k výkonu služby

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

- Otázka č. 13 – Byla opět otevřenou otázkou, kde každý mohl vyjádřit svůj osobní názor na organizaci a řízení práce v oblasti duševního vlastnictví. Odpovědi respondentů na tuto otázku se různí, tudíž podobně jako u otázky č. 9 nelze vyvodit jednoznačný závěr. Bližší seznámení s názory respondentů je možné v příloze (viz. Příloha č. 11 – Odpovědi k otevřené otázce č. 13).
- Otázka č. 14 - Jaké je Vaše pohlaví? 82,9 % respondentů se přihlásilo k mužské populaci a 17,1 % k ženské populaci.

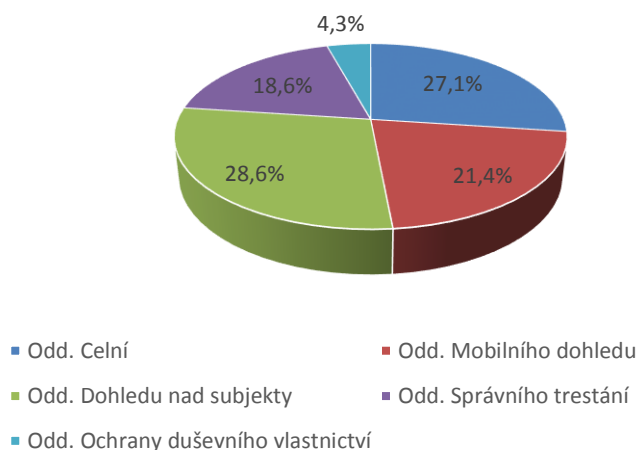
Graf 12 - Pohlaví respondentů

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

- Otázka č. 15 - Na jakém oddělení/odboru sloužíte? 27,1 % respondentů uvedlo, že svou službu vykonávají na odd. Celní, 21,4 % na odd. Mobilního dohledu, 28,6 % na odd. Dohledu nad subjekty, 18,6 % na odd. Správního trestání a 4,3 % respondentů na odd. Ochrany duševního vlastnictví.

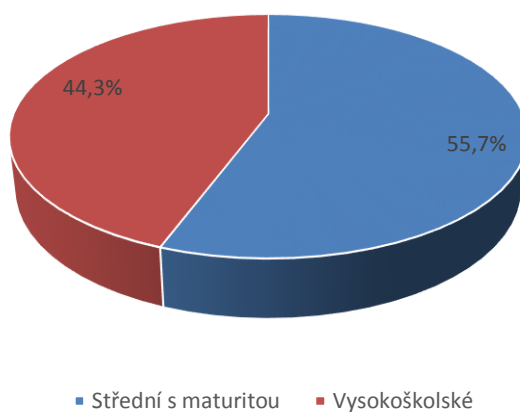
Graf 13 - Služební zařazení

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

- Otázka č. 16 – V této otázce bylo zjišťováno nejvýše dosažené vzdělání respondentů. Mezi respondenty, kteří odpověděli, bylo 55,7 % absolventů střední školy s maturitou a 44,3 % vysokoškolsky vzdělaných.

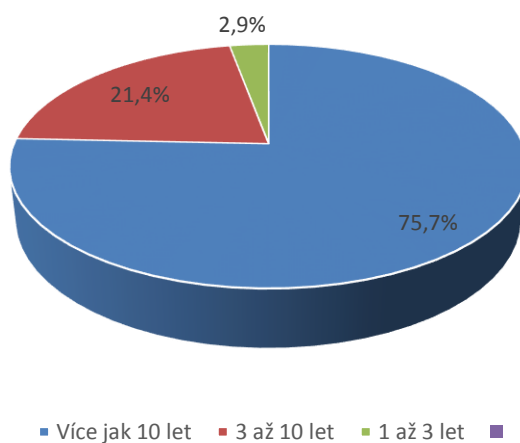
Graf 14 - Nejvýše dosažené vzdělání

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

- Otázka č. 17 - Jaká je délka Vašeho služebního poměru? Z odpovědí vyplývá, že 75,7 % respondentů u Celní správy slouží více jak deset let, 21,4 % respondentů tři až deset let a pouze necelé 2,9 % má odslouženo v rozmezí jednoho až třech let.

Graf 15 - Délka služebního poměru

Zdroj: dotazníkové šetření, vlastní zpracování

5 SHRUTÍ VÝSLEDKŮ ZKOUMÁNÍ

V této kapitole autor práce shrne výsledky získané zkoumáním oblasti ochrany práv duševního vlastnictví u zboží pod celním dohledem a na vnitrostátním trhu. Vzhledem k tomu, že oblast ochrany práv duševního vlastnictví je značně rozsáhlou problematikou, která převyšuje kapacity této práce, dojde pouze k vymezení nedostatků v právní úpravě, v organizaci a řízení práce v rámci Celní správy. Na základě těchto zjištěných nedostatků se autor práce, ač není právníkem, pokusí o navržení přijatelných a finančně dostupných opatření, jež by měla být přínosem pro práci orgánů Celní správy.

5.1 Nedostatky zjištěné autorem práce v právní úpravě ochrany duševního vlastnictví

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 a zákonu o působnosti orgánů Celní správy není až tak moc co vytknout, ale i přesto se určité nedostatky dají objevit. Ač to z dotazníkového šetření jednoznačně nevyplývá, tak nastávají situace, kdy lhůty stanovené v rámci postupů, jak u zboží pod celním dohledem, tak i u zboží na vnitrostátním trhu, jsou hraniční. To znamená, že ve stanovené lhůtě se nestihnou dokončit úkony dané zákonem o působnosti orgánů Celní správy a následně dojde k vrácení zadržného zboží. Eventuálně pokud jsou splněny podmínky pro vrácení zboží na vnitrostátním trhu, je možné toto zboží předat dozorovým orgánům dle zákona o ochraně spotřebitele k řízení, které bude vedeno dle tohoto zákona. Druhým zjištěným nedostatkem je nepřesné specifikování osobního nakládání fyzické osoby se zbožím porušujícího právo duševního vlastnictví v zákoně o působnosti orgánů celní správy. Další nedostatky v právní úpravě v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví již zjištěny nebyly. Návrhy na eliminaci zjištěných nedostatků budou provedeny níže.

5.2 Nedostatky zjištěné v organizaci a řízení celních orgánů na úseku ochrany duševního vlastnictví

Důležitou věcí pro co nejlepší výsledky s co možná nejmenší chybovostí v rámci kontrol prováděných celními orgány jsou kvalitně proškolení příslušníci. V současné době ale nedochází k proškolení v této oblasti nově příchozích příslušníků, ani těch déle sloužících, které by zvyšovala jejich povědomí o této problematice a tím zvyšovala jejich

odbornost. Další nedostatkem, který není až tak závažný, aby znemožňoval samotnou práci v této oblasti, je pracovní prostředí aplikace COPIS. Dle autora práce není tato aplikace dosti přehledná a může působit zmatečně pro osoby, které ji nepoužívají až tak často. I v této souvislosti se setkáváme s nedostatečným proškolením příslušníků v dané oblasti.

Pokud autor práce shrne výsledky zkoumání, dá se říci, že žádné další závažnější nedostatky, než ty, které byly uvedeny výše, nebyly zjištěny. Veškerá další činnost je závislá na chodu jednotlivých celních úřadů, jeho vedení, a s tím souvisejícího přístupu jednotlivých příslušníků.

5.3 Návrhy k eliminaci nedostatků v legislativě

Navrhovanou úpravu lhůt v rámci postupů orgánů celní správy, jak u zboží pod celním dohledem, tak i u zboží na vnitrostátním trhu, nelze provést ze dne na den. Je potřeba projít legislativním procesem, který by vedl ke změně těchto lhůt. Nejedná se tedy o rychlou a jednoduchou záležitost, která by vedla k okamžité změně. Nicméně autor práce by navrhoval upravit lhůtu, kdy celní orgány přijmou opatření z moci úřední a po oznámení přijetí opatření držiteli zboží nebo deklarantovi je nutné do jednoho pracovního dne od přijetí opatření určit osobu oprávněnou podat žádost o přijetí opatření. Tuto lhůtu by autor práce navrhoval prodloužit na tři pracovní dny. Lhůta v délce tří pracovních dnů se osvědčila jako dostatečná a funguje i u jiných postupů, jimiž jsou vázány, mimo oblast duševního vlastnictví, orgány Celní správy. Dle autora práce by i v tomto případě takto prodloužená lhůta přinesla kladný výsledek a to jak pro samotné držitele práv duševního vlastnictví, tak i pro orgány Celní správy.

Další časovou lhůtou, kterou by bylo vhodné prodloužit, je desetidenní lhůta (jedná se o pracovní dny), která běží od oznámení o přijetí opatření držiteli rozhodnutí. V této lhůtě musí držitel tohoto rozhodnutí oznámit celním orgánům písemný souhlas se zničením zboží ve zjednodušeném řízení. V případě zboží pod celním dohledem tato lhůta běží i v případě nesouhlasu držitele zboží nebo deklaranta se zničením zboží ve zjednodušeném řízení. U zboží na vnitrostátním trhu, v případě nesouhlasu osoby, které bylo zboží zadrženo se zničením zboží ve zjednodušeném řízení, je tato lhůta přerušena. Celní orgány o nesouhlasu se zničením zboží ve zjednodušeném řízení vyrozumí držitele rozhodnutí a po oznámení této skutečnosti běží držiteli rozhodnutí nová desetidenní lhůta, ve které musí

celní orgány patřičným způsobem informovat o zahájení řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví. Autor práce by navrhoval tuto deseti denní lhůtu prodloužit o dalších pět pracovních dnů, čímž by vznikla pro držitele rozhodnutí již relativně dostatečná doba ke splnění podmínek daných zákonem o působnosti orgánů Celní správy nebo nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013. Celním orgánům by výše zmiňovaná úprava délky lhůty mohla odlehčit například administrativní zatížení spojené s případným vydáním usnesení o prodloužení této desetidenní lhůty, o kterou požádal držitel rozhodnutí. Třídenní lhůta (jedná se o pracovní dny), stanovená pro zboží podléhající zkáze, by zůstala zachována z důvodu specifických vlastností tohoto zboží.

Dle autorova názoru definice ohledně nakládání se zbožím pro osobní potřebu fyzických osob uvedená v § 5 odst. 2 zákona o působnosti orgánů Celní správy není dostatečná. Proto by bylo vhodné její upřesnění, které by lépe a jednoznačně specifikovalo, co je a co již není v souladu se zákonem.

Autor práce navrhuje, aby v dané definici bylo zahrnuto, že s daným zbožím nemůže být nakládáno, pokud se jedná o zboží obchodní povahy, které není určené pro osobní potřebu fyzické osoby. Při posuzování povahy zboží se přihlédne ke skutečnosti, zda je fyzická osoba podnikatelem a za jakým účelem dané zboží nabyla. Dále dle předložených dokladů vztahujících se k danému zboží, místu, kde se zboží nachází, popřípadě na způsobu jeho dopravy a jeho množství. I po aplikování této definice je nutné každý potencionální případ posuzovat individuálně dle zjištěných okolností.

5.4 Návrhy k odstranění nedostatků v organizaci a řízení celních orgánů při ochraně duševního vlastnictví

Pro správné fungování organizace a činností z ní plynoucích, je potřeba příslušníků, kteří vědí, jak postupovat nebo minimálně vědí, kde hledat příslušné informace, popřípadě na koho se obrátit v případě potřeby. Toho lze docílit systematickým zvyšování odborné způsobilosti již na úrovni základního celního kurzu u nově příchozích příslušníků. Každý nově příchozí příslušník musí absolvovat základní celní kurz, který trvá přibližně čtyři měsíce a kde si osvojí základní celnickou problematiku. Z tohoto důvodu by autor práce vyčlenil určitý prostor pro výuku ochrany práv duševního vlastnictví již na tomto kurzu. Je však mnoho příslušníků, kteří základní celní kurz absolvovali již před nějakou dobou

a pro tyto příslušníky je potřeba zajistit specializační kurz v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví. Náplní tohoto kurzu by bylo seznámení s danou problematikou, práce v příslušné interní aplikaci COPIS a celkové nabytí nových poznatků a zkušeností ohledně situací vzniklých během kontrol apod.

Vesměř každý úkon celních orgánů provedený v rámci postupu při ochraně práv duševního vlastnictví je spojen s vytvořením určitého protokolu, rozhodnutí či usnesení a proto by se pro celorepublikové sjednocení těchto dokumentů mohl zavést v aplikaci COPIS nástroj, který by generoval dané dokumenty po zadání vstupních proměnných dat. Ač jsou všechny protokoly, rozhodnutí a usnesení přílohou příslušného služebního předpisu, tak se podoba těchto dokumentů na jednotlivých úřadech liší.

6 ZÁVĚR

Cílem diplomové práce na téma „Ochrana duševního vlastnictví orgány Celní správy“ bylo zjistit příčiny, rozsah a způsoby porušování práv duševního vlastnictví včetně negativních dopadů z pohledu státní kontrolní a dozorové činnosti prováděné Celní správou. Při zjištění nedostatků v právní úpravě, jejím dodržování, v organizaci a řízení práce navrhnout opatření k jejich eliminaci a efektivnějšímu výkonu služby.

Celní správa, Česká obchodní inspekce, ale i ostatní dozorové orgány státní správy se s maximálním úsilím snaží bojovat s globálním problémem, který zasahuje téměř všechny odvětví výroby. Tento problém nese název porušování práv duševního vlastnictví. U většiny lidí v dnešní době převládá konzumní styl života. Pod tímto pojmem se skrývá tendence lidí žít v blahobytu a mít všeho nad míru. S tímto úzce souvisí snaha o zvyšování osobního štěstí hromaděním předmětů, majetku, ale i každodenních požitků a prožitků. Konzumní styl života nutí lidi vlastnit výrobky nebo zboží, které nese pomyslnou cennou hodnotu známých značek. Mnoho lidí si však z finančních důvodů nemůže dovolit kupovat originální výrobky nebo zboží. Pokud je po takovém zboží poptávka, vytváří to prostor na trhu, kde jsou nabízeny tyto neoriginální produkty porušující práva duševního vlastnictví. V samotném konzumním stylu života je kladen důraz na smýšlení o nás samotných z pohledu druhých. I to je důvodem, proč je po tomto zboží vysoká poptávka.

Porušování práv duševního vlastnictví má neblahý dopad jak na ekonomickou stránku státu v podobě daňových ztrát, tak na samotné podnikající subjekty, které vyrábějí originální výrobky a zboží. Kvůli porušování práv duševního vlastnictví tyto subjekty přicházejí částečně o zisky z prodeje a dobré jméno své značky. Tato nelegální činnost má samozřejmě dopad i na samotné spotřebitele, kdy může být ohroženo jejich zdraví a bezpečnost zapříčiněné použitím nekvalitních materiálů a nekvalitně odvedenou prací.

Problematika ochrany práv duševního vlastnictví je zakotvena na mezinárodní úrovni, úrovni Evropské unie a národní úrovni. Veškeré mezinárodní smlouvy, úmluvy, dohody, právní předpisy Evropské unie a národní právní předpisy usilují o co nejstabilnější a ucelený postup v boji proti porušování práv duševního vlastnictví. Na národní úrovni se ochranou práv duševního vlastnictví zabývají orgány státní správy. Diplomová práce je postavena na postupech Celní správy, která jako jediný státní orgán má komplexní pravomoci

v samotném výkonu ochrany práv duševního vlastnictví. V období 2006 až 2016 došlo ke změně organizační struktury Celní správy a ke změně v právní úpravě Evropské unie a také v národní právní úpravě. Tyto legislativní změny se týkají ochrany práv duševního vlastnictví orgány Celní správy jak u zboží pod celním dohledem, tak i u zboží na vnitrostátním trhu České republiky. V průběhu těchto let Celní správa postupně získávala širší kompetence v této oblasti.

Celní správa využívá své kompetence při ochraně práv duševního vlastnictví mimo jiné v celním řízení. Je první, která se setkává se zbožím vstupujícím na trh Evropské unie při obchodování se státy mimo Evropskou unii. To je jedna z cest, kdy zboží porušující práva duševního vlastnictví může proniknout na vnitrostátní trh, pokud však během celního řízení není odhaleno. Vnitrostátní trh České republiky je součástí vnitřního trhu Evropské unie. Druhá alternativa, jak se zboží porušující práva duševního vlastnictví může dostat na vnitrostátní trh je jeho přímou výrobou na daném území. Celní správa je zmocněna kompetencemi zasahovat i na vnitrostátním trhu vůči zboží porušující práva duševního vlastnictví. Ze statistických údajů vyplývá, že od roku 2006 do srpna roku 2016 bylo při celním řízení celními orgány zadrženo přibližně šestnáct milionů kusů/párů zboží v hodnotě vyčíslenou majiteli práv přibližně na dvanáct miliard korun českých. Nejčastější zemí původu zboží porušující práva duševního vlastnictví byla Čínská lidová republika. Na vnitrostátním trhu bylo zadrženo přibližně dvanáct milionů kusů/párů zboží, ve výši přibližně tři miliard v hodnotě originálu. Nejvíce zboží bylo zadrženo v kamenných obchodech a na tržnicích. Mezi zboží, které bylo v uplynulých deseti letech zadrženo v největším množství lze zařadit oblečení včetně doplňků oblečení, obuv, hry a hračky. Nejčastěji zneužívanou ochrannou známkou byla značka Adidas u zboží pod celním dohledem a na vnitrostátním trhu se jednalo o značku Lacoste.

Na základě získaných dat a následného zkoumání byly autorem práce zjištěny dílčí nedostatky v současné právní úpravě. Jedná se o lhůty stanovené v rámci postů celních orgánů při přijetí opatření u zboží podezřelého z porušení práv duševního vlastnictví. Délka stanovených lhůt je v mnohých případech velmi striktní. To znamená, že se v tento vymezený časový úsek nestihnou splnit stanovené podmínky. Proto autor práce, ač není právníkem, navrhl prodloužení těchto lhůt. Prodloužení lhůt by mělo přinést dostatek času na zpracování daných požadavků a zefektivnění ochrany práv duševního vlastnictví. Dalším

zjištěným nedostatkem je nejednoznačné specifikování osobního nakládání fyzické osoby se zbožím porušujícím práva duševního vlastnictví. K eliminaci tohoto nedostatku byla navržena přesnější specifikace této oblasti s podmínkami, které vezmou celní orgány v potaz při posuzování, zda je s daným zbožím nakládáno v souladu se zákonem. Hlavním nedostatkem zjištěným v organizaci a řízení práce celních orgánů na úseku ochrany duševního vlastnictví je nedostatečné proškolení příslušníků v této problematice. Tuto problematiku je nutné začlenit již do základního celního kurzu, kde nově přichodí příslušníci získají povědomí o ochraně práv duševního vlastnictví. Následně by se měl v organizaci zavést specializační kurz, který bude prohlubovat znalosti příslušníků týkající se ochrany práv duševního vlastnictví. Poslední věcí, kterou autor práce zmiňuje z důvodu jejího zlepšení, se týká aplikace COPIS. Změna pracovního prostředí této aplikace by byla přínosem pro všechny příslušníky, kteří s ní tak často nepracují. Pro sjednocení a urychlení sepisování protokolů, rozhodnutí a usnesení by autor začlenil elektronické formuláře právě do aplikace COPIS, kde by po zadání vstupních dat docházelo k automatickému vygenerování potřebného dokumentu. Veškeré návrhy k eliminaci zjištěných nedostatků mají prioritně přinést efektivnější a účinnější nástroje k ochraně práv duševního vlastnictví.

7 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Odborné publikace

HUŠEK, Daniel. Úvod do problematiky ochrany práv duševního vlastnictví orgány Celní správy České republiky. *Daně a právo v praxi*. Praha: Wolters Kluwer, 19(4), 2-3. ISSN 1211-7293.

JANKŮ, Martin. Základy práva pro posluchače neprávnických fakult. 5., přeprac. a dopl. vyd. V Praze. ISBN 978-80-7400-494-0.

KOPECKÁ, Světlana. Ochrana průmyslového vlastnictví v České republice a v Evropské unii. Plzeň: Euro Info Centrum, 2001.

KOUKAL, Pavel a Jan NECKÁŘ. *Autorská práva a práva související v daňových souvislostech*. Olomouc: ANAG, 2011. Právo (ANAG). ISBN 978-80-7263-687-7.

KRČMÁŘOVÁ, Markéta. Duševní vlastnictví a nová legislativa. CLO-DOUANE. TYPOS, 2015, 49(1), 10-11. ISSN 0323-0023.

LEŠKA, Rudolf a Petr OSTROUCHOV. Práva duševního vlastnictví: příručka pro Technickou univerzitu v Liberci. Liberec: Technická univerzita v Liberci, 2012. ISBN 978-80-7372-829-8.

MATES, Pavel. Základy správního práva trestního. 5. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2010. Beckovy mezioborové učebnice. ISBN 978-80-7400-357-8.

TELEC, Ivo a Pavel TŮMA. Přehled práva duševního vlastnictví. 2., Česká právní ochrana. Brno: Doplněk, 2006. ISBN 80-7239-198-4.

TÝČ, Vladimír. Průmyslová a autorská práva v mezinárodním obchodě. Praha: Linde, 1997. Vysokoškolské právní učebnice. ISBN 80-720-1102-2.

Úmluva o udělování evropských patentů: European Patent Convention : EPC 2000. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 2007. ISBN 978-80-7282-066-5.

ŠILHART, Marek. Celní správa a ochrana duševního vlastnictví. CLO-DOUANE. DTP a tisk VLTAVA-LABE-PRESS, 2009, 43(9), 14-15. ISSN 0323-0023.

Odborné práce

KOUKAL, Pavel. Souběh ochrany průmyslových vzorů s ochranou autorskoprávní a známkoprávní. Brno, 2007. Disertační práce. Masarykova univerzita, Právnická fakulta, Katedra občanského práva. Vedoucí práce Prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.

Právní předpisy

Zákona České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy ČR, ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 64/1975 Sb., o Pařížské úmluvě na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 69/1975 Sb., o Úmluvě o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 32/1985 Sb., o Úmluvě o ochraně výrobců zvukových záznamů proti nedovolenému rozmnožování jejich zvukových záznamů, ve znění pozdější předpisů

Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součástí ústavního pořádku České republiky

Zákon č. 14/1993 Sb., o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění pozdější předpisů

Zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů

Zákon č. 121/2000 Sb. O právu autorském, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 355/2014 Sb., o působnosti orgánů Celní správy české republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů

Nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES ze dne 13. října 1998 o právní ochraně (průmyslových) vzorů

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví

Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003

Nařízení Komise (EU) 2015/2447, ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Elektronické dokumenty

Celní správa České republiky: Kompetence - čím se zabývá celní správa. Celní správa České republiky [online]. [cit. 2016-07-30]. Dostupné z: <https://www.celnisprava.cz/cz/o-nas/kompetence/Stranky/default.aspx>

Celní správa České republiky: Referát internetové kriminality. Celní správa České republiky [online]. [cit. 2016-07-30]. Dostupné z: <https://www.celnisprava.cz/cz/o-nas/kontakty/Stranky/internetova-kriminalita.aspx>

Celní správa České republiky: Ochrana práv duševního vlastnictví. Celní správa České republiky [online]. [cit. 2016-07-30]. Dostupné z: <https://www.celnisprava.cz/cz/dalsi-kompetence/ochrana-dusevniho-vlastnictvi/Stranky/default.aspx>

Celní správa České republiky: O České CS. Celní správa České republiky [online]. [cit. 2016-07-30]. Dostupné z: <https://www.celnisprava.cz/cz/o-nas/Stranky/o-ceske-cs.aspx>

ČERMÁK, Karel, Eva KOPLÍKOVÁ a Lukáš LORENC. *Metodika a postupy prosazování práv duševního vlastnictví u jednotlivých orgánů veřejné správy České republiky, v jejichž působnosti je prosazování práv z duševního vlastnictví* [online]. ELSO group, 2007 [cit. 2016-06-24]. Dostupné z:

<http://www.dusevni.vlastnictvi.cz/images/dokumenty/Methodika04.pdf>

ČERMÁK, Karel. Právní následky vstupu České republiky do Evropské unie v souvislosti s úpravou průmyslových práv. Nařízení o ochranné známce [online]. ELSO group, 2003 [cit. 2016-06-24]. Dostupné z:

<http://www.dusevnivlastnictvi.cz/images/dokumenty/prosazovanipravdusevnivlastnictvi.pdf>

European e-justice: Právo členského státu - Česká republika. European e-justice [online]. [cit. 2016-07-24]. Dostupné z: https://e-justice.europa.eu/content_member_state_law-6-cz-cs.do

HOŠŤÁLKOVÁ, Dana. Informace o změnách v celní problematice v návaznosti na legislativu ČR a EU – obecné aspekty: Prezentace Celní správy České republiky [online]. In: . 2016, s. 1-28 [cit. 2016-09-05]. Dostupné z: [https://www.celnisprava.cz/cz/celni-urad-praha-ruzyne/aktuality/SiteAssets/Stranky/prezentace-pro-deklaranskou-verejno/CELNÍ ZÁKON PREZENTACEI 13.4.2016.pptx](https://www.celnisprava.cz/cz/celni-urad-praha-ruzyne/aktuality/SiteAssets/Stranky/prezentace-pro-deklaranskou-verejno/CELNÍ_ZÁKON_PREZENTACEI_13.4.2016.pptx)

Ministerstvo kultury: Činnost samostatného oddělení autorského práva. Ministerstvo kultury [online]. [cit. 2016-07-30]. Dostupné z: <https://www.mkcr.cz/cinnost-samostatneho-oddeleni-autorskeho-prava-kontakty-736.html>

MUNKOVÁ, Jindřiška, Ladislav JAKL, Hans-Georg LANDFERMANN a Cornelius RENNER. Prosazování práv z duševního vlastnictví: Učební texty [online]. ELSO group, 2007 [cit. 2016-11-04]. Dostupné z: <http://www.dusevnivlastnictvi.cz/images/dokumenty/TextyIfinal.pdf>

Probační a mediační služba České republiky: Probace. Probační a mediační služba České republiky [online]. [cit. 2016-07-30]. Dostupné z: <https://www.pmscr.cz/probace-dohled-nad-podminene-odsouzenymi/>

Probační a mediační služba České republiky: Mediace. Probační a mediační služba České republiky [online]. [cit. 2016-07-30]. Dostupné z: <https://www.pmscr.cz/mediace/>

SUM, Tomáš. Výklad pojmu právo Evropské unie. In: Epravo.cz [online]. 2005 [cit. 2016-11-05]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/vyklad-pojmu-pravo-evropske-unie-33552.html?mail>

ŠEDIVÝ, Michal. Informace k UCC IA a DA: Prezentace Celní správy České republiky [online]. In: 2015, s. 15 [cit. 2016-08-05]. Dostupné z: http://www.komora.cz/Files/FITPRO/Prezentace/21_symposium/Sedivy_Prezentace-UCC-EDI-052015-fin.pdf

Všechny padělky jsou nebezpečné, padělky léků a léčiv navíc zákeřné.: Prezentace Generálního ředitelství cel [online]. s. 1-4 [cit. 2016-09-25]. Dostupné z: http://www.nebezpecneleky.cz/uploads/organizace/Prezentace_Generalni_reditelstvi_cel.pdf

Úřad průmyslového vlastnictví: Mezinárodní ochranná známka - obecné informace. Úřad průmyslového vlastnictví [online]. 2016 [cit. 2016-07-24]. Dostupné z: <https://www.upv.cz/cs/prumyslova-prava/ochranna-znamky/prihlasovani-do-zahranici/mezinarodni-ochranna-znamka/moz-obecne-informace.html>

Ostatní zdroje

Interní data Celní správy

Statistická data Celní správy

Dotazníkové šetření

8 SEZNAM TABULEK

Tabulka 1 - Dělení práv duševního vlastnictví	35
Tabulka 2 - Zboží pod celním dohledem 2006 – 2016 (srpen).....	62
Tabulka 3 - Nejčastější původ padělaného zboží 2006 – 2016 (srpen)	63
Tabulka 4 - Zboží na vnitrostátním trhu 2006 – 2016 (srpen).....	64
Tabulka 5 - Původ zboží na vnitrostátním trhu 2006 - 2010	64
Tabulka 6 - Původ zboží na vnitrostátním trhu 2011 – 2016 (srpen)	65
Tabulka 7 - Nejčastěji zadržené padělané zboží 2006 - 2011.....	66
Tabulka 8 - Nejčastěji zadržené padělané zboží 2007 – 2016 (srpen).....	66
Tabulka 9 - Nejčastěji padělané ochranné známky u zboží pod celním dohledem 2006 – 2016 (srpen)	67
Tabulka 10 - Nejčastěji padělané ochranné známky na vnitrostátním trhu 2006 – 2016 (srpen)	67
Tabulka 11 - Počet trestných činů dle starého trestního zákona v rámci České republiky..	80
Tabulka 12 - Počet trestných činů dle trestního zákoníku v rámci České republiky.....	80
Tabulka 13 - Počet trestných činů dle starého trestního zákona v rámci Libereckého regionu	80
Tabulka 14 - Počet trestných činů dle trestního zákoníku v rámci Libereckého regionu....	80

9 SEZNAM GRAFŮ

Graf 1 - Legislativní úprava v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví	82
Graf 2 - Lhůty při ochraně práv duševního vlastnictví v rámci postupů u zboží pod celním dohledem.....	82
Graf 3 - Lhůty při ochraně práv duševního vlastnictví v rámci postupů u zboží na vnitrostátním trhu	83
Graf 4 - Interní předpisy v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví.....	84
Graf 5 - Proškolení v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví	84
Graf 6 - Četnost kontrol v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví u zboží pod celním dohledem.....	85
Graf 7 - Četnost kontrol v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví u zboží na vnitrostátním trhu	86
Graf 8 - Účinnost kontrol v oblasti ochrany duševního vlastnictví	86
Graf 9 - Spokojenost s pracovním prostředím	87
Graf 10 - Motivace zaměstnavatelem k výkonu služby.....	88
Graf 11 - Motivace k výkonu služby	88
Graf 12 - Pohlaví respondentů	89
Graf 13 - Služební zařazení	90
Graf 14 - Nejvýše dosažené vzdělání	90
Graf 15 - Délka služebního poměru.....	91

10 SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 - Vývoj právní úpravy u zboží pod celním dohledem.....	32
Obrázek 2 - Vývoj právní úpravy u zboží na vnitrostátním trhu	33
Obrázek 3 - Schéma přijetí opatření z moci úřední	46
Obrázek 4 - Schéma přijetí opatření po schválení žádosti o přijetí opatření	48
Obrázek 5 - Schéma přijetí opatření na vnitrostátním trhu z moci úřední.....	55
Obrázek 6 - Schéma přijetí opatření na vnitrostátním trhu po schválení žádosti o přijetí opatření	56

11 SEZNAM ZKRATEK

ČOI – Česká obchodní inspekce

ČR – Česká republika

EPO – Evropský patentový úřad

ESVO – Evropské sdružení volného obchodu

EU – Evropská unie

EUIPO – Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

GATT – všeobecné dohody o clech a volném obchodu

GŘC – Generální ředitelství cel

OECD – Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj

OHIM – Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu

OSN – Organizace spojených národů

SZPI - Státní zemědělská a potravinářská inspekce

TRIPS - Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví

WIPO – Světová organizace duševního vlastnictví

WTO – Světová obchodní organizace

12 PŘÍLOHY

Příloha č. 1 - Seznam členských států WIPO

Příloha č. 2 - Seznam členských států Pařížské úmluvy

Příloha č. 3 - Seznam členských států Evropského patentového úřadu

Příloze č. 4 - Ostatní mezinárodní smlouvy, dohody a úmluvy související s duševním vlastnictvím

Příloha č. 5 - Ostatní právní předpisy Evropské unie a Judikatury Evropského soudního dvora související s duševním vlastnictvím

Příloha č. 6 - Ostatní právní předpisy národní legislativy související s duševním vlastnictvím

Příloha č. 7 - Formulář žádosti o přijetí opatření

Příloha č. 8 - Formulář žádosti o přijetí opatření na vnitrostátním trhu

Příloha č. 9 – Formulář dotazníku

Příloha č. 10 – Odpovědi k otevřené otázce č. 9

Příloha č. 11 - Odpovědi k otevřené otázce č. 13

Příloha č. 1 - Seznam členských států WIPO

Afghanistan	Lebanon
Albania	Lesotho
Algeria	Liberia
Andorra	Libya
Angola	Lithuania
Antigua and Barbuda	Luxembourg
Argentina	Madagascar
Armenia	Malawi
Australia	Malaysia
Austria	Maldives
Azerbaijan	Mali
Bahamas	Malta
Bahrain	Mauritania
Bangladesh	Mauritius
Barbados	Mexico
Belarus	Monaco
Belgium	Mongolia
Belize	Montenegro
Benin	Morocco
Bhutan	Mozambique
Bolivia (Plurinational State of)	Myanmar
Bosnia and Herzegovina	Namibia
Botswana	Nepal
Brazil	Netherlands
Brunei Darussalam	New Zealand
Bulgaria	Nicaragua
Burkina Faso	Niger
Burundi	Nigeria
Cabo Verde	Niue
Cambodia	Norway
Cameroon	Oman
Canada	Pakistan
Central African Republic	Panama
Chad	Papua New Guinea
Chile	Paraguay
China	Peru
Colombia	Philippines
Comoros	Poland
Congo	Portugal
Costa Rica	Qatar
Côte d'Ivoire	Republic of Korea
Croatia	Republic of Moldova
Cuba	Romania
Cyprus	Russian Federation

Czech Republic	Rwanda
Democratic People's Republic of Korea	Saint Kitts and Nevis
Democratic Republic of the Congo	Saint Lucia
Denmark	Saint Vincent and the Grenadines
Djibouti	Samoa
Dominica	San Marino
Dominican Republic	Sao Tome and Principe
Ecuador	Saudi Arabia
Egypt	Senegal
El Salvador	Serbia
Equatorial Guinea	Seychelles
Eritrea	Sierra Leone
Estonia	Singapore
Ethiopia	Slovakia
Fiji	Slovenia
Finland	Somalia
France	South Africa
Gabon	Spain
Gambia	Sri Lanka
Georgia	Sudan
Germany	Suriname
Ghana	Swaziland
Greece	Sweden
Grenada	Switzerland
Guatemala	Syrian Arab Republic
Guinea	Tajikistan
Guinea-Bissau	Thailand
Guyana	Republic of Macedonia
Haiti	Togo
Holy See	Tonga
Honduras	Trinidad and Tobago
Hungary	Tunisia
Iceland	Turkey
India	Turkmenistan
Indonesia	Tuvalu
Iran (Islamic Republic of)	Uganda
Iraq	Ukraine
Ireland	United Arab Emirates
Israel	United Kingdom
Italy	United Republic of Tanzania
Jamaica	United States of America
Japan	Uruguay
Jordan	Uzbekistan
Kazakhstan	Vanuatu
Kenya	Venezuela

Kiribati	Viet Nam
Kuwait	Yemen
Kyrgyzstan	Zambia
Lao People's Democratic Republic	Zimbabwe
Latvia	

Příloha č. 2 - Seznam členských států Pařížské úmluvy

Albania	Lebanon
Algeria	Lesotho
Andorra	Liberia
Angola	Libya
Antigua and Barbuda	Liechtenstein
Argentina	Lithuania
Armenia	Luxembourg
Australia	Madagascar
Austria	Malawi
Azerbaijan	Malaysia
Bahamas	Mali
Bahrain	Malta
Bangladesh	Mauritania
Barbados	Mauritius
Belarus	Mexico
Belgium	Monaco
Belize	Mongolia
Benin	Montenegro
Bhutan	Morocco
Bolivia (Plurinational State of)	Mozambique
Bosnia and Herzegovina	Namibia
Botswana	Nepal
Brazil	Netherlands
Brunei Darussalam	New Zealand
Bulgaria	Nicaragua
Burkina Faso	Niger
Burundi	Nigeria
Cambodia	Norway
Cameroon	Oman
Canada	Pakistan
Central African Republic	Panama
Chad	Papua New Guinea
Chile	Paraguay
China	Peru
Colombia	Philippines
Comoros	Poland
Congo	Portugal
Costa Rica	Qatar
Côte d'Ivoire	Republic of Korea
Croatia	Republic of Moldova
Cuba	Romania
Cyprus	Russian Federation
Czech Republic	Rwanda
Democratic People's Republic of Korea	Saint Kitts and Nevis

Democratic Republic of the Congo	Saint Lucia
Denmark	Saint Vincent and the Grenadines
Djibouti	Samoa
Dominica	San Marino
Dominican Republic	Sao Tome and Principe
Ecuador	Saudi Arabia
Egypt	Senegal
El Salvador	Serbia
Equatorial Guinea	Seychelles
Estonia	Sierra Leone
Finland	Singapore
France	Slovakia
Gabon	Slovenia
Gambia	South Africa
Georgia	Spain
Germany	Sudan
Ghana	Sweden
Greece	Switzerland
Grenada	Syrian Arab Republic
Guatemala	Tajikistan
Guinea	Thailand
Guinea-Bissau	the former Yugoslav Republic of Macedonia
Guyana	Togo
Haiti	Tonga
Holy See	Trinidad and Tobago
Honduras	Tunisia
Hungary	Turkey
Iceland	Turkmenistan
India	Uganda
Iran (Islamic Republic of)	Ukraine
Iraq	United Arab Emirates
Ireland	United Kingdom
Israel	United Republic of Tanzania
Italy	United States of America
Indonesia	Uruguay
Jamaica	Uzbekistan
Japan	Venezuela (Bolivarian Republic of)
Jordan	Viet Nam
Kazakhstan	Yemen
Kenya	Zambia
Kuwait	Zimbabwe
Kyrgyzstan	
Lao People's Democratic Republic	
Latvia	

Příloha č. 3 - Seznam členských států Evropského patentového úřadu

Kód	Členský stát	Od té doby
AL	Albánie	1.5.2010
NA	Rakousko	1.5.1979
BÝT	Belgie	7.10.1977
BG	Bulharsko	1.7.2002
CH	Švýcarsko	7.10.1977
CY	Kypr	1.4.1998
CZ	Česká republika	1.7.2002
DE	Německo	7.10.1977
DK	Dánsko	1.1.1990
EE	Estonsko	1.7.2002
ES	Španělsko	1.10.1986
FI	Finsko	1.03.1996
FR	Francie	7.10.1977
GB	Spojené království	7.10.1977
GR	Řecko	1.10.1986
HR	Chorvatsko	1.01.2008
HU	Maďarsko	1.1.2003
TJ	Irsko	1.08.1992
IS	Island	1.11.2004
TO	Itálie	1.12.1978
LI	Lichtenštejnsko	1.4.1980
LT	Litva	1.12.2004
LU	Lucembursko	7.10.1977
LV	Lotyšsko	1.7.2005
MC	Monaco	1.12.1991
MK	Bývalá jugoslávská republika Makedonie	1.1.2009
MT	Malta	1.3.2007
NL	Nizozemí	7.10.1977
NE	Norsko	1.01.2008
PL	Polsko	1.3.2004
PT	Portugalsko	1.1.1992
RO	Rumunsko	1.3.2003
RS	Srbsko	1.10.2010
SE	Švédsko	1.5.1978
SI	Slovinsko	1.12.2002
SK	Slovensko	1.7.2002
SM	San Marino	1.7.2009
TR	krocan	1.11.2000

Příloze č. 4 - Ostatní mezinárodní smlouvy, dohody a úmluvy související s duševním vlastnictvím

- Všeobecná úmluva o autorském právu uzavřená v Ženevě 6. 9. 1952 a revidována v Paříži 24. 7. 1971 (vyhláška ministra zahraničních věcí č. 134/1980 Sb.)
- smlouva o patentové spolupráci (PCT) přijatá ve Washingtonu dne 19. 6. 1970, změněná dne 28. 9. 1979, dne 3. 2. 1984 a dne 3. 10. 2001 (sdělení č. 296/1991 Sb., ve znění pozdějších změn)
- Štrasburská dohoda o mezinárodním patentovém třídění ze dne 24. 3. 1971, změněná dne 28. 9. 1979 (vyhláška č. 110/1978 Sb., ve znění vyhlášky č. 86/1985 Sb.)
- Lisabonská dohoda na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu ze dne 31. 10. 1958, revidovaná ve Stockholmu dne 14. 7. 1967, změněná dne 28. 9. 1979 (vyhláška č. 77/1975 Sb., ve znění vyhlášky č. 79/1985 Sb.)
- Budapešťská smlouva o mezinárodním uznávání uložení mikroorganismů k účelům patentového třídění přijatá na Budapešťské diplomatické konferenci dne 28. 4. 1979, změněná v roce 1980 (vyhláška č. 212/1989 Sb.)
- smlouva o známkovém právu (TLT) sjednaná v Ženevě dne 27. 10. 1994 (sdělení č. 199/1996 Sb.)
- smlouva Světové organizace duševního vlastnictví o právu autorském Ženeva 1996 (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 33/2002 Sb. m.s.)

Příloha č. 5 - Ostatní právní předpisy Evropské unie a Judikatury Evropského soudního dvora související s duševním vlastnictvím

Nářízení

- nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin
- nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství
- nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96 ze dne 23. července o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin
- nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 7733/2002 z 22. dubna 2002 o implementaci vrcholové domény eu
- nařízení Komise (ES) č. 874/2004 z 28. dubna 2004 stanovící pravidla veřejného pořádku týkající se implementace a fungování vrcholové domény eu a principů její registrace
- nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 816/2006 ze dne 17. května 2006 o nucených licencích na patenty týkající se výroby farmaceutických výrobků na vývoz do zemí s problémy v oblasti veřejného zdraví
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčení pro léčivé přípravky (kodifikované znění)

- nařízení Rady (ES) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

Směrnice

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES ze dne 13. října 1998 o právní ochraně (průmyslových) vzorů
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů
- směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci některých pravidel z oboru práva autorského a práv příbuzných k právu autorskému vztahujících se na satelitní vysílání a kabelový přenos
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti
- směrnice Rady 87/54/EHS ze dne 16. prosince 1986 o právní ochraně topografií polovodičových výrobků
- směrnice Rady 27/54/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (89/104/EHS)
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/84/ES ze dne 20. listopadu 1998 o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb veřejných podmíněným přístupem
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES ze dne 13. října 1998 o právní ochraně (průmyslových) vzorů

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/44/ES ze dne 6. července 1998 o právní ochraně biotechnologických vynálezů
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/84/ES ze dne 27. září 2001 o právu na opětý prodej ve prospěch autora originálu uměleckého díla
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/116/ES ze dne 12. prosince 2006 o harmonizaci ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících

Judikatura Evropského soudního dvora

- Rozsudek ESD ve věci C-405/03 – Class International BV v. Colgate-Palmolive Company a další
- Stanovisko GA ve věci C-446/09 – Nokia Corporation v Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs
- Rozsudek ESD ve spojených věcech C-446/09 a C-495/09, jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článků 234 a 267 SFEU (koninklijke Philips Electronics – C-446/09 vs. Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, Paf East Sourcing, Ltd, Röhling Hong Kong Ltd, Röhling Belgium NV a Nokia Corporation – C-495/09 vs. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs)

Příloha č. 6 - Ostatní právní předpisy národní legislativy související s duševním vlastnictvím

Zákony

- zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 14/1993 Sb., o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 206/2000 Sb., o ochraně biotechnologických vynálezů a o změně zákona č. 132/1989 Sb., o ochraně práv k novým odrudám rostlin a plemenům zvířat ve znění zákona č. 93/1996 Sb.;
- zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrudám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrudách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrudám)
- zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů

- zákon č. 173/2002 Sb., o poplatcích za udržování patentů a dodatkových ochranných osvědčení pro léčiva a pro přípravky na ochranu rostlin a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 377/2005 Sb.
- zákona č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích a o změně zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Vyhlášky

- vyhláška 550/1990 Sb., o řízení ve věcech vynálezů a průmyslových vzorů, ve znění vyhlášky č. 21/2002 Sb.
- vyhláška č. 97/2004 Sb., k provedení zákona o ochranných známkách
- vyhláška č. 358/2014 Sb., k provedení některých ustanovení zákona o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví ve znění pozdějších změn a doplnění

Příloha č. 7 - Formulář žádosti o přijetí opatření

EVROPSKÁ UNIE – ŽÁDOST O PŘIJETÍ OPATŘENÍ

1	1. Žadatel Jméno*: Adresa*: Město*: PSČ: Země*: Číslo EORI: DIČ: IČ: Telefon: (+) Mobilní telefon: (+) Fax: (+) E-mail: Internetová stránka:	Vyhrazeno pro úřední záznamy Datum doručení Evidenční číslo žádosti PŘÁVA DÚŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ ŽÁDOST O PŘIJETÍ OPATŘENÍ CELNÍCH ORGÁNŮ podle článku 6 nařízení (EU) č. 608/2013 2*. Unijní žádost ☐ Vnitrostátní žádost ☐
	3*. Postavení žadatele ☐ Držitel práv ☐ Osoba nebo subjekt s oprávněním užívat předmětná práva duševního vlastnictví ☐ Kolektivní správce práv duševního vlastnictví ☐ Profesioní subjekt ochrany práv ☐ Skupina producentů produktů používajících zeměpisné označení nebo zástupce takové skupiny ☐ Hospodářský subjekt oprávněný používat zeměpisné označení ☐ Kontrolní subjekt nebo orgán příslušný pro zeměpisné označení ☐ Držitel výlučné licence pro území dvou či více členských států	
1	4. Zástupce podávající žádost jménem žadatele Společnost: Jméno*: Adresa*: Město*: PSČ: Země*: Telefon: (+) Mobilní telefon: (+) Fax: (+)	☐ Doklad o zmocnění jednat jako zástupce je přiložen
	5*. Druh práv, jichž se žádost týká ☐ Ochranná známka zapsaná v členském státě (NTM) ☐ Ochranná známka Společenství (CTM) ☐ Mezinárodní zapsaná ochranná známka (ITM) ☐ Průmyslový vzor zapsaný v členském státě (ND) ☐ Zapsaný průmyslový vzor Společenství (CDR) ☐ Mezinárodní zapsaný průmyslový vzor (ICD) ☐ Nezapsaný (průmyslový) vzor Společenství (CDU) ☐ Autorské a související právo (NCPR) ☐ Obchodní název (NTN) ☐ Topografie polovodičového výrobku (NTSP) ☐ Patent podle vnitrostátních právních předpisů (NPT) ☐ Patent podle práva Unie (UPT) ☐ Užítý vzor (NUM)	Zeměpisné označení / označení původu: ☐ zemědělských produktů a potravin (CGIP) ☐ vína (CGIW) ☐ aromatizovaných vinných nápojů (CGIA) ☐ lihovin (CGIS) ☐ jiných produktů (NGI) ☐ stanovené v dohodách mezi Uníí a třetími zeměmi (CGIL) Odrůdové právo: ☐ vnitrostátní (NPVR) ☐ Společenství (CPVR) Dodatkové ochranné osvědčení: ☐ pro léčivé přípravky (SPCM) ☐ pro přípravky na ochranu rostlin (SPCP)
	6*. Členský stát nebo – je-li podávána unijní žádost – členské státy, v nichž má být podle žádosti přijato opatření celních orgánů ☐ VŠECHNY ČLENSKÉ STÁTY ☐ BE ☐ BG ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ IE ☐ EL ☐ ES ☐ FR ☐ HR ☐ IT ☐ CY ☐ LV ☐ LT ☐ LU ☐ HU ☐ MT ☐ NL ☐ AT ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SI ☐ SK ☐ FI ☐ SE ☐ UK	
	7. Právní zástupce Společnost: Jméno*: Adresa*: Město*: PSČ: Země*: Telefon: (+) Mobilní telefon: (+) Fax: (+) E-mail: Internetová stránka:	8. Technický zástupce Společnost: Jméno*: Adresa*: Město*: PSČ: Země*: Telefon: (+) Mobilní telefon: (+) Fax: (+) E-mail: Internetová stránka:
	9. Je-li podávána unijní žádost, jsou údaje o zmocněném právním a technickém zástupci uvedeny v příloze č.	
	10. Postup pro zničení zboží v malých zásilkách ☐ Žádám, aby byl použit postup podle článku 26 nařízení (EU) č. 608/2013, a souhlasím s tím, že na žádost celních orgánů uhradím náklady na zničení zboží podle tohoto postupu.	

* tato políčka jsou povinná a musí být vyplněna

1

(+) vyplněno musí být alespoň jedno z těchto políček

Nelegální zboží	
<p>20. Udaje o zboží</p> <p>Právo duševního vlastnictví č.:</p> <p>Popis zboží:</p> <p>Kód dle celní nomenklatury:</p> <p>Minimální hodnota:</p>	<p>☐ Omezené použití</p> <p>☐ Viz příloha č.</p>
<p>21. Charakteristické znaky zboží</p> <p>Umístění na zboží:</p> <p>Popis:</p>	<p>☐ Omezené použití</p> <p>☐ Viz příloha č.</p>
<p>22. Místo výroby</p> <p>Země:</p> <p>Společnost:</p> <p>Adresa:</p> <p>Město:</p>	<p>☐ Omezené použití</p> <p>☐ Viz příloha č.</p>
<p>23. Zúčastněné společnosti</p> <p>Úloha:</p> <p>Název:</p> <p>Adresa:</p> <p>Město:</p>	<p>☐ Omezené použití</p> <p>☐ Viz příloha č.</p>
<p>24. Obchodníci</p>	<p>☐ Omezené použití</p> <p>☐ Viz příloha č.</p>
<p>25. Udaje o distribuci zboží</p>	<p>☐ Omezené použití</p> <p>☐ Viz příloha č.</p>
<p>26. Balení</p> <p>Druh balení:</p> <p>Počet položek v balení:</p> <p>Popis (včetně charakteristických znaků):</p>	<p>☐ Omezené použití</p> <p>☐ Viz příloha č.</p>
<p>27. Průvodní doklady</p> <p>Druh dokumentu:</p> <p>Popis:</p>	<p>☐ Omezené použití</p> <p>☐ Viz příloha č.</p>

28. Doplňující informace ☐	☐ Omezené použití						
☐ Viz příloha č.							
29. Závazky Podpisem této žádosti se zavazují, že: <ul style="list-style-type: none"> • příslušnému celnímu útvaru, jenž tuto žádost schválil, neprodleně podle článku 15 nařízení (EU) č. 608/2013 oznámím změny v údajích uvedených v této žádosti a jejich přílohách, • postoupím příslušnému celnímu útvaru, jenž tuto žádost schválil, aktualizaci údajů uvedených v čl. 6 odst. 3 písm. g), h) a i) nařízení (EU) č. 608/2013, které jsou relevantní z hlediska analýzy a posouzení, jež celní orgány provádějí u rizik porušení práv duševního vlastnictví, která jsou předmětem této žádosti, • přijmu odpovědnost za podmínky článku 28 nařízení (EU) č. 608/2013 a uhradím náklady podle článku 29 uvedeného nařízení. Souhlasím s tím, aby veškeré údaje uvedené v této žádosti zpracovaly Evropská komise a členské státy.							
30. Podpis*							
Datum (DD/MM/RRRR)	Podpis žadatele						
Místo	Jméno (húlkovým písmem)						
Vyhrazeno pro úřední záznamy Rozhodnutí celních orgánů (ve smyslu oddílu 2 nařízení (EU) č. 608/2013) <ul style="list-style-type: none"> ☐ Žádosti se vyhovuje v plném rozsahu. ☐ Žádosti se vyhovuje částečně (k právům schváleným dle žádosti viz příložený seznam). <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 33%; padding: 5px;">Datum přijetí (DD/MM/RRRR)</td> <td style="width: 33%; padding: 5px;">Podpis a razítko</td> <td style="width: 33%; padding: 5px;">Příslušný celní útvar</td> </tr> </table> <p style="margin-top: 20px;">Datum ukončení platnosti žádosti: Případná žádost o prodloužení lhůty, v níž mají celní orgány přijmout opatření, musí být příslušnému celnímu útvaru doručena nejpozději 30 pracovních dnů před datem ukončení platnosti.</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ Žádost se zamítá. <p style="margin-left: 20px;">Rozhodnutí včetně důvodů částečného či úplného zamítnutí žádosti a včetně poučení o možnosti odvolání je připojeno.</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 33%; padding: 5px;">Datum (DD/MM/RRRR)</td> <td style="width: 33%; padding: 5px;">Podpis a razítko</td> <td style="width: 33%; padding: 5px;">Příslušný celní útvar</td> </tr> </table>		Datum přijetí (DD/MM/RRRR)	Podpis a razítko	Příslušný celní útvar	Datum (DD/MM/RRRR)	Podpis a razítko	Příslušný celní útvar
Datum přijetí (DD/MM/RRRR)	Podpis a razítko	Příslušný celní útvar					
Datum (DD/MM/RRRR)	Podpis a razítko	Příslušný celní útvar					

Příloha č. 8 - Formulář žádosti o přijetí opatření na vnitrostátním trhu

Příloha č. 1 k vyhlášce č.358/2014 Sb.

ŽÁDOST O PŘIJETÍ OPATŘENÍ NA VNITROSTÁTNÍM TRHU	
1	1. Žadatel Obchodní firma nebo jméno, popřípadě název*: Adresa sídla nebo bydliště*: PSČ*: Stát*: IČO: DIČ: Telefon (+): Mobilní telefon (+): Fax (+): E-mail (+): Internetová stránka:
	Vyhrazeno pro úřední záznamy Datum přijetí: Evidenční číslo žádosti: <input type="text"/> ŽÁDOST O PŘIJETÍ OPATŘENÍ NA VNITROSTÁTNÍM TRHU podle § 7 zákona č. 355/2014 Sb.
1	2. Postavení žadatele ☐ Držitel práva ☐ Osoba oprávněná užívat práva ☐ Kolektivní správce autorských práv ☐ Profesionální organizace ochrany práv duševního vlastnictví ☐ Skupina producentů produktů používající zeměpisná označení nebo zástupci takové skupiny ☐ Hospodářský subjekt oprávněný používat zeměpisné označení ☐ Držitel výlučné licence
	3. Zástupce žadatele Obchodní firma nebo jméno, popřípadě název*: Adresa sídla nebo bydliště*: PSČ*: Stát*: Telefon (+): Mobilní telefon (+): Fax (+): Internetová stránka: ☐ Doklad o oprávnění jednat jako zástupce je přiložen
1	4. Druhy práv, na která se žádost vztahuje ☐ národní ochranná známka ☐ ochranná známka Společenství ☐ mezinárodní ochranná známka s designací pro ČR ☐ zapsaný národní průmyslový vzor ☐ zapsaný průmyslový vzor Společenství ☐ nezapsaný průmyslový vzor Společenství ☐ autorská práva nebo práva související ☐ obchodní firma ☐ topografie polovodičových výrobků Zeměpisné označení/Označení původu ☐ pro zemědělské produkty a potraviny ☐ pro víno ☐ pro aromatizované nápoje na bázi vína ☐ pro lihoviny ☐ pro jiné produkty uvedené v dohodách mezi EU a třetími zeměmi ☐ označení podle národních předpisů ☐ národní patent ☐ evropský, resp. unijní patent ☐ užitný vzor Odrůdové právo ☐ národní ☐ Společenství Dodatkové ochranné osvědčení ☐ pro léčivé přípravky ☐ pro přípravky na ochranu rostlin

* Uvedení těchto údajů je povinné.

(+) Uveden musí být alespoň jeden z těchto údajů v dané části žádosti.

5. Seznam práv, na která se žádost vztahuje					
Pořadové číslo	Druh práva	Číslo zápisu práva v příslušném registru	Datum zápisu práva v příslušném registru	Datum konce platnosti zápisu práva v příslušném registru	Seznam zboží, na které se právo vztahuje, podle tříd příslušné mezinárodní klasifikace ¹
Další práva jsou uvedena v příloze této žádosti č. _____					
6. Kontaktní osoba pro právní záležitosti			7. Kontaktní osoba pro technické záležitosti		
Obchodní firma nebo jméno, popřípadě název*: Adresa sídla nebo bydliště*: PSČ*: Stát*: Telefon (+): Mobilní telefon (+): Fax (+): E-mail(+): Internetová stránka:			Obchodní firma nebo jméno, popřípadě název*: Adresa sídla nebo bydliště*: PSČ*: Stát*: Telefon (+): Mobilní telefon (+): Fax (+): E-mail(+): Internetová stránka:		
Skutečnosti, které umožňují přijetí opatření na vnitrostátním trhu – údaje o zboží, se kterým je na vnitrostátním trhu nakládáno se souhlasem držitele práva					
8. Údaje o zboží: Pořadové číslo práva duševního vlastnictví: Popis zboží, jeho charakteristika včetně technických a zvláštních znaků, jeho značení, evropského zbožívého kódu (EAN) nebo QR kódu, je-li jím zboží opatřeno*:					
☐ viz příloha č. _____ ☐ Omezený rozsah použití					
9. Subjekt, který se zbožím nakládá: Obchodní firma nebo jméno, popřípadě název*: Adresa sídla nebo bydliště*: PSČ*: Stát*: Telefon (+): Mobilní telefon (+): Fax (+): E-mail (+): Internetová stránka:					
☐ viz příloha č. _____ ☐ Omezený rozsah použití					
10. Balení zboží: Druh balení: Počet položek v balení: Charakteristika balení: Popis:					
☐ viz příloha č. _____ ☐ Omezený rozsah použití					
11. Doplnující informace:					
☐ viz příloha č. _____					

¹ Údaj se vyplňuje pouze ve vztahu k ochranné známce.

Skutečnosti, které umožňují přijetí opatření na vnitrostátním trhu – údaje o zboží porušujícím právo duševního vlastnictví		
12. Údaje o zboží:		
Pořadové číslo práva duševního vlastnictví, které zboží porušuje:		☐ Omezený rozsah použití
Druh zboží:		☐ viz příloha č.
13. Subjekt, který se zbožím nakládá:		
Obchodní firma nebo jméno, popřípadě název*:		☐ Omezený rozsah použití
Adresa sídla nebo bydliště*:		
PSČ*:		
Stát*:		
Telefon (+):		
Mobilní telefon (+):		
Fax (+):		
E-mail (+):		
Internetová stránka:		☐ viz příloha č.
14. Balení zboží:		
Druh balení:		☐ Omezený rozsah použití
Počet položek v balení:		
Charakteristika balení:		
Popis (včetně charakteristických znaků):		☐ viz příloha č.
15. Doplnující údaje (např. o distribuci, zúčastněných osobách):		
		☐ Omezený rozsah použití
		☐ viz příloha č.
16. Další informace, které má držitel práva k dispozici:		
		☐ Omezený rozsah použití
		☐ viz příloha č.
17. Prohlášení:		
Podpisem této žádosti beru na vědomí, že počínaje okamžikem jejího schválení jsem povinen oznámit určenému celnímu úřadu (Celní úřad pro Královéhradecký kraj) skutečnosti, které mohou být důvodem pro zrušení rozhodnutí pro vnitrostátní trh nebo změny údajů uvedených v rozhodnutí pro vnitrostátní trh. Jsem si vědom, že uvedené skutečnosti nebo změny údajů jsem povinen oznámit do 3 pracovních dnů ode dne, kdy tyto skutečnosti zjistím, nejpozději však do 10 pracovních dnů ode dne, kdy tyto skutečnosti nebo změny údajů nastaly, a to v souladu s ustanovením § 12 odst. 1 a 2 zákona č. 355/2014 Sb.		
	Jméno žadatele nebo jeho zástupce	
Datum (DD/MM/RRRR)		Podpis žadatele nebo jeho zástupce
Místo		
18. Pro úřední záznamy		
Rozhodnutí celního úřadu		
☐ Žádost byla schválena v plném rozsahu		
Rozhodnutí je uvedeno v příloze		
☐ Žádost byla schválena částečně (seznam práv, pro která byla žádost schválena je uveden v příloze)		
Rozhodnutí je uvedeno v příloze		
Datum (DD/MM/RRRR)	Podpis a otisk razítka	Příslušný celní úřad
Lhůta, ve které mají orgány celní správy přijmout opatření na vnitrostátním trhu, skončí dne:		
Žádost o prodloužení lhůty, ve které mají orgány celní správy přijmout opatření na vnitrostátním trhu, musí být u příslušného celního úřadu podána nejméně 15 dnů před uplynutím lhůty, o jejíž prodloužení je žádáno.		
☐ Žádost byla zamítnuta		
Rozhodnutí je uvedeno v příloze		
Datum (DD/MM/RRRR)	Podpis a otisk razítka	Příslušný celní úřad

Příloha č. 9 – Formulář dotazníku

Dotazník - názor na právní úpravu, organizaci a řízení práce na úseku ochrany duševního vlastnictví v rámci Celní správy.

Vážené kolegyně a vážení kolegové,
jsem studentem Provozně ekonomické fakulty, České zemědělské univerzity v Praze a zpracovávám diplomovou práci na téma Ochrana duševního vlastnictví orgány Celní správy. Tímto se na Vás obracím s prosbou o vyplnění následujícího dotazníku, který bude sloužit jako podklad pro praktickou část mé diplomové práce. Vyplněním dotazníku dáte najevo svůj postoj k právní úpravě, organizaci a řízení práce na úseku ochrany duševního vlastnictví. Dotazník je zcela anonymní a získaná data budou využita pouze pro účely této práce. Dále se získanými daty bude zacházeno diskrétně, v souladu s etickým a morálním kodexem.

Děkuji za Váš čas, ochotu a porozumění.

Tomáš Drahoňovský

*Povinné pole

1) Považujete stávající legislativní úpravu v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví za dostatečnou? *

- Rozhodně ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Rozhodně ne
- Nedokážu posoudit

2) Považujete stanovené lhůty při ochraně práv duševního vlastnictví v rámci postupů u zboží pod celním dohledem za dostatečné?

Otázka není určena příslušníkům odboru Dohledu

- Rozhodně ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Rozhodně ne
- Nedokážu posoudit

3) Považujete stanovené lhůty při ochraně práv duševního vlastnictví v rámci postupů u zboží na vnitrostátním trhu za dostatečné?

Otázka není určena příslušníkům Celního řízení

- Rozhodně ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Rozhodně ne
- Nedokážu posoudit

4) Domníváte se, že stávající interní předpisy v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví jsou dostatečné? *

- Rozhodně ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Rozhodně ne
- Nedokážu posoudit

5) Byli jste proškoleni v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví? *

- Ano
- Ne, ani o školení nemám zájem
- Ne, ale o školení bych měl/a zájem

6) Považujete četnost kontrol v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví u zboží pod celním dohledem za dostatečnou?

Otázka není určena příslušníkům odboru Dohledu

- Rozhodně ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Rozhodně ne
- Nedokážu posoudit

7) Považujete četnost kontrol v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví u zboží na vnitrostátním trhu za dostatečnou?

Otázka není určena příslušníkům Celního řízení

- Rozhodně ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Rozhodně ne
- Nedokážu posoudit

8) Jeví se Vám kontroly prováděné v oblasti ochrany duševního vlastnictví jako účinné? *

- Rozhodně ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Rozhodně ne
- Nedokážu posoudit

9) Napište svůj vlastní názor na problematiku ochrany duševního vlastnictví orgány Celní správy.

10) Jste spokojeni s Vaším pracovním prostředím? *

1 2 3 4 5

Spokojen/a Nespokojen/a

11) Motivuje Vás Celní správa jako zaměstnavatel k výkonu služby? *

1 2 3 4 5

Určitě ano Určitě ne

12) Co Vás nejvíce motivuje k výkonu služby? *

- Finanční ohodnocení
- Osobní růst a rozvoj
- Respekt a uznání na pracovišti
- Jiné:

13) Napište svůj vlastní názor na organizaci a řízení práce v oblasti duševního vlastnictví.

14) Jaké je Vaše pohlaví? *

- Muž
- Žena

15) Na jakém oddělení/odboru sloužíte? *

16) Zaškrtněte Vaše nejvyšší dosažené vzdělání. *

- Střední škola s maturitou
- Vyšší odborná škola
- Vysoká škola

17) Jaká je délka Vašeho služebního poměru? *

- méně než 1 rok
- 1 až 3 let
- 3 až 10 let
- více jak 10 let

Používá technologii

Příloha č. 10 – Odpovědi k otevřené otázce č. 9

- Funguje dobře ve větší části se již vyskytuje v mizivém množství.
- Bylo by vhodné zavést nějaká školení v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví, jak pro nové příslušníky, kteří s touto problematikou teprve začínají, tak např. pravidelná školení pro referenty duševního vlastnictví a jiné zúčastněné příslušníky. Bylo by vhodné v této oblasti také rozšířit výuku na ZCK.
- Problematiku ochrany práv duševního vlastnictví považují za jedno z stěžejních témat spadající do zákazů a omezení.
- ochrana duševního vlastnictví u CS končí na tržnicích, maximálně ve večerkách...
- Nebyl jsem proškolen
- CS věnuje problematice dostatečnou pozornost, možná až zbytečnou v poměru s ostatním zbožím podléhajícím zákazům a omezením
- Viz bod 13.
- Nesmyslně krátké lhůty, nefungující nový zákon - v 99% případů nedochází k žádnému potrestání viníka, pouze je zlikvidováno zboží = nekonečný příběh kontrol, kterým se "pachatelé" pouze smějí.
- Jak jsem napsal, nemám žádné školení jen беру postřehy z terénu a od kolegů. Dále si myslím, že by mohl být nějaký lepší portál s přehledem vymáhaných ochrany známek.
- Z ochrany práv duševního vlastnictví daně neplynou. Pomáháme zvyšovat zisky bohatým značkovým firmám. Ale v našem čárkovém systému je to jednoduchá čárka.
- Dokázal bych si představit nastavení současné legislativy tak, aby celní orgány měli povinnost udělovat vyšší sankce za porušování zákazu užití nekalých obchodních praktik v souvislosti s nabídkou, prodejem nebo dovozem zboží porušujícího práva duševního vlastnictví, např. tak, jak je tomu u správních deliktů za neoprávněné umožnění skladování nebo prodej neznačených tabákových výrobků ve smyslu ustanovení § 135zk odst. 1 písm. a) zákona
- č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o spotřebních daních"), avšak vzhledem k teprve nedávnému nabytí účinnosti zákona č. 355/2014 Sb., o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví (dále jen "zákon

o duševním vlastnictví") je nyní předčasné dělat závěry. Faktem ale zůstává, že za správní delikt dle ustanovení § 33 odst. 1 písm. a) zákona o duševním vlastnictví, tj. za neoprávněné nakládání se zbožím porušujícím právo duševního vlastnictví, je sazba pokuty až do 10.000.000,- Kč, avšak minimální hranice, jako tomu je v případě výše uvedeného ustanovení zákona o spotřebních daních (50.000,- Kč), zde stanovena není, což si myslím, že je chyba.

- *
- Kontroly na tržnicích moc neřeší, jde pouze o konečné prodejce. Je potřeba rozkrýt začátek - výrobu a distribuci celého řetězce. Víím, že to všichni ví, jen se to jaksi stále nedaří. Více k tématu nejsem schopná říci.
- Domnívám se, že ze strany CS chybí výraznější spolupráce v oblasti komunikace s držiteli rozhodnutí - resp. se zástupci držitelů práv.
- Otázka č.: 7 je dle mého názoru neobjektivní. Záleží na příslušnících odd. dohledu nad subjekty a jejich znalosti místního prostředí včetně monitoringu subjektů ke kontrole (případně jiných podniků), kdy výsledkem těchto skutečností je četnost kontrol. K této otázce: rozhodně zvyšovat znalosti příslušníků, kteří provádí kontroly v terénu, více spolupracovat se zástupci majitelů práv duševního vlastnictví, atp. Dále, v případě, že se na vnitrostátním trhu objeví jednoznačný padělek zboží, ale subjekt nemá opatření, tak zřídit referát na GŘC, kde by byly osoby, které by zprostředkovaly komunikaci s majitelem a dojednaly s ním podání žádosti a vydání rozhodnutí dle zákona č.: 355/2014 Sb., zákon o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- V současnosti se spíše než ochranu spotřebitele jedná o ochranu práv majitelů ochranných známek a autorských práv
- S touto oblastí se prakticky nesetkávám.
- Zejména by se měli do práce při vymáhání práv zapojit více jejich majitelé respektive jejich zástupci. Stát by neměl v takovém rozsahu bez aktivní účasti vymáhat práva duševního vlastnictví soukromé firmy.
- Komplikovaná legislativa, zbytečně složitý procesní postup kontrolních orgánů.
- Prakticky dochází k tomu, že ten kdo porušuje práva DV není potrestán, protože z 99 % se "porušení" řeší ve zjednodušeném řízení tzn. jedinou sankcí je likvidace

zboží a osoba, která porušuje DV není vůbec ve správním trestání řešena. Proto tyto osoby pokračují v nelegální činnosti zcela bez postihu.

- Oproti předchozí právní úpravě se výrazně zvýšila administrativa výkonných útvarů spojená s řešením těchto porušení.
- Je příliš svázaná předpisy které vážou příslušníky a lidem, kteří porušují ochranné vlastnictví dávají příliš mnoho prostoru ke klíčkám
- Oblast DV je zajímavá, nicméně nedokonalá....jako všude. (Posouzení zboží stejného vzhledu a druhu, pokaždé jinak majiteli OZ, nebo zák. č. 608/2013 nehovoří o nemožnosti zpětvzetí souhlasu, jak je tomu např. u 355/2014.
- Chybí sankce u zjednodušeného řízení a větší kompetence CS při kontrolách DV.
- Podle starého zákona se mohlo zajišťovat cokoli co porušovalo OZ. Dnes prakticky jen to kde je žádost od majitele OZ, jinak se musí složitě soudní cestou. Jsou krátké lhůty na vyjádření zástupců OZ, které se často nestíhají a pak se to postupuje na ČOI, nebo hygienu, kteří buď to vrátí nebo nechají propadnout s tím, že dají ještě pokutu na rozdíl od CS, která vyslovuje jen propadnutí zboží.
- Ochrana je účinná a pohybuje se de lege lata.
- Při porušení není žádná peněžité sankce.
- Rozhodně má význam aby se CS touto problematikou zaobírala. Určitě i její výsledky zvyšují u veřejnosti povědomí o této problematice.
- náročné a neúčelné
- Nulová podpora od přímých nadřízených a pracovníků GŘC zabývajících se touto problematikou.
- Rozdílné pojetí ochrany práv duševního vlastnictví podle stávající právní úpravy, která je zaměřena na vlastníky práva, oproti minulé právní úpravě, která byla zaměřena na ochranu práv spotřebitele.

Příloha č. 11 – Odpovědi k otevřené otázce č. 13

- Nemohu fundovaně posoudit.
- Chybí odborníci na tuto problematiku v rámci jednoho CÚ, tudíž v případě potřeby není možné v rozumném čase získat odborné poradenství.
- Počet FM příslušníků zabývajících se oblasti DV by měl být navýšen.
- Nevykonávám
- Dobrá úroveň
- organizace práce u CS celkově - k ničemu, velmi špatné
- Jedna z mnoha kontrolních oblastí oddělení 61 a 62, které jsou sice vykonávány a úspěšně medializovány, ale nepřinášejí požadovaný efekt. Kontroly jsou prováděny nahodile, nesystematicky, chybí periodické vzdělávání kontrolorů (proces, hmota).
- Jelikož se na našem oddělení až tak moc s problematikou DV nepotkáváme, takže nedokážu posoudit.
- Špatná legislativní podpora - nekompetentní řízení z GŘC. Letitá řízená likvidace odboru dohledu v oblasti lidských zdrojů.
 - lepší a rychlejší přístup ze strany zástupců ochranných známek
 - možnost uložení blokové pokuty při zjištění minimálního množství a zároveň
- okamžité likvidace na místě zjištění
- *
- Némám úplně vyhraněný názor...
- Zboží se sem ve velké zásilce doveze. Je projednáno a propuštěno a posléze je zajišťováno u maloprodejců. Proč se neproověří možnost porušení práv při projednávání celé zásilky?
- Toto je spíše otázka pro kolegy z Mobilního dohledu, popř. Dohledu nad subjekty, za oddělení Správního trestání lze snad pouze uvést, že nám v souvislosti s nabytím účinnosti výše uvedeného zákona o duševním vlastnictví k 1. 1. 2015 odpadla spousta práce, a to vzhledem k ustanovení § 39 zákona o duševním vlastnictví, které stanoví, že řízení o správním deliktu podle § 31 odst. 1 písm. a) a § 33 odst. 1 písm. a) téhož zákona lze zahájit pouze v případě, že bylo v soudním řízení pravomocně rozhodnuto, že bylo porušeno právo duševního vlastnictví, přičemž je možno uplatnit postup zničení zboží v tzv. zjednodušeném řízení dle zákona o duševním

vlastnictví, což může být v mnoha případech výhodné jak pro příslušného držitele práva duševního vlastnictví, tak pro dotčeného porušitele právních předpisů, tj. vlastníka zboží porušujícího práva duševního vlastnictví, který s tímto zbožím neoprávněně nakládá.

- Přehledná a pružná
- Netuším.
- Domnívám se, že chybí výraznější metodické vedení a spolupráce mezi odděleními, které se touto problematikou zabývají.
- Viz bod 9. Snad bych jen doplnil to, aby na oddělení dohledu nad subjekty byli příslušníci, kteří by měli na starosti pouze tuto problematiku, která je jednou z důležitých kompetencí Celní správy České republiky.
- Nedostatečné seznámení zaměstnanců s právní problematikou v dané oblasti. Chybí metodika.
- S touto oblastí se prakticky nesetkávám.
- Při zajištění zboží na vnitřním trhu dochází po prvotních úkonech k neúměrnému a nesystematickému zatížení příslušníků - rozhodnutí podepisuje vedoucí odboru, o likvidaci rozhoduje též vedoucí odboru i když podklady zpracovává referent, který by mohl tyto úkony provádět a celé řízení provádět bez účasti nadřízeného.
- nevím
- K tomuto se radši nevyjadřovat.
- DV je jedna z našich kontrolních činností na odd. Kontroly jsou připravované, funguje spolupráce se zástupci vlastníků OZ, tudíž myslím, že organizace a řízení práce v této činnosti je v pořádku.
- Tato činnost je prováděná bez řádně proškolených lidí, z toho důvodu není ani možné se v této problematice více realizovat. Při zajištění zboží a zapisování do aplikace COPIS, se nepřikládají fotky což je už mnohokrát připomínáno a bez odezvy, takže nemůžeme ani zpětně posoudit zajišťované zboží na jiných úřadech.
- Z mého pohledu převážně v pořádku. Problémy jsou možná částečně u nestandardních případů, kterých není mnoho.
- Organizace práce je oproti jiným kontrolním procesům náročnější na komunikaci s držiteli práv, konkurenční boje apod.